॥ સત્ય ॥

કબીર મુક્તવાણી.

યાને

કબીર સાહેબનો ગાયનરૂપી મોક્ષ બોધ.

ભાગ પેહેલો.

જેને

મુમુક્ષો હિતાર્થે

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર,

ડાહ્યાભાઈ ઝવેર.

(કબીર જ્ઞાન વૃદ્ધક મંડળીના મેનેજર.)

મુંબઈ 'વિજય' છાપખાનામાં છાપ્યું છે.

સંવત ૧૯૬૦ સન ૧૯૦૪.

કિંમત ૬ આના.

॥ સત્ય ॥

કબીર મુકતવાણી.

યાને

કબીર સાહેબનો ગાયનરૂપી મોક્ષ બોધ.

ભાગ પેહેલો.

જેણે

મુમુક્ષો હિતાર્થે

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર,

ડાહ્યાભાઈ ઝવેર.

(કબીર જ્ઞાન વૃદ્ધક મંડળીના મેનેજર.)

મુંબઇ 'વિજય' છાપખાનામાં છાપ્યું છે.

સંવત ૧૯૬૦ સન ૧૯૦૪.

કિંમત ૬ આના.

પુસ્તક મળવાનુ ઠેકાણું.

મકનજી કુબેર પેન્ટરની દુકાને.

વાટસન હોટેલની સાંમેની ગલી.

કોટ—મુંબઇ.

અર્પણ પત્રિકા.

શ્રીયુત મકનજી કુબેર પેન્ટર યોગ્ય,
"કબીર મન્શુર" "કબી મુરકતસાર
સંગ્રહ" "કબીર સ્તુતિ" "કબીરો
પાસના પદ્ધતિ" ના પ્રકાશક
તથા કબીરજ્ઞાન વૃદ્ધક મં-
ડળીના સંસ્થાપક,

માન્યવર માહાશય,

આપ સ્વધર્મની ઉન્નતી માટે સદૈવ પરિશ્રમ લેવોછો, તેમજ ધર્મ કાર્યમા સદા ઉત્સાહ રાખી પ્રશંસાને પાત્ર થયા છો, એ જોઇને આ લઘુ પુસ્તક આપની સેવામો અત્યંત માન પુર્વક અરપણ કરૂં છું.

આપનો કૃપાભિલાષી લઘુ સેવક,

ડાહ્યાભાઈ ઝવેર.

પ્રસ્તાવના.

એવું કોણ છે કે જેના મુખમાંથી કબીર સાહેબની સાખી, પદ, યા રેખતો તમે સાંભલીયો નહી હોય! નાના પ્રકારના મતમતાંતરોને સંપ્રદાયો આ જમાંનામાં વિશેષ પ્રચલિત થયા છે; પરન્તુ ગાયન સમય અન્ય ધર્મવાલાઓભી કબીર સાહેબની વાણીને ઘણી ઉત્સાહથી બોલતા ને ગાતા તમે સાંભળશો. આ વાણી હેવીતો અદ્ભુત ને ભેદી છે કે મોટા મોટા વિદ્વાનોપણ એનો અર્થ કરવામાં પોતાને અસમ્રથ સમજે છે. તે વેળા હું અલ્પમતિના પામર પ્રાણી એની શું પ્રશંસા કરી શકુ! પણ એટલું તો કહ્યાવિના ચાલતું નથી કે જેણે આ વાણીનો નિરણય કરવામાં અને સમજી તે પ્રમાણે વર્તવામા પોતાના તન મનને રોકયું, તેનેજ મુકતીનો ખરો માર્ગ સહેલથી મળેલો જાણવો.

વાચનાર, આ સંગ્રહ જે મેં કીધો છે તે હમારી "કબીર જ્ઞાન વૃદ્ધક મંડળી" માં નીત ગવાતા

ગાયનનો છે. જ્યારથી આ મંડલીનો કારોભાર મારા હાથમાં આવ્યો ત્યારથી મને એવી ઉમંગ થઇ હતી કે, જે સબ્દો મારી પાસે છે તેને ગુટકાના આકારમાં બાહાર પાડી, વાચનારી આલમ સનમુખ ધરૂ. કહે-વાની જરૂર નથી કે સત્યગુરૂની કૃપાથી આ પ્રથમ ભાગ આપની સેવામાં હાજર કરવાં ભાગ્યશાલી થઓછું. કબીર સાહેબના ભજનનો તો કાંઇ પાર નથી, સેવક પાસે પણ અસંખ્ય પદ વીગેરે છે, ને તેમાંથી ફકત આ થોડાજ લીધા છે, પણ જો સમય મળસે તો સત્ય ગુરૂની દયાથી બીજો ભાગ કાઢવાનો પ્રયત્ન કરીશ.

આ વાણીમાં કશોબી વધઘટ ન કરતા જેમ મળ્યુ તેમજ રાખ્યું છે, ને બનતો સુધારો કરી છાપવાનો પ્રયત્ન કીધો છે. આ પુસ્તકમાં પ્રથમ આરતિ સાજના સબ્દ આપ્યાછે તે એટલા માટે કે સ્વ-ધર્મી બંધુઓને આરતિ સમય ગાવા સહેલ પડે, એવા સબ્દ કોઈના મુખપાઠ રહેતા નથી, માટેજ આ પ્રયત્ન મે કીધોછે તેથી કોઈએ શંકા લાલવી

નહિ. વલી આ નાનકડુ પુસ્તક બનાવવાનો હેતુ પણ એજ કે જયાં જાવો ત્યા ખીસામા રાખી લઈજ-વામા સવલ પડે. આ વાણીમા ગુજરાતી, હિંદી, મારવાડી વીગેરે ભાષાનો મેળ દીસે છે માટે શુદ્ધ વાચનારને વિનંતી છે કે તેણુ દોષ દૃષ્ટિ ન રાખતા શુદ્ધ કરી વાચી લેવું, અને કૃપાકરી મને સુચીત કરશો તો બીજી આવૃતિમા શુધારી છાપ-વાનો પ્રયત્ન કરીસ.

આપનો કૃપાકાંક્ષિ,

ડાહ્યાભાઈ ઝવેર,

કબીર જ્ઞાન વર્ધક મંડળીના મેનેજર.

તથા

શ્રી મહુંત જીવણદાસજી, સુરતવાળાના–સેવક.

देवनागरी अने गुजराती वर्णमाला.

નોટ-દેવનાગરી અને ગુજરાતીની બારા-

क	ख	ग	घ	ङ	च	छ	ज	झ	ञ
ક	ખ	ગ	ઘ	ઙ	ચ	છ	જ	ઝ	ઞ
ट	ठ	ड	ढ	ण	त	थ	द	ध	न
ટ	ઠ	ડ	ઢ	ણ	ત	થ	દ	ધ	ન
प	फ	ब	भ	म	य	र	ल	व	श
પ	ફ	બ	ભ	મ	ય	ર	લ	વ	શ
ष	स	ह					ळ	क्ष	ज्ञ
ષ	સ	હ					ળ	ક્ષ	જ્ઞ

अ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ
અ	આ	ઇ	ઈ	ઉ	ઊ	ઋ	ૠ
ऌ	ॡ	ए	ऐ	ओ	औ	अं	अः
ઌ	ૡ	એ	ઐ	ઓ	ઔ	અં	અઃ

ખડી એકજ માફક હોઇ છે.

સાકળયું-

પૃષ્ટ.

પૃષ્ટ.

સમાપ્ત.

સત્યનામ.

કબીર મુકતવાણી.

સત્યસુકૃત, આદિઅદલી, અજરઅચિંત, પુરૂષ મુનિન્દ્ર, કરૂણામય કબીર, સુરતિયોગ સંતાયન, ધની-ધર્મદાસ, ચાર ગુરૂ તથા બંસનકી દયા, મુકતામનિ-નામ, ચૂરામણિનામ, સુદર્શનનામ, કુલપતિનામ, પ્રમો-ધગુરૂ બાલાપીર, કેવલનામ, અમોલનામ, સુરતિ સ્નેહીનામ, હક્કનામ, પાકનામ, પ્રગટનામ, ધાર્ય્યનામ, પં૦ શ્રી ઉગ્રનામ સાહબ, તથા પં૦ શ્રી દયાનામ સાહબકી દયા, તથા બંસબ્યાલીસકી દયાસો લીખ્યતે.

આર્તી સાજ.

શબ્દ તિનકા તોડનેકા.

જમુનિયાકી ડાર સાહેબ તોડ દીજે હો ॥ ટેક ॥

એક જમુનિયાકી ચવદા ડારી, સાર શબ્દ લે મોડ
દીજો હો ॥ ૧ ॥

સુરત હમારી અજર પિયાસી, પ્રેમ અમીરસ ઘોલ
દીજે હો ॥ ૨ ॥
ગુરૂજી હુમારે ગ્યાન જૌહરી, હીરા પદારથ મોલ
દીજે હો ॥ ૩ ॥
યહ સંસાર વિષય રસ માતા, ભ્રમ કિવડિયા
ખોલ દીજો હો ॥ ૪ ॥
ધર્મદાસકી અરજ ગોસૈંયા, જીવન બંધ છોડાય
દીજે હો ॥ ૫ ॥

મંગલ બધાઇકા.

ભલે આયે સતૂગુરૂ મૈ બલજાંઉ, આતમ અંધ
જગાયલ હો ॥ ટેક ॥
ભુલી આતમ જાકો ભ્રમ મીટાય, લક્ષ ચૌરાસીકો
બંધ છોડાય ॥ ૧ ॥
ભુલી આતમ જબ ઉતરે પાર, કોટ કર્મ ફંદ કાટે
ડાર ॥ ૨ ॥
પુરણુ સત્યગુરૂ પ્રગટે આય, નવ લક્ષ તારા ગયે હૈં
છુપાય ॥ ૩ ॥

પુરણ ગુરૂ જાકી પુરણ કલા, ઔર કલા ના દીસે
હે ભલા ॥ ૪ ॥

એહી કલા મન રાખો સ્થીર, જન્મ જન્મ કે મીટ
જાય પીર ॥ ૫ ॥

એહી કલા હે તરનકી ઓટ, સત્યગુરૂ કલા હૈ પ્રેમ
સંતોષ ॥ ૬ ॥

દશ માસ જનનીકો મારી બોજ, ભકતી બીના ભયે
બનકે રોઝ ॥ ૭ ॥

સાહેબ કબીર જુગ જીતેલ સાલ, સત્યગુરૂ સુમરો
દીનદયાલ ॥ ૮ ॥

ચોકાકી રમૈની ૧.

પ્રથમ મંદીર ચોક પુરાવા, ઉત્તમ આસન શ્વેત
બીછાવા ॥ ૧ ॥

હંસાપગં આસન પર દીન્હા ॥ સત્ય કબીર સહી કર
લીન્હા ॥ ૨ ॥

નામ પ્રતાપ હંસપર છાંજે ॥ હંસાકો ભાર રતિ
નહીં લાગે ॥ ૩ ॥
ભાર ઉતાર આપ સીર દીન્હા, હંસ છુડાય કાલસે
લીન્હા ॥ ૪ ॥
ધન્ય સત્યગુરૂ જીન આરતી સાજા, દુઃખ દાલીદ્ર વાકે
ધરસે ભાગા ॥ ૫ ॥
સાધસંત મીલ બૈઠો આઈ, બોહોબીધ ભકિત કરો
ચિતલાઈ ॥ ૬ ॥
કહૈં કબીર સુનોભાઈ સાધો, ઓહંગ સોહંગ શબ્દ
આરાધો ॥ ૭ ॥

સાંખી.

સોહંગ શબ્દસે કાજ હૈ, સુનહુ સંત મત ધીર;
સોહંગ શબ્દલે હંસ ઘર પહોંચે, સત્યગુરૂ કહે કબીર.

રમૈની ૨.

અગ્રચંદન ધસ ચોકા દીન્હા, આદ નામકાં સુમિરન
કીન્હા ॥ ૧ ॥

જબસે ધની ચેતાવન કીન્હા, ચોકે હંસ શ્વેત કર
લીન્હા ॥ ૨ ॥
સાધસંત મિલી બઇઠે આઇ, સુરત નિરત શબ્દ
લૌલાઈ ॥ ૩ ॥
ધર્મદાસ ચોકા હૈ સારા, ચોકે બઇઠે પુરૂષ પ્યારા ॥૪॥
અજર સિંહાસન અગમ અપારા, સોહંગ હંસા
બહોત પ્યારા ॥ ૫ ॥
કહેં કબીર શબ્દ જો ધ્યાવે, શબ્દ માહિ પુનિ
દરશન પાવે ॥ ૬ ॥

સાખી.

શબ્દ બરાબર ધન નહી, જો કોઈ બોલે બોલ,
હીરા તો લાખો મિલે, શબ્દ અહે અનમોલ.

રમૈની ૩.

ધર્મદાસ તુમ પંથ ઉજાગર, અરપો દલ પ્રસો
સુખસાગર ॥ ૧ ॥

ચંદન ચોકા રચહો બનાઈ, સત્ય સુક્રીત તાંહા
બઇઠે આઈ ॥ ૨ ॥
લવંગ એલાયચી કીસમીસ મેલા, પાનસોપારી
નારીયર કેલા ॥ ૩ ॥
સાત હાથ બસ્ત્ર પ્રવાના, સો સાહેબ કે આગે
આના ॥ ૪ ॥
સત્ બાડીસે ફુલ મંગાવા, સત સુકૃતકો આન
ચઢાવા ॥ ૫ ॥
જો કુછ કહા માન લો સોહી, તુમહિ છોડ ઔાર
નહિ કોઈ ॥ ૬ ॥
ધર્મદાસ ઉઠ બીનતી કીન્હાં, બડે ભાગ ગુરૂ દરશન
દીન્હા ॥ ૭ ॥
ધન્ય સતગુરૂજિન આરતિ ઠાની, કહૈ કબીર ધર્મદાસ
સેહુમાની ॥ ૮ ॥

સાખી.

કબીર ધર્મદાસસે ભેટ ભઈ, પુછની કીન બનાઈ,
કવન દીશા વે લોક હૈ, ગુરૂ મોહિ દેહુ બતાઈ.

રમૈની ૪.

સતબાડીસે ફુલ મંગાવા, સતસુકૃતકો આન ચઢાવા ॥ ૧ ॥

પુષ્પકી બાસ ચલી અગ્રાના, અગ્રબાસ તબહી પહીચાના ॥ ૨ ॥

તાહિકે મધ્ય અધિક સુખધારા, તે સુમરનસે હંસ ઉબારા ॥ ૩ ॥

પાનપ્રવાન પાય સુમરે જોહી, તાકો આવા ગવન ના હોઈ ॥ ૪ ॥

કહૈ કબીર ભેદ સુન મોરા, અગ્રબાસમે કેસર ઘોરા ॥ ૫ ॥

સાખી.

જંબુદ્વીપ ભરતખંડ હૈ, ગઢ બાંધો સ્થાન,
કબીર બહિયાં ધર્મદાસ હૈ, ઔર ઝુઠ સબ જાન

રમૈની ૫.

આદનામ ચિત ચેતહુ ભાઇ, આરતિ સાજો જોત
બનાઇ. ॥ ૧ ॥
પાટ પીતાંબર અમર છાયા, તહંવાં હંસ કરે
ગૈનાયા ॥ ૨ ॥
શ્વેત સિહાંસન અગમ અપારા, સતસુકૃત તહંવાં
પગધારા ॥ ૩ ॥
ભાગાતીમર ભયા ઉજાસા, આર્તિ જોત કિયા પ્રકાશા ૪
હંસ સ્વરૂપકા ભેદ બતાઉં, કહોતો અપના અંસ
દીઢાઉં ॥ ૫ ॥
શ્વેતહી રૂપ શબ્દ હૈ ભાઈ, અગ્રબાસમે રહે
સમાઈ ॥ ૬ ॥
કહૈં કબીર નિજભેદ હમારા, સત શબ્દ ગહિ
ઉતરો પારા ॥ ૭ ॥

સાખી.

સુરત નિરતલે પાઇયે, સત શબ્દ નિરબાન,
ગ્યાની ધ્યાની થકીત ભયે, રહે કબીર ગલતાન.

રમૈની ૬.

કંવલ પત્ર સાજો પનવારા, અતિ સુંદર આનો
બિસ્તારા ॥ ૧ ॥
સુઘડ મીઠાઈ ઉતમ પાના, નરિયર હંસ લૈહો
પ્હેચાના ॥ ૨ ॥
સાત પાંચ નારીયરમેં રેખા, સપ્ત પ્રગટ ગુપ્ત
હૈલેખા ॥ ૩ ॥
સવાસેર આનો મિષ્ટાના, તત સવાસો ઉત્તમ
પાના ॥ ૪ ॥
સવાલક્ષ નિતકરહી આહારા, તાતે થાપો એ
બેવ્હારા ॥ ૫ ॥
ઘ્રતના હોય ઔર નહીં ભાઈ, તાતે કાલ દગામીટ
જાઇ ॥ ૬ ॥
ઔર ભાવ રાખો પુનિગોઈ, મતસુનકે જીવ જાય
બીગોઈ ॥ ૭ ॥
સતગુરૂ શરણે જીવજો આવૈ, તાકો કાલ સદાશિર
નાવૈ ॥ ૮ ॥

કહૈં કબીર સુનો ધર્મનિ નાગર, બીરા નામ જુગે।
જુગ ઉજાગર ॥ ૯ ॥

સાખી.

લવંગ એલાયચી પાન સોપારી, નારીયર ધોતી
ધરો લેસાય,
કહે કબીર આ જુગતસે, કાલ દગા મીટ જાય.

રમૈની ૭.

ધર્મદાસ માનો ઉપદેસા, આદપુરૂષકા સુનહુ સંદેસા ॥૧॥
ધર્મદાસ માનો ચિતલાઇ, રહોટેકપર નષ્ટના જાઇ॥૨॥
આર્તિ અજર લોકમે કીન્હા, સો આર્તિ હમ તુમકો
દીન્હા ॥ ૩ ॥
લેહુ નારીયર પાન મીઠાઇ, સબહીસાજ પનવારે
ધરાઇ ॥ ૪ ॥
જાધર આર્તિ કરહો બનાઇ, નિર્ભૈ હંસ લોકકો જાઇ॥૫॥
જાધર આર્તિ જોત નહીં સાજી, તાધર ધરમરાય
કી બાજી ॥ ૬ ॥

બીના આર્તિ બચે નહીં કોઇ ॥ કોટીક ગ્યાન કથે
નર લોઈ ॥ ૭ ॥

સાખી.

કહેં કબીર ધર્મદાસસું, શબ્દ ના ખાલી હોય,
તુમકુ છોડ ઔરનકુ ગ્રહે, સોજીવ જાય બીગોય.॥૧॥

સાખી.

અન્હદ બાજા બાજીયા, જોત ભઇ પ્રકાશ,
સાહેબ કબીર અંદર ખડે, સ્વામી સન્મુખ દાસ.

મંગલ ચરણામૃતકો.

જીનકો ચરણામૃત લીજે, વાકોગારી કબ્હુના દીજેહોાટકો
એતો માયાજાલ હૈ ભારી, મોરે સાધુનકી ગત
ન્યારી હો ॥ ૧ ॥
એતો લોભ મોહ ભ્રમાવેં, તાકો હીરા હાથન
આવે હો ॥ ૨ ॥
એતો કામ ક્રોધ મદમાતે, સોતો બાંધે જમપુર
જાતે હો ॥ ૩ ॥

જીનસે મુક્ત પદાર્થ પાયે, તાકે હિરદે માહી
સમાયેહો ॥ ૪ ॥
એતો કહૈ કબીર બીચારી, મોહે સાધુ સંગત લાગે
પ્યારી હો ॥ ૫ ॥

ગારો, તેલબાની.

પ્હેલી સુરતસે ભઇ સગાઇ, સતગુરૂ લગન ધરાયો । ટેક ।
કંઠીમાલા તિલક જબદીના, સસુરકે લોક ચીનાવો ।૧।
ધરતિ ખંભ મંડપ આકાશા, તંત ભયા પ્રકાશા ॥ ૨ ।
સુખમનજીકો તેલ ચઢાવો, હંસિ હંસિ મંગલ
ગાવો ॥ ૩ ॥
સુખ સંપત જબ નાર બનાવો, બ્રહ્માજીકો નોતો
જીમાવો ॥ ૪ ॥
તનકર ચુંનરી મન પ્રતીતા, શુદ્ધ કરી ગાંઠ દેવાવો ॥૫॥
એક અક્ષરમે સકલ જહાન હૈ, ઘટઘટ રહો સમાઇ ॥૬॥
કહૈ કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, મુક્ત ભેદ કહી દીના ॥૭॥

શબ્દ નારીયર મોડનેકા.

બનજારિન બીનતી કરે સુનો સાજના, તુમ નારીયર
લૈહો હાથ, સંત સુનો સાજના ॥ ટેક ॥
બીનાબીંજકો બીરવા, સુનો; બીનધરતિ અંકુર,
સંત સુનો ॥ ૧ ॥
જાકામુલ પતાલ હૈ, સુનો; નારીયર સોસ આકાશ,
સંત સુનો ॥ ૨ ॥
બીના ભેદજીન મોરહો, સુનો; જીવ એકોતર હાન,
સંત સુનો, ॥ ૩ ॥
ગુરૂકે શબ્દ લૈ મોરહો, સુનો; કાલકો ફુટે કપાલ,
સંત સુનો ॥ ૪ ॥
સખીયાં પાંચ સાહેલરી, સુનો; નૌ નારી સીરદાર,
સંત સુનો ॥ ૫ ॥
કહૈં કબીર વાગૈલસે, સુનો; રાની ઇંદ્રમતી સીરદાર,
સંત સુનો ॥ ૬ ॥

શબ્દ ભોગ લગાવનેકા.

સતપુરૂષકો ભોગ લાગે, સીંગી શબ્દ અનાહદ
બાજે ॥ ટેક ॥
કદલી પત્ર સાજો પનવારા, શીતલ શબ્દ જોત
ઉજિયારા ॥ ૧ ॥
નારિયર મોર ખુરહરી કીન્હા, આદનામ અંતરઘટ
ચીન્હા ॥ ૨ ॥
સુધડ મીઠાઇ મધુર મંગાઇ, પ્રીત ભાવસે સંત
બોલાઈ ॥ ૩ ॥
લવંગ એલાયચી કીસમીસ કેરા, સધુર મધુર
રસ દ્રાક્ષ ઘનેરા ॥ ૪ ॥
સુખસાગરકે નિર્મલ નીરા, જેહીસે તૃપ્ત ભયે
સરીરા ॥ ૫ ॥
સતપુરૂષકો અર્પન કીન્હા, સંખ શબ્દ ધુન બાજે
બીના ॥ ૬ ॥
સોપનવારા દાસકુ દીના, જાતે કાલ ભયો હૈ
આધીના ॥ ૭ ॥

પાન પ્રસાદ જીવજો પાવૈ, અંકુરી સત લોક
સિધાવૈં ॥ ૮ ॥
કહૈં કબીર સુનો ધર્મદાસા, બીરાનામ ગ્રહો
બીસ્વાસા ॥ ૯ ॥

આર્તિ.

જાધર આર્તિ દાસ કરેવા, જન્મ જન્મ કે પાપ
હરેવા ॥ ટેક ॥
અન્હદ તાલ પખાવજ બાજે, શ્વેત સિંહાસન છત્ર
બીરાજે ॥ ૧ ॥
કંચન થાળ કપુરકી બાતી, ચંદ્ર સુરજ દો દીપક
રહાતી ॥ ૨ ॥
અમી અમોલ અગ્રકી બાસા, જાધર હંસા કરહિ
નીવાસા ॥ ૩ ॥
કદલી દલ પ્હોપનકી માલા, સતસુકૃત તાહાં
પગધારા ॥ ૪ ॥

સંતમતો નરીયર પ્રવાના, સત્યગુરૂ દયા હોય
નીરબાના ॥ ૫ ॥
નામ એકોતર સુમરે જબહી, સત્યગુરૂ બૈઠે
સિહાંસન તબહી ॥ ૬ ॥
લવંગ એલાયચી સોપારી પાના, નારીયલ ફ્લ
ઉત્તમ મિષ્ટાના ॥ ૭ ॥
નારીયર મોરેકે બાસ ઉડાની, પલ એક સાહેબ
વિલમ્બઆની ॥ ૮ ॥
સત્યગુરૂ દયા પ્રગટ જબ હોઈ, પાય પ્રસાદ માહાફ્લ
હોઈ ॥ ૯ ॥
માહા પ્રસાદ તંતબીધ પાવે, કંહે કબીર સતલોક
સીધાવે ॥ ૧૦ ॥

મંગલ.

આયેલ દીન દયાલ ધરા, મોરે સાહેબ આયે
લહો ॥ ટેક ॥

આવ ભાવસે ધરવા પોતાઇલે, અંગના ઝરાયલે ધુરા;
ગજમોતીયનસે ચોક પુરાયલે, સંત બૈઠે ભરપુર,
ધરા ॥ ૧ ॥

શ્વેત સીહાંસન શ્વેત છત્ર સીર, શ્વેત ધજા ફેહરાઇ;
ખસમ ધની જબ બૈઠે તખ્તપર, સત સુકૃત નિજસાર
ધરા ॥ ૨ ॥

શ્વેત નારીયર શ્વેત સોપારી, શ્વેત ધરા પનવાર;
સકલ હંસમીલ આરતિ ઉતારે, ગાવૈ મંગલ ચાર
ધરા ॥ ૩ ॥

કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, એહી ભકતિનિજ સારા;
એક નામ બીન પાર ના પાવે, ભૌબુડેઓ સંસાર;
ધરા ॥ ૪ ॥

મંગલ.

પિયાંકો મનાયલે પિંયા મન ભાયલે, નહિં આયલ
નહીં જાયલ હો ॥ ટેક ॥
અંગન લીપાયલે, ધરવા પોતાયલે, ગજ મોતીયન
ચોક પુરાયલ હો ॥ ૧ ॥

બીન કર બાજા બાજે મધુરી ધુન, આનંદ મંગલ
ગાયલ હો ॥ ૨ ॥

બીન રસના જાહપીયો પ્રેમ રસ, અનહદ શબ્દ
સુનાયલ હો ॥ ૩ ॥

અક્ષે વૃક્ષ તલે સેજ બીછાયલ, સુરતકો બીન્વો
ઢોરાયલ હો ॥ ૪ ॥

એસો સુખ કાહાં પાવો મોરી સજની, સુર્તિ સંદેસો
પઠાયલ હો ॥ ૫ ॥

આનંદ ભયો સકલ ઉર અંતર, ખસમ કબીર ગુરૂ
પાયલ હો ॥ ૬ ॥

મંગલ.

ચલો સતગુરૂજીકે હાટ, જ્ઞાન બુધ લાઇયે, લીજે
સાહેબજીકો નામ પ્રેમ પદ પાઇયે.॥ ટેક ॥

કરતા સબકુછ દીનકસર કછુ ના રહી, તુમહી
અભાગન નાર અમૃત તજી બીખ પીઈ ॥ ૧ ॥

ગઇથી પીયાંજીકે મહેલ, પીયા સંગ ના રહી, તોરે
હીરદે કપટ રહ્યો છાય, કેકુમત નાગઇ ॥ ૨ ॥
જોગુરૂ રૂઠા હોય તુરત મનાઇયે, હોય રહે દીન
આધીન ગુન્હા બક્ષાઇયે ॥ ૩ ॥
જો ગુરૂ હોય દયાલ દયાદીલહી રહિયે, તેરો કોટ
કરમ મીટ જાયે પલક ચિત ફેરીયે ॥ ૪ ॥
ભલો બન્યો સંજોગ પ્રેમકો ચોલના, તન મન અરપો
સીસ સાહેબ હંસિ બોલના ॥ ૫ ॥
કહૈ કબીર સમજાય સમજ હીરદે ધરો, હંસા જુગન
જુગન કરો રાજ દુરમત પરહરો ॥ ૬ ॥

શબ્દ મંગલ.

સતગુરૂ શરને આઈ કે તામસ ત્યાગીએ, કોઇ ભલી
બુરી કહી જાઇ તો ઉઠ નહી લાગીયે ॥ ટેક ॥
ઉઠ લાગેસે રાડ રાડસો મીચ હૈ, જાઘટ ઉપજે
કરોધ સો ઘટ નીચ હૈ ॥ ૧ ॥

માલા તેરે હાથ કતરની કાંખમે, બુઝીમત જાનો
આગ દબી હૈ રાખમે ॥ ૨ ॥
અમૃત તેરે હાથ આવે નહી રાડકો, શ્વાનકો એહી
સ્વભાવ સૂંઘે જઈ હાડકો ॥ ૩ ॥
જાકો જેસો સ્વભાવ જાયગો જીવસે, લીમ ના મીઠો
હોય સીંચો ગુડઘીવસે ॥ ૪ ॥
કહે કબીર સમજાય સમજ મન લાવના તેરો હંસ
ચલેસતલોક, બહોર નહીં આવના ॥ ૫ ॥

શબ્દ ગારી.

મૈતો પિયાકી પ્યારી, અપને પીંયાકા સીંનગાર
કીયા ॥ ટેક ॥
જાકી કીમતકી કંઘા, કરમકે કેસ નીવેર રહી ॥ ૧ ॥
ડારો તેલ તતકો, પ્રેમકી ડોરાસેચોટી ગૂંથ રહી ॥ ૨ ॥
જાકો અલખકા કજરા, બીરહાકી બીંદી લેલાલ
જડી ॥ ૩ ॥

જાકે પ્રીતકા કંગના, સુમતકી ચોલી બીરાજ
રહી ॥ ૪ ॥
જાકોનેહ નથનીયા, દયાકી હુમેલ હીરદેમે પડી ॥ ૫ ॥
જાકી ચોપ ચુનડીયા, જ્ઞાનકા ઘઘરા ધુમ રહા ॥ ૬ ॥
જાકો ગુમકા જૌહર, બચ્ચનોકે બીછવા બાજ
રહા ॥ ૭ ॥
ઈતના ધન પહીરો, તબ રૂઠે સાહેબકો મનાવો
સહી ॥ ૮ ॥
હમસે મત રૂઠો, સાહેબ કબીર હંસા બાંહી ગૃહી ॥ ૯ ॥

શબ્દ ગારી.

અલમસ્ત દીવાની, લાલભઈ લખ જોગિનીયા ॥ ટેક ॥
રસ મગનભઇ હું દેખ લાલનકી સેજરીયા ॥ ૧ ॥
કર પંખ ઢોરાવો, સંગસોહુંગમ સેહેલરીયા ॥ ૨ ॥
જાહાં ચંદાના સુરા, રૈન નહી કછુ ભોરનીયા ॥ ૩ ॥
જાહાં પવન ના પાની, બીન બાદલ ઘન ઘોરનીયા ॥૪॥

જાહાં બીજલી ચમકે, પ્રેમ અમીકી લાગી ઝડીયા ॥૫॥
જાહાં કાયા ન માયા, કરમ નહીં કછુ રેખનીયા ॥ ૬ ॥
તાહાં આપ બીરાજે, કોટ ભાન પ્રકાશનીયા ॥ ૭ ॥
ગારી ગાવૈં કબીરગુરૂ, બ્હોર ના આવે સંસારનીયા ૮

શબ્દ ગારી.

જોરે જોરે જનાવર, એહ માયા પ્રપંચનિયા ॥ ટેક ॥
દોઇ રૂપ બનાવે, એક કંચન દુજી કામનિયા ॥ ૧ ॥
એક ખાવે બીનસાવે, એક નરકલે જામનિયા ॥ ૨ ॥
કોઈ બચને ના પાવે, ગર્ભન ભીતર લાગનિયા ॥ ૩ ॥
વાકો કરીયે કૈસો, સંતો કરોહો બીચારનિયા ॥ ૪ ॥
ચલો સતગુરૂસરને, જાયકે કરો પોકારનિયા ॥ ૫ ॥
સુન સાહેબ આંયે, તુમ દાતા હમ માંગનિયા ॥ ૬ ॥
હમ માયાકી ફાંસી, જુગન જુગન હમ ઝુરનિયા ॥૭॥
ચેલા એક મત ગૃહો, કરદેવું નીજ તારનિયા ॥ ૮ ॥
દેહું અંત્ર બધાઇ, કામ કરોધ દલ મારનિયા ॥ ૯ ॥

દૈહું બચનોમે બાંચી, બાદ કરે સબ સૈરનિયા ॥ ૧૦ ॥
જીવ મત જાય બી ગોઇ, સાહેબ કબીર હંસા
બાંહી ગૃહી ॥ ૧૧ ॥

આર્તી સાજ સમાપ્ત.

શબ્દ.

અબધુ સોહી જોગી ગુરૂ મેરા, એહી પદકા કરે
નીવેરા. ॥ ટેક ॥

તરવર એક મુલબીન ઠારો, બીન ફુલે ફલ લાગા,
સાખા પાત્ર કછુ નહી વાકે. અષ્ટ ગગનમે જાગા
॥ ૧ ॥

તરવર એક પંછી દો બૈઠે, એક ગુરૂ એક ચેલા,
ચેલાને સબ જગ ભરમાયા. ગુરૂ નીરંતર ખેલા.
॥ ૨ ॥

ગગન મંડલમે ઊર્ધ મુખ કુવા, વાહાં અમીકા બાસા,
નિગુરા હોય સો ભરભર પીયે. સુગરા જાવે પીયાસા.
॥ ૩ ॥

ગગન મંડલમે ગવા બીયાની, ધરતી દુધ જમાયા,
માખન માખન બિરલે પાયા, છાછ જગત પરમાયા.
॥ ૪ ॥

બસતીમે શૂન્ય શૂન્યમે બસતી અગમ અગોચર એસા,
ગગન મંડલમેં બાલક ખેલે, રૂપ બરનહે કૈસા. ॥ ૫ ॥

કર બીન પાત્ર પાત્ર બીન તુંબા, બીના મુખ ગુન ગાવે,
ગાવન હારેકા રૂપ નહી રેખા, સતગુરૂ અલખ લખાવે.
॥ ૬ ॥
પંછીકા ખોજ મીનકા મારગ, કહે કબીર દોઇ ભારી,
અપરમ પાર પાર પરશોતમ. તા મુરતિકી બલીહારી.
॥ ૭ ॥

શબ્દ.

અબધુ છર અછરસે ન્યારા, તુમ તાકા કરહું બિચાંરા, ॥ ટેક. ॥
ખેચ પવન યોગી ગગન ચઢાવે, કરે ગુફામે બાસા,
ગગન પવન જબ દોનો બીનસે, કાહા રહે યોગ તમાસા. ॥ ૧ ॥
જબ વહાં બીનસે ઇંગલા પીંગલા, રવી સસી સુખમના નારી,
જો ઊનમંનીસો તારી લાવે, કાહા રહે સાખ તુમારી.
॥ ૨ ॥

મેર ડંડપર ડારે દુલીચા, યોગી તારી લાવે,
તા સુમેરકી ખાખ ઉડેગી, કયા જોગ કમાવે. ॥ ૩ ॥
જો યહુ જોત ગગનમે દરસે, ત્રવેણી મધ્યે તારા,
ઘટે નીર ચલે જબ તારા, નીકસે કોન દુવારા. ॥ ૪ ॥
હોઈ પરબત કે મધ બીખમહે, અટકે મુની નર યોગી,
અછરહુકી ખબર બતાવે, સોઇ મુકત બેરાગી. ॥૫॥
ઓતો હે દોનુંસે નીયારા, છર અછર નહી હેરા,
કહે કબીર તાહિ લખ ગોરખ બોહોરના કરીહો ફેરા.
॥ ૬ ॥

શબ્દ.

અબધો કહો નિજ આપના બાસા, કાહા લગાઇ તુને
આસા ॥ ટેક ॥
કવન સ્વરૂપ જીવકો કહીએ, કહું કેતીક ના માના,
પાંચ તંત ઓર ત્રીગુન છાનકે, તાકો કહો પરવાના.
॥ ૧ ॥

કૌન દેસ હૈ કૌન દીસા હૈ, કૌન રૂપ હૈ સાંઇ,
કૌન મહલકી સૈલ કરત હૈ, કહો ખબર નીજ ભાઇ.
॥ ૨ ॥
કી તુમ બચ્ચે પિતા માતસે, કી બીચ હિ આન સમાઇ,
નર નારીકે કરમ ભોગસે, સહેજે કાઆ પાઇ. ॥ ૩ ॥
જીવકા ખોજનીબાહો ગોરખ, તન જબ કાહા ચલી
જાઇ,
કહે કબીર ફીર જબ આવે, કેહી બિધિ પીંડ ધરાઈ.
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

અબરે ગુની એૈસે ગર્વ ના કીજે ॥ ટેક ॥
ગર્વ કિયે રતનાગર સાગર, નીર ખારો કર ડારોરે
ગુની ॥ ૧ ॥
ગર્વ કિયે ચકવા ઔર ચકવી, રૈન બીછોડા કર ડારોરે.
ગુની ॥ ૨ ॥

ગર્વ કિયે જંગલકી ગુમચી, મુખ કારો કર ડારોરે.
ગુની ॥ ૩ ॥
ગર્વ કિયે લંકા પતી રાવન, ટુક ટુક કર મારોરે
ગુની ॥ ૪ ॥
ગર્વ કિયે હરનાકંસ રાજા, ગીરદ ગીરદ કર ડારોરે
ગુની ॥ ૫ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, ગર્વ કીયો સો નર હારોરે
ગુની ॥ ૬ ॥

શબ્દ.

અબ હમ અવિગતસે ચલી આયે, મેરા ભેદ મરમના
પાયે ॥ ટેક ॥
નહી હમ જન્મે ગર્ભ બસેરા, બાલક હો દિખલાયે,
કાસીનગર જંગલ બીચ ડેરા, તાહા જુલહાને પાંયે.
॥ ૧ ॥
હતે બીદેહી દેહ ધર આયે, કાયા કબીર કહાયે.
જુગન જુગન કે બીછડે હંસા, રામાનંદ સમુજાયે.
॥ ૨ ॥

અગલે જનમ હમ કોલ કીયાથા, તબ નીરૂ ઘર આયે,
સાત દિનકી બછીયા મંગાયે, વાંકા દુધ દોહાયે.
॥ ૩ ॥

નહી મેરા ધધન ઘર કછુ નાહી, હમ સત નામ
ઉપાસી,
સત્ય નામ હૈ સાહેબકો, સોહી નામ હમબાસી ॥ ૪ ॥

નહી મેરા હાડ માસ નહી લોહી, હમ નીસદીન ઉદાસી,
તારન તરન અભય પદ દાતા, કહે કબીર અવિનાશી.
॥ ૫ ॥

શબ્દ.

અપને પીયાજીકી મે પ્યારી, જગસે ન્યારી. ॥ ટેક ॥

એક કંચન દુજી કામીની, દોને જગ મોહ્યા,
ના કોઇ એસા દેખીયા, ઉનસે બાંચ્યા. ॥ ૧ ॥

કામદેવ બડો ભુપ હે, સબકો લાગા,
કોઇ એક તપસી બન ગયે, બન હીમે લાગા. ॥ ૨ ॥

ગોપીકે કારણ કૃષ્ણજી, બન બન નાચે,
સીતાકે કારણ રામજી, રાવણ મારે. ॥ ૩ ॥
બ્રહ્મા રહે બ્રહ્માંડમે, સો ભોગે કન્યારી,
સુરનર મુની પ્રપંચ કરે, બુડે બ્રહ્મચારી. ॥ ૩ ॥
ગગન મંડલમે બેઠકે, બાજા સુન લે,
કહે કબીર ગુરૂ ગ્નાનસે, આતમ જાગે. ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

અબ હમ પાયારે મોરે ભાઇ, મોરે સત ગુરૂ સેન લખાઇ. ॥ ટેક ॥
ઘટહીમે દેવલ ઘટહીમે દેવા, ઘટહીમે પુજા કરાઈ,
ઘટહીમે જોત અખંડીત દરસે, પ્રેમકી જોત સવાઇ. ॥ ૧ ॥
પ્રેમ પીયાલા હરદમ પીવે, સદા રહે સુખદાઇ,
સત ગુરૂ ચરણે સુરત લગાવે, હન્સા લોકકુ જાઈ. ॥ ૨ ॥

બાહેર બીતર હોવે ટકોર!, સુનીઓ સુરત લગાઇ,
સુરત ડોરમે મીલે સોહંગ, ચડયે ધધનકુ જાઇ. ॥ ૩ ॥
ખોજ પકર બીસવાસ ગ્રહો ગુરૂ ચરનને દૌડી જાઇ,
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, અજર અમર હો જાઇ.
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

અનહદ બાજા, બાજે ગોસૈંયાકે, દરવાજે દરવાજે,
॥ ટેક ॥
બહુરંગી કફની પહેરે, સતકી સેલી બીરાજે,
તતકા તીલકઃ મનકા છાપા, મનહીમે મંગલ ગાવે.
॥ ૧ ॥
ઇંગલા પીંગલા, સુખ મન નારી, તરવેની કે તીરા,
ભવર ગુફાકે બીતર દેખો, ઝલ હલ ઝલકે હીરા. ॥ ૨ ॥
ચંદ્ર સુરજ દો એક મન રાખો, સુરતકી સૈન મીલાઇ,
સત નામકા દીજે ડંકા, નામકી નીસાન ઉડાઈ.
॥ ૩ ॥

રંગ મહલમે સાહેબ બીરાજે, જલ હલ ઝલકે નુરા,
હદ બેહદ દોઉસે ન્યારા, સીરપર સાહેબ પુરા. ॥ ૪ ॥
આતમ છોડ પર આતમ ચીન્હે, સો તંત કાંહા ના
જાઇ,
કહે કબીર સત્ત ગુરૂકો સેવો, સોઇ સોહંગ રંગ
લાઈ. ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

અપને સાહેબસે મીલી રહીએ. ॥ ટેક ॥
જો કોઇ બાદી બાદ કરતહે, ચાર બાત સુન રહીએ.
॥ ૧ ॥
હર કીસીકા ભલા ચાહીએ, બુરા કાહુના કહીએ. ॥૨॥
જે કોઇ સંત મીલે બડ ભાગી, દુખ સુખ ઉનસે ક
હીએ. ॥ ૩ ॥
કેહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, ગુરૂ કે ચરન ચિત
રહીએ. ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

આવો મોર સાજન આવો મોર સાજન, સત ગુરૂ દીન
દયાલ ॥ ટેક. ॥
નીસદીન પંથ નીહારૂ ગોસૈયા, સુરત નીરત લવલાઇ,
દીન દયાલ દયા જબ કીના, તુમ બીન રહો ન જાઇ.
॥ ૧ ॥
તન તલપત મન અતી બીયાકુલ, નેના ચલે જલધાર.
રોમ રોમ પુકારૂ પીયાં પીયાં, પીંજરા પીંડ અપાર,
॥ ૨ ॥
બંદીછોડ મોહે દરશન દીજે, તુમ ચરણુ રજ
નીહાલ, અરજ સુની લીજો અંતરજામી, દીનનકે
પરતીપાલ. ॥ ૩ ॥
અરજ સુનકે આયે કબીર ગુરૂ, લીએ કંઠ લગાઇ,
ધરમદાસપર દાયા કીના, લીના અંગ મીલાઇ. ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

અબધૂ એસો જ્ઞાન બીચારી, પામે કોન પુરૂસ કોન
નારી ॥ ટેક ॥

બ્રાહ્મણકે ઘર નેતી ધોતી, જોગી કે ઘર ચેલી,
કુલમા પઢ પઢ ભઈ તુરકની, તાતે રહત અકેલી ॥ ૧ ॥
નાૈંમેં બ્યાહી નાહ મૈં કુંવારી, પુત્ર જની જન હારી,
કારે મુંડકા કોઈ નાં છાડયો, અજહુ બાલ કુંવારી ॥૨॥
સસુર હમારા બાલા ભોલા, સાસુ બાલ કુંવારી,
પીયા હમારે પાલન ઝુલે, હમહિ ઝુલાવન હારી ॥ ૩ ॥
નાજાઉ સસુરારે ન રહું પીયરવા, કાઉન પુરસ સંગ સોઉ, કહેં કબીર સુન ભાઇસાધુ, નાહિં અંગસે અગં મીલાઉ ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

એસે લોગનકો બહિ જાને દે, ॥ ટેક ॥

હંસહંસ મીલ ચલે સરોવર, બગલાકો મછરી ખાને દે ॥ ૧ ॥
હંસ ગૈન્દ ચલે મદમાતે, કુકર લોગ ભુસાને દે ॥ ૨ ॥
હંસહંસ મીલ ચલો અમરપુર, કાગા આબીષ્ટ ખાને દે ॥ ૩ ॥

કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, સત્ય શબ્દ સે કાને દે ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

ઐસી લગન લગાઇ કહા જાઇસી ॥ ટેક ॥
મુઢ સુવાસેમર એક સોયો, છાંડ ચલા સંગ સાથી ॥ ૧ ॥
ફુલઝરે જબહી ફુલલાગે, સુવના ભયે હુલાસી ॥ ૨ ॥
ચોંચ માર સુવના પછતાને, લાગ ગલે બીચ ફાંસી ॥ ૩ ॥
હમતો જાને અમરત ફલ હૈ, લાલ ફુલ બીસવાસી ॥ ૪ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, સુવના ભયે નીરાસી ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

આપના કામ સંભારો ભાઈ, સતગુરૂ સબ્દ ગરહો ચીતલાઈ ॥ ટેક ॥

મન ઐા કામ કાલને ફંદા, યેહી ફંદો ફંદા સંસારા,
બીરલા સંત કોઈ કામ સંભારે, પહુંચે લોક મંઝારા
॥ ૧ ॥

નારી આપની નાર પરાઇ, નાર નાર સબએકા,
અપની નાર દોષ કહ્યું નાહીં, સુકૃત કરો બીબેકા ॥૨॥

નાર પરાઇ અપની કો દેખે, સોનર પાર ન પાવે,
પુરે ઠીક પિંડસે છુટે, ચોરાસી ભરમાવે, ॥ ૩ ॥

નાર પુરષ પસહી રચલીન્હા, જીવન જુગન બંધાયા,
કહે કબીર કોઇ સંત બીબેખી, તનકે કામ બહાયા
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

અનઘડીયા દેવા કોન કરે તોરે સેવા ॥ ટેક ॥

ઘડે દેવકોં સબ કોઇ પુજે, જસ બીતીકા લેવા,
જાકી સકલો સિષ્ટિ રચી હે, તાહિ લહેના ભેવા ॥ ૧ ॥

કોઇ નીરગુણકો સરગુણ કહીએ, કો કીતમકો કરતા,
આપમે સર્વ સર્વમે વ્યાપક, સર્વમઇ હોઇ બરતા ॥૨॥

બ્રહ્મા બીષ્ણુ મહાદેવ કહીએ, તીનહુંકો લાગી ટંકીયા,
પુરન બ્રહ્મ અખંડીત ન્યારા, સોકરતા અનઘડીયા
॥ ૩ ॥
દસ અવતાર નિરંજન કીન્હા, સોકરતાના હોઇ,
ઓતો અપની કરની ભોગતે, કરતા હૈરે કોઇ, ॥ ૪ ॥
જોગી જતી તપસી સંન્યાસી, આપઆપ મીલ મુડીયા
કહે કબીર સુનોભાઇ સાધુ, અલખ લખે સો તરીયા,
॥ ૫ ॥

શબ્દ.

કાયાગઢ નગરીયાસે, ગગરિયા ભરકે લાવરે,
પવનકે ઇનરવાસે, સુરતિકી ડોરિયા લાવરે ॥ ટેક ॥
નો નારી પનીહારી આઇ, લાગા પુરા દાવરે,
પાંચ પચીસો રંગે ચંગે, મનકે માટે ભાવરે ॥ ૧ ॥
નિરગુનકે ઇંડરોથા ધારે. હોલે હેલે આવરે । ગગન
અટરિયા ચઢકે દેખો, સબકા ભાવરે ॥ ૨ ॥
દરદ દિવાને ખડે દુવારે, દરસે વાકે પાવરે । સાહબ
કબીર ગુરૂ ભરભર લાવે, સંતનકો પિલાવરે ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

કોઇદિન યાદ કરોગે, રમતારામ ફકીર ॥ ટેક ॥
કોઇદિન સોવે કોઇદિન જાગે, કોઇદિન સાઇકી જગીર,
કોઇદિન ઓઢે સાલ દુસાલા, કોઇદિન ભગવાચીર,
॥ ૧ ॥
કોઇદિન પાવે મેવા મિઠાઇ. કોઇદિન અચવે નીર,
કોઇદિન બૈઠે ઘોડે પાલખી, સિરપર અબદાગીર ॥૨॥
કોઇદિન જંગલ કોઇદિન બસ્તી, ફિરે લાલ ફકીર,
કહે કબીર સુનોભાઇ સાધુ, ગુરૂકે ચરણ રહુ થીર ॥૩॥

શબ્દ.

કાયાગઢ નગરીમે બોલતા સો કોનરે ॥ ટેક ॥
આપહી ગરજે આપહિ બરસે, આપહિ પવન ઝકોરતા
સો કોનરે ॥ ૧ ॥
આપહિ માલી આપહિ બગીચા, આપહિ કલીયાં
તોડતા સો કોનરે ॥ ૨ ॥
આપહિ જખ્ખરી આપહી રાજી, આપહિ સબ જગ
બોલતા સો કોનરે ॥ ૩ ॥

કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, આપહિ ઘટઘટ બોલતા સો કૌનરે ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

કોઇ કછુ કહે, દીલ લાગા હૈ ॥ ટેક ॥
તનભી લાગા મનભી લાગા, જયોં સુઇ બીચ ધાગા હૈ ॥ ૧ ॥
મેરા મન લાગા નામ ભજનમે, ભટકત લોગ અભાગા હૈ ॥ ૨ ॥
જરત અગિનમે કંચનડારે, સોનામે મિલત સોહાગા હૈ ॥ ૩ ॥
હંસકીબાની હંસ પહીચાને, કયા જાનેજો કાગા હૈ ॥ ૪ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, જીવ બ્રહ્મ હોય જાગા હૈ ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

કાયા ગઢ જીતોરેભાઇ, તેરો કાલ અવધિ ટરજાઇ ॥ ટેક ॥

ભર્મકોટ ચહુંઓર ફીરાયે, માયા ખ્યાલ રચાઇ ।
કનક કામિની ફંદારોપે, જગ રાખે ઉરઝાઇ ॥ ૧ ॥
પચીસ જાલ જાકે નિસદીન વ્યાપે, કામક્રોધ દોય ભાઇ, લાલચ લોભ ખરે દરવાજે, મોહકરે ઠકુરાઇ ॥ ૨ ॥
પાંચ મોરચા ગઢકે ભીતર, ઇન્હે નાંખ જો જાઇ ।
આશા મનસા તૃષ્ણા કહિયે, ત્રિગુન બંધો હે ખાઇ ॥ ૩ ॥
જ્ઞાનકે ઘોડા ધ્યાનકે પાખર, જુગત કે જીન બંધાઇ ।
સત સુકિત દોઉ સિરકે ઉપર, બિબેક લગામ લગાઇ ॥ ૪ ॥
ચેતન સુર્ત ચઢી બાજીપર, સતગુરૂ સાંગ ગહાઈ ।
મૂલ કંવલસોદોર કરી હૈ, કુમતિકો માર ભગાઇ ॥ ૫ ॥
મુલ કવલ પર ડેરાડરા, ગુરકો સીસ નવાઇ ।
છઉ કંવલ એક સ્વરમે બેધે, ચઢે ગગન ગઢજાઇ ॥ ૬ ॥

સાત કંવલ ત્રીકુટી કે ઉપર, તહવાં પહુંચે જાઇ ।
જોત નીરંજન તાહા બીરાજો, બેદ નેતિ નેતિ કહી ગાઇ
॥ ૭ ॥
આવા ગમન બેદ ના જાને, કુરાન રહે મુરઝાઇ ।
આવે ન જાય મરેના જીવે, તાકી ખબરના પાઇ
॥ ૮ ॥
બંકનાલકે ઘાટી કહીએ, તાહાં ન પગ ઠહરાઇ ।
સોહં સુરતલાગે જાહા દોહરે, અજપાનામ સહરાઇ
॥ ૯ ॥
કોટિ ચંદર સુર્ય તારાગન, છત્રકી છાંહ રહાઇ,
સોજોજન એકકે પૈલે કહીએ, પુરૂષ વિદેહ રહાઇ
॥ ૧૦ ॥
સ્વેત ચંદેવા સ્વેત સિંગાસન, સ્વેત ચૌંર ફહરાઈ,
સ્વેત ફુલ ફુલે નિસિબાસર, સોભા બરનિન જાઈ ॥૧૧॥
દવા દસ ઉપર સુંના ફેરે, મન પૌના થકજાઈ,
કહેં કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, અમર લોકકો પાઈ
॥ ૧૨ ॥

શબ્દ.

કહે સુને કછુ નાહી સંતો, કહે સુને કછુ નાહી, જબલગ જીવ જંજાલન છુટૈ, બિષૈ બિકલ તન માંહી ॥ ટેક ॥
કરત અનીતિ મગન માયમેં, કહેં અગમકી બાની, સોપ્રતીતિ જો સાધન માની, મુર્ખમાહલી જાની ॥૧॥
સીખે સાખ બ્રમ્હ હોય બૈઠે, નિરખે બિષૈ કમાવે, પુછે તે પરપંચી પ્રાની, સાખ અગમકી લાવે ॥ ૨ ॥
પદસાખી સિધ સાધિક દીસે, ઇંદ્રિન હૈ અપરાધી, જો ઘટ નામ નહીં નિરમલ, દેહ દસાકો સાધી ॥ ૩ ॥
જોકછુ કિએ અજ્ઞાત અજ્ઞાના, સોઇ સમઝ સયાના, કહેં કબીર તિનસો કા કહિયે, દેખત દૃષ્ટ ભુલાના ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

કહો કોન ગુરૂ કાલસે બાચે, જોતસરૂપી નાથ બનાયે તામો સબ નાચે ॥ ટેક ॥
ઇચ્છા સુરતિ જબતે ઉપજી, ભઈ જગત કાંચે, સત્તર જુગ ગયે એક પલકમે, તાહી બ્રહ્મા રાંચે ॥૧॥

કર સત દરસન ચાર સંપ્રદા, સબ જગકો બાંધે,
એક ઇશાપુરી અખંડ બસુધા, કોકદ કેસે નાધે ॥ ૨ ॥
દાન પુન્યકા બડા ભરોસા, યા જુગમે સાંચે,
પંડવ રાજસે કો બડ દાની, ફંદે કાલ કે ફાંસે ॥ ૩ ॥
કેવલ બ્રમ્હકો સબે ભુલાને, ચલે જોતહિ જાસે,
અંધ ધુંધમે સુરત ભુલાને, ફીર ભાગે પાસે ॥ ૪ ॥
ધાટે ધાટે ચોકી બેઠે કઠીન કાલથ્રાસે, શબ્દ બીના
કોઇ જાન ન પાવે, તાહિપકડ ત્રાસે ॥ ૫ ॥
જોતકે આગે સતગુરૂ સાહેબ, અજર અમ્મર સાંચે,
કહેં કબીર હમ આવે જાવેં, હંસ લીયે સાથે ॥ ૬ ॥

શબ્દ.

કોઇ પીયે પિયાલા પ્રેમકા, દયા દુલીચા ઉપર બેઠે,
તિમર નાસ ગયે નૈનકા ॥ ટેક ॥
જ્ઞાનકી કુંડી બીએકકા સોંટા, છાનો ઉત્તમ નેમકા,
પાચ્ચપચીસ ઘોટકે કાયા, અદભુદ ચાખ્યા પ્રેમકા
॥ ૧ ॥

આઠો જામ રહો મતવાલા, અલલપક્ષ કોઇ ગગનકા,
રોમરોમ ભરપુર રહાહૈ, મારીલયા દલ મનકા ॥ ૨ ॥
જલ તરંગ જલહીસે ઉપજે, ધોખા મીટ ગયે ફેનકા,
કહે કબીર દયા સતગુરૂકી, ઠોર પાયો સુખ ચૈનકા ॥૩॥

શબ્દ.

કરમ ગતિ ટારિહુ નાહિ ટરે ॥ ૨૯ ॥

ગુરૂ વસીષ્ટ મહામુનિ જ્ઞાની, લિખ લિખ લગ્નધરે,
સીતા હરન મરન દસરથકો, બનબન બિપતિપરે ॥૧॥
કહાં વે રાહુ કહાંવે રવિશશિ, આતમ સંજોગપરે । સત,
બાદી હરીચંદ્ર રાજા, નીચ ઘર નીરભરે ॥ ૨ ॥
દુરવાસા રૂષી શ્રાપ દીયો હૈ, જદુકુલ નાસ કરે,
દૂધન કેહારી સધસારથી, સોબી બનર બિચરે ॥ ૩ ॥
તીનો લોક કર્મગતીકે, બસ્સ જીવસે કાલસરે,
કહે કબીર સુનોભાઇ સાધુ, જુઠા ભટક્ત મરે ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

કરન હારસે ડરતે રહિયે, કરત ન લાગે ઘડી અરૂ પલરે
॥ ટેક ॥

પલમે દેખે મહલ બાવડી, પલમે દેખે ટીબાથલરે,
પલમે મેહ બરસતે દેખે, પલમે દેખે ચલતા હલરે ॥૧॥
પલમે પવન અંધેરી ચાલે પલમે ચાલે પાટ લહલરે,
દો તપસી જાહાં ખડે પુકારે તાકો દીન્હે અમૃત
ફૂલરે ॥ ૨ ॥
પલમે પક્ષી બન બન બોલે, પલમેં આન કટાયા ગલરે,
પલમે ઘરસે બાહાર કાઢે, જૈસે કાઢે રાજા નલરે ॥૩॥
જોકછુ કીયાસો જીવને પાયા, કિયા રાજી અરૂ ભાયા
અટલરે સાહેબ કબીર અબધુસે બોલે, તીનહુનપાઇ
પલકિ ગેલરે ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

કોઇ સપના દેખા દીલકા ॥ ટેક ॥
કહી કુન્તા કહી બકુલી દેખા, કહી સાંપ બીલકા ॥ ૧ ॥

કહી પંડીત કહી કાજી દેખા, મુવના દેખા અકીલકા
॥ ૨ ॥
કહીં પુરબ કહીં પચ્છમ દેખા, ઉતર દેખા દાખીનકા
॥ ૩ ॥
ઉપર મનસે કથનિ કયત હૈ, ભીતર ગોલા પથરકા
॥ ૪ ॥
કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, યેહી હાલ બિલકતકા
॥ ૫ ॥

શબ્દ.

કબીર ગુરૂકબસે ભયે બૈરાગી, મેરી આદી અંત લવ
લાગી. ॥ ટેક ॥
ધરતી નહી જબ દીક્ષા લીનાં, બ્રમ્હા નહી જબ ટોપી,
શીવ શકતીકા જન્મ નહીંથા, જબકે ભયે બૈરાગી.
॥ ૧ ॥
સતજુગમે હમ લીએ પુરેહા, દુવાપર ઝોલી ઝન્ડા,
ત્રેતામે હમ અડબંગ બાધે, કલજુગ શીર નવ ખંન્ડા.
॥ ૨ ॥

અંધા ધુંધ જવ કછુ ના હોતા, નહીં ગુર નહીં ચેલા,
તાહીન નાહી શ્રીષ્ટો પસારા, તબ હમ પુરષ અખેલા,
॥ ૩ ॥
કાસીમે હમ વીસરામ કીઓહે, રામાનંદ ચેતાયે.
કહે કબીર સુનો હો ગોરખ, હંસ ઉબારન આયે
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

કર નૈનોં દીદાર મેહેલ બીચ પ્યારા હે નવ દરવાજે
પ્રગટ દરસે,
દસમે દુવારે બંધ કુલુપ જરે તાલા હૈ ॥ ટેક ॥
નેતિ ધોતી વરતી ચહે, પદમાસન જુગતસે લાવે,
પહીલે મુલ ઉચાર, ગ્રજ હોઇ સારા હૈ ॥ ૧ ॥
ઉલટ ત્રવની અકાસ સવારે, ષટ ચક્રો સોધ બીચારે
મેર ડંડ કર સુધાર, પવન દોઇ ધારા હૈ, ॥ ૨ ॥
કામ કરોધ મધ લોભ બહાવે, આસા ત્રરણા દુરમ
લીકાડે,
ગીયાન ઘોડે અસવાર, બ્રમસે નીયારા હે ॥ ૩ ॥

ઉલટા પવન પ્રાન ઘર લાવે, સુખ મન સેતી ધ્યાન લ
ગાવે,
ત્રીબેનીકુ ઘાટ ઉતર ભયો પારા હે ॥ ૪ ॥
ગગન મંડલ બીચ ઉરધ મુખ કુવા, તાહા અમીકા
બાસા હૈ,
સુગરા હોઇસો ભર ભર પીવે, નુંગરા જાત પીયાસા હૈ ॥૫॥
શબ્દ એહંગમ ચાલ હમારી, કહે કબીર સતગુરૂ દેતારી,
ખુલ ગયો ગીયાન કપાટ, શબ્દ ઝનકારા, હે ॥ ૬ ॥

શબ્દ.

ક્યા ગીયાન કમાઓ પુરા, જુગત બીન વેથ
ગમાઆ સારા હોજી હોજી ॥ ટેક ॥
દસ ઘરકી દશ બાતા લાએ, બને પંડીત પુરાને હોજી
હોજી,
માયા કુટિકુટિ મર જાવેગે, જસ બેલદારકો હેલા.
॥ ૧ ॥

પંચીકરણ વ્યાકરણ પઢત હૈ, ભગવત ગીતા સારા
હોજી હોજી, ચારો વેદતો સાખ દેત હૈ સબ હૈ જુઠા
પસારા ॥ ૨ ॥
હીરા છાંડ કર ગારા બાંધ્યો, કૈસો હૈ પીર તુમારા
હોજી હોજી, અપના મન તો ખોજા નાહી કયા
ભટકત ફીરે ગવારા. ॥ ૩ ॥
નીપટ નીરંજન જોહૈ સોતો, તીન જનોસે નીયારા
હોજી હોજી, સાચા પીર હૈ સત કબીરા મુકત કીયા
સંસારા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

ફેરારે મનવા, આેાહી દીનકી તદબીર ॥ ટેક ॥
જદ જમરાજા ઘેરલીઆ, તબ નેક ન ધારે ધીર,
મારમાર સોટા પ્રાન નીકાલે, નૈનોમે ભર આયે
નીર ॥ ૧ ॥
આગે આંગે અગમ પંથ હૈ, નદીઆકે ગંભીર, પાપ
પુન તો હોત સવેરે, ખેવટ ગુરૂ કબીર ॥ ૨ ॥

ઘરકી સ્ત્રિ હૈ ચતરંગી, માત પીતા સુખદીન ॥
માલ ખજાના ધરારહેંગા, સંગના આવે સરીર ॥ ૩ ॥
બાંધ ગઠડીઆ ડાલદીઓ, તબ બીયાકુલ ભયો
સરીર, કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, અબના કરો તક
સીર ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

કલજુગવા રામ ભજત નાહી હો ॥ ટેક ॥
મેવા મીઠાઇ જલેબી લડુ જોરૂકો ખીલાવે, સુકા ટુકડા
બાસી સાલની, માત પીતા ન પાવે ॥ ૧ ॥
પાન સુપારી લવંગ એલાચી, જોરૂકુ ખીલાવે,
સુકા સુના સુકા તમાકુ, માત પીતા ન પાવે ॥ ૨ ॥
સાફ સીરોના નરમ બીછાનો, જોરૂકુ સુલાવે,
ટુટી ખાટ ઔર ફટી ગોદડીયા, માત પીતા ના
પાવે ॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, એહી જુગતકી રીત,
સચાકહુ જગ મારનધાવે, જુઠનકી પરતીત ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

કાહેકુ જોગલીઓ જાગીઆ ॥ ટેક ॥

જોગીરે માટા દીલકા ખોટા, અંગ ભભુત લગાએ,
અવદીશા જોગી જટા હલાવે, બૈઠનેન ચલાવે ॥ ૧ ॥
તાંબા માર રૂપા માર, સોના કર દેવું ભાઈ, આધી
રાતકુ જોગીયા ભાગે, સબ દુનીઆ ભરમાઇ ॥ ૨ ॥
જડી બુટી સબ કછુ જાનુ, સબકો દેઉ બતાઇ ।
કહે કબીર જોગી જુગત બાગોઇ, સબ દુનીયા
મુસકાઇ ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

ફીંગરી નીરબાન બાજેહો ॥ ટેક ॥

સુન સુન અંચલ મન બાવરે । દીલ ભાગા સુલતાન ॥
ડોરી જાય ગગન બીચ લાગી । તિરકુટી લાગી ધ્યાન
॥ ૧ ॥
ગંગા જમના કે મધ્યમે । કોઇ બીરલા રચ્યોહૈ મેદાન ॥
ફીતનેક કાયર રનસે ભાગે । સુરા છીનત નીસાન ॥૨॥

સુરાકે સંગરામમે સાયો । નહી કાયરકો કામ ॥
સુરાકો કોઇ પુરા મીલ તો । જબ હોવે ધમસાન ॥૩॥
હમારા શબ્દ નીરબાન હે । કોઇ બુજત સંત સુજાન ॥
કહે કબીર સુન ગોરખ જોગી । હન્સા અંતર ધ્યાન ॥૪॥

શબ્દ.

કેસે સોઉરે, સાહેબ મોરા જાગતા મૈ ॥ ટેક ॥
રાત સોઇ દીન ખેલ ગુમાયા, ચીડીયન ક્રાન સબખેત
સુનાયા, બાગકા રખેવાર માલી કાનહેરે ॥ ૧ ॥
હાતના મેંધી પાવના મેંધા, સીસફુલે માથેપર ગેડા,
ફગનવા કોન ભઇ મોરી લાજ રહીરે ॥ ૨ ॥
ગગન મંડલમે સેજ બીછાયે, પાચ સખી મીલે મંગલ
ગાવે, આજકી રેન પીયા સચાર કીનોરે ॥ ૩ ॥
શેક ફરીદ ફકીર આલીંદા, મીલ ગઓ સતગુર મીટ
ગયા ધોખા, કહે કબીર સુનોભાઇ સાધુ, કઠન પંથ
બસ રાંડકારે ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

કોઇ દેખાભાઇ સતગુર સં ા સીપાઇ ॥ ટેક. ॥

સુરત સીંગાડા સાર સબ્દકા, તન બંદુક બનાઇ
નીજ નામકા લીયા પલીતા, ગ્યાનકા ગજ ઠેહરાઇ ॥૧॥
પાચચોર સેહેલમેગાડે સાચા ચેડ કરભાઇ, કમઇકી
ગત ખોસા ભયા, સાચી અદલ ચલાઈ ॥ ૨ ॥
દીવ્ય તેજકી બની કટીયારી, દયા ઢાલ બનાઇ,
ત્રીભવન ત્રીકશમે પોહે, સુરત કે બાન લગાઇ ॥ ૩ ॥
ફુટાકોટ એક બનીઆ ફુટા, ફુટા ખબર ના પાઇ,
બંબ ગોલા ઘટભીતર મારે, ભ્રમકે બુર્જ ઉડાઇ ॥ ૪ ॥
પાચો માર પચીસો મારે, ફીરગઇ રામ દુવાઇ,
કહે કબીર સુનભાઇ સાધુ, આવા ગવન મીટાઇ ॥૫॥

શબ્દ.

કોઈ સુનતાહે ગુરૂ ગીઆની, ગગનમે આવાજ હોતા
જીની જીની ॥ ટેક ॥

પેહેલે હોતે નાદબીંદસે પીછે જમાઓ પાની.
પુરન પુર રહો ઘટ ભીતર અલખ પુરૂષ નીરવાની ॥ ૧ ॥
સોધર આયાપટા લીખાયા, ત્રષ્ના નાહી બુજાની ।
અમરત છોડ બીખરસપીયા, ઉલટી રાહ ચલાની ॥૨॥
ઓહંગ સોહંગ બાજા બાજે, તીરકુટી ધીયાન સમાની,
ઇંગલા પીંગલા સુખમન નાડી, ધર્મધજા ફહરાની
॥ ૩ ॥
દીન પ્રતીત હમ નજરે દેખા, એસી જુગત બખાની ॥
કહેં કબીર સુનોભાઇ સાધુ, એહી અજર અમર
નીસાની ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

કોઈ બુંઝત સંત સુજાના ઉલટા ભેદકો ॥ ટેક ॥
જાઇ ચડે માલાકી ઉપર, ધરતી ચડે આકાશી, નારી
પુરૂપકા હેત ભયા, માહે સુનસુન આવે હાસી ॥ ૧ ॥
નાવ ચડે ખેવટકે ઉપર, સત્તકી બુઝે બનાર. તુમ તો
ભેદી અમરે લોકકે, હમકો ભેદ બતાવ ॥ ૨ ॥

સીંગ ચડે દેવાકે ઉપર હંસા બ્રહ્માકે સીસ, બેલ ચડે
શંકરકે ઉપર શત્તગુરૂકે ઉપદેશ ॥ ૩ ॥
કહેં કબીર સુનભાઇ સાધો, અબ કીયા કરેગા કાલ,
ઉલટ બૈરી સર્પ મુખ બેઠી, તબસે ભયો નીહાલ ॥૪॥

શબ્દ.

કોઇ ભૂલા મન સમજાવેગા ॥ ટેક ॥
આ મન ચંચળ ચોર પારધી । જુઠા હાથ ન આવેંગા ॥ ૧ ॥
જુઠા દામ લેઈ બજારમે જાવે । બરાબર બસ્તુ મુલાવેગા ॥ ૨ ॥
બોયે બબુલ આમ ફલ ચાહે । સોફલ કેસે પાવેગા ॥ ૩ ॥
કહેં કબીર સુનો ભાઈ સાધુ । બોહોરી ન ભવજલ આવેગા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

કરૂન મતે સો કરે કરતારે, ॥ ટેક ॥
કબહુ સૈન કરૈ સાગરમે, કબહુ સોખૈ સબ સરીતારે,

કબહુ રાવસે કરત ભીખારી, કબહુ રંકસિર છત્ર ધરતારે ॥ ૧ ॥
પુતના કોન સુકૃતિ કરઆઇ, ગુન ઔગુનવાકો સબ હરતારે ॥ ૨ ॥
તાહિમાર બૈકુંઠ પઠાઇ, બલી રાજાસે કૌન ખતારે ॥ ૩ ॥
એક પુત્રબીન નૃપપચહારે,તાકે હતે બહુત બનિતારે ॥૪॥
સાઠ પુત્ર નારદકો દીન્હે, માયા ત્યાગ રહે વૃકતારે ॥૫॥
પંચભ્રતારીકે પનરાખે, દોષ લગાયે પતિ ભરતારે ॥૬॥
કહેં કબીર કરતાસે ડરિયે, ઔર સકલકે ઝુંઠમરતારે ॥ ૭ ॥

શબ્દ.

કર્તા કર્મ રેખસે ન્યારા. આવે ન જાય મરેના કબહુ, સો તુમ કરો બીએખા, ॥ ટેક ॥
દસરથ પીતા રામકા કહીયે, કહો કહાસે આયા, પીતા દસરથ રામકે દાદા, કહો કિસને ઉપજાયા ॥ ૧ ॥

માતા દેવકી પીતા વાસુદેવા, નંદકા નંદ કહાયા રાધા
રૂકમણી દોનું બહેના, કૃષ્ણ જન્મકા પાયા ॥ ૨ ॥
સોલાસેં ગોપીયનકા ભોગી, કૃષ્ણ કહાંસે આયા,
કહેં કબીર એ કરતા નાહીં, કરમકે હાંથ બીકાયા ॥૩॥

શબ્દ.

કરમકી બાત ન્યારી હો, કોઇ દોષ ના દીજો, કરમકી
ગતિ ન્યારી ॥ ટેક ॥
કાહે બગલા શ્વેત બરન ભયે, કાહે કોયલ કારી ॥ ૧ ॥
કાહે કૂપજલ મીઠા લગત હૈ, કાહે સમુંદર ખારી
॥ ૨ ॥
કાહે મૂરખ રાજ કરત હૈ, કાહે સંત ભિખારી ॥ ૩ ॥
કહેં કબીર સુનોભાઇ સાધુ, ગુરૂ ચરનકી બલીહારી ॥૪॥

શબ્દ.

કઇસે જાઉં મહલમે, અતપટ અગમ ચઢાઈ ॥ ટેક ॥
દસ દરવાજા બને મહલકે, સાતસિંધુ ચારો ખાઇ ॥૧॥

ચાંદ સૂર દોય ઇતઉત લાગે, સુખમન સેજ બિછાઇ
॥ ૨ ॥
સતગુરૂ બહિયાં નામસનેહી, બાંહ પકર કે જાઈ ॥ ૩ ॥
ધર્મદાસને પાયા કબીર ગુરૂ, સબ્દ સુરત મિલાઈ ॥૪॥

શબ્દ.

ખસમ બિન તેલીકે બૈલ ભયો, બૈઠત નાહી સાધુકી
સંગતી, નાહક જનમ ગયો ॥ ટેક ॥
બહિ બહિ મરે પચૈ નીજ સ્વારથ, યમકો દન્ડ સહયો,
સુત દારા ધનરાજ કાજ હીત, માથે ભાર ગહયો ॥૧॥
ખસમહીં છોડી વીષય રંગરાચે, પાપકે બીજ બોયો,
જુઠ મુક્તિ નર આશ જીવનકી, પ્રેતકો જુઠ ખાયો,
॥ ૨ ॥
લખ ચૌરાસી જીયા યોનિમે, સાયર જાત બહો.
કહેં કબીર સુનભાઇ સાધુ, ઉન સ્વાનકી પુંછ ગહો
॥ ૩ ॥

શબ્દ.

ખબર નાહી યા જગમે પલકી, સુકૃત કરલે નામ
સુમરલે કોજાને કલકી. ॥ ટેક ॥
કોડી કોડી માયા જોરી બાત કરે છલકી, પાપપુન્યકી
બાંધ પોટરીયા, કહસે હોંતા હલકી ॥ ૧ ॥
તારન બીચ ચંદ્રમા ઝલકે જોત ઝલ ઝલકી, એક
દીન પંછી નીકસ જાયગા, મટ્ટી જંગલકી ॥ ૨ ॥
માત પીતા સુત ઔ ભાઇબંધ તીરીયા મતલબકી,
માયા લોભી નગ્ર બસત હે, યા અપને કબકી ॥ ૩ ॥
યા સંસાર રૈનકા સપના, ઓસ બુંદ જસ મલકી,
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, બાતે સતગુરૂકી ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

ખબરદાર રહો ભાઇ, અબ તુમ ॥ ટેક ॥
સતગુરૂ દીના માલ ખજાના, રાખો ગુપ્ત છુપાઈ;
પાવ રતી જાને નહી પાવે, દીન દીન બડે સવાઇ ॥૧॥

બસ્તપાઇ ગાફીલ નહી રહેના, નિસદીન કરો કમાઈ;
ઇમ નગરીમે પાંચ ચોર હૈ, રાખે ધાત લગાઇ ॥ ૨ ॥
તન બંદુક સુર્ત સીંગારા, જ્ઞાનકા ગજ ઠેરાઈ;
પ્રેમ પલીતા હરદમ પ્રચે, કરપર લેત ચઢાઇ ॥ ૩ ॥
સુર્તનિર્ત કે બખતર પેહરૂ, જુગતકા લાંગ ચઢાઇ;
દયાકી ટોપી સીરપર સોભે, કાલ રહે મુરઝાઇ ॥ ૪ ॥
પહેરે દાર સીપાઇ સાચ્યા, ઓ નહી સોવે ભાઇ,
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, સતગુરૂદિયો લખાઇ ॥૫॥

શબ્દ.

ખોલીરે દેખો બેદ પુરાણા, પ્રેમ તંત નાહી ચીના
હો ॥ ટેક. ॥
પોથી પઢપઢ પંડીત ભુલે, કાજી ભુલે કુરાના ॥
રામરહીમ પર સબ્દ હમારા, બીરલા મરમ કોઇજાના
॥ ૧ ॥
તીન દેવ ઔર ચોથી માયા, પાંચમો નીરંજન
રાયા, એપાચો મીલ અમલ જમાવ્યા, ચૌવ દસ
દુહાઈ ફીરાઆ ॥ ૨ ॥

સુન સીખર લગ અમલ તુમારા, જોતી સ્વરૂપી ડેરાના, દેખો બ્રહ્મા બેહ તુમારા, જીવકા કોન ઠીકાના ॥ ૩ ॥
સુતગુરૂ ચરણે જીવનહી આવે, જમકે હાત બીકાના ॥
કહેં કબીર સુનોભાઇ સાધુ, સબ્દ ઓહી ઠીકાના ॥૪॥

શબ્દ.

ખેતી કરો હરી નામકી, સાધુભાઇ ખેતી કરો ॥ ટેક ॥
રૂપયા ન લાગે પૈસા ન લાગે, કૌડી ન લાગે કછુ દામકી ॥૧॥
તન મન બેલ સુરતિ હલવાહા, રઈ લાગે ગુરૂ ગ્નાનકી ॥ ૨ ॥
આસ પાસ સંતનકો ડેરા, માલા ફેરવો નામકી ॥ ૩ ॥
કહેં કબીર સુનોભાઈ સાધુ, બલહારી સત્ય નામકી ॥૪॥

શબ્દ.

ગગનમે આગ લગી બડી ભારી ॥ ટેક ॥
ધરતી જલ ગઇ અમ્બર જલ ગયા, જલ ગએ સકલ

પસારા, ચન્દા જલ ગયા સુરજ જલ ગયા. જલ ગએ નૌલખ તારા ॥ ૧ ॥
બ્રહ્મા જલ બીષ્ણુ જલ ગએ, સંકર નેજા ધારી। રામ જલગયે લછીમન જલગયે, જલગયે કૃષ્ણ મુરારી ॥૨॥
કોટીન કોટ કનૈયા જલગયે, રૈયત કવન બીચારી, કહેં કબીર સુનહુ ભાઇ સાધો, અલખ પુરૂષ અધીકારી ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

ગગનમે અવાજ હોતી ઝીની, કોઇ સુનતા હૈ ગુરજ્ઞાની ॥ ટેક ॥
પહિલે આયા નાદ બિંદસે, પીછે જમાયા પાની, સબ ઘટ પૂરન પૂર રહ્યાહૈ, અલખ પુરૂષ નિરબાની ॥ ૧ ॥
વહાંસે આયા પટાલિખાયા, જગમે કછુ ન આની, અમૃત છોડ બિષૈ રસ ચાખે, ઉલટા ફાંસ ફસાની, ॥ ૨ ॥

રાજ કરતે રાજા જૈહૈં, રૂપધરંતે રાની, વેદ પઢંતે,
પંડિત જૈ હૈં, જૈ હૈં મુનીવર જ્ઞાની ॥ ૩ ॥
ઓહં સોહં બાજા બાજે, ત્રિકુટી જાય સમાની,
ઇંગલા પીંગલા બિચહી સોધે, સુન્નમે ધજા ફહરાની
॥ ૪ ॥
દીલ બરદીદ નજરા દેખો, હૈ યા અમર નિશાની, કહે
કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, યાહી આદકી બાની ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

ગગન ગઢ જીતોરે ભાઇ, જાહાં સંત કરે બાદશાઇ,
॥ ટેક ॥
કચ્ચે કોટ પક્કા દરવાજા, ગહરી જાકી ખાઇ,
ઔર મોરચ્યા લગે છતીસો, ઉનમુની તોપ ઝુકાઇ ॥૧॥
તનકે બંદુક મનકે જામા, પ્રીતકે પ્યાલા પીલાઇ,
અધર છત કુદરતકા બંગલા, ગુરૂ બિન લીઆ ન
જાઇ ॥ ૨ ॥
ગુરૂ બાંનુ ફોજ કિલેમે બાંદી, અહંકાર ઠહરાઇ,
નેમ ધર્મ લેચલ લઇ ગોરા, છીનમે દેત ઢહાઇ ॥ ૩ ॥

ઉલટી નેહ ગગનકો દોડી, ભલી બની ચતુરાઇ,
સાહેબ કબીર મીલે ગુરૂ પુરે, અદલી અમલ ચલાઇ ॥૪॥

શબ્દ.

ગાફીલ સાંઇકા નામ બિસારા ॥ ટેક ॥

પાનીકે બુંદસે પિંડ પ્રગટ ભયે, એસા સિરજન હારા ॥ ૧ ॥
નીચે સિર ઉપર પગતેરા, જબ તુ કીયા પુકારા ॥ ૨ ॥
નો દસ માસ ગર્ભ પ્રતપાલે, વહા તોહે દીયા આહારા ॥ ૩ ॥
કોલ બોલકે બાહર આયે, ઇહા ભયે બટપારા ॥ ૪ ॥
કહે કબીર સમઝ નર અંધા, કોલકો કરો સંભારા ॥૫॥

શબ્દ.

ગુરૂ રામાનદાં સમુઝ પકરિયો મોરી બાહી ॥ ટેક ॥

જો બાલક ધુનધુનવા ખેલૈ, સો બાલક હમ નાહીં,
હમતો લેહિ સત્તકા સોદા, પથરા પુજત નાહી ॥ ૧ ॥

ચોદાસો ચેલા તુમ જો કીન્હે, લે ધરિહો કેહિ ઠાહીં,
જીયત ઠિકાનો સબહી બતાવે, મુયે ઠીકાનો નાહીં ॥૨॥
જો તુમ્હરે કછુ ઉદ્દમ નાહીં, ભીખ માંગ કિન ખાહી,
મૂલ સજીવન જાનત નાહીં, મત પરબોધો કાહી ॥ ૩ ॥
નાવ તુહ્મરી કરિયા નાહીં, લહર ઉઠે બીકરારા॥
ગુરૂ સહિત સબ ચેલા ડૂબે, કોન ઉતારે પારા ॥ ૪ ॥
સુખે કાહે જોધન લાગે, લોહે લાગે કાઇ,
બિન પરતીત ગુરૂજો કીજે, કાલ ઘસીટે જાઇ ॥ ૫ ॥
અમૃત કુંડ સદાકે ચૌકી, બેલી બેલા રાખે,
નેઉર દેખે બિષહર કંપે, ચપલ અમીરસ ચાખે ॥ ૬ ॥
માયા આઇ ચૌકમેં બૈઠી, નવલ વિવાહન આંહીં,
દયે કપાટ મહલમે પૌઢે, અબ કછુ સંશે નાહીં ॥ ૭ ॥
સમઝન હોઇ તો સમઝો ગુરૂજી, નાતર હોત બિગારા
કહેં કબીર સુનો રામાનંદ, યહ સિખલેવો હમારા ॥૮॥

શબ્દ.

ગુરૂ મોહે બોહોત નિહાલ કીયો ॥ ટેક ॥
નામકીં કંઠી ડારી ગલે મે, સિરપર છત્ર દીયો ॥ ૧ ॥

ભવ સાગરમે ડુબતે દેતા, તાસે ખેંચ લીયો ॥ ૨ ॥
કરમ કાટકે નીરમલ કીના, ઉજલ હંસ કીયો ॥ ૩ ॥
કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, એસી સૈન દીયો ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

ગુરૂ બીન કુચી ખુલે નહી તાલા ॥ ટેક ॥
કાહેકી કુંચી કાહેકા તાલા, કાહેકા લાગેરે કીવાડીયા ॥ ૧ ॥
શબ્દકી કુંચી સુરતકા તાલા, ભરમકા લાગેરે કીવાડીયા ॥ ૨ ॥
જાગ જગાવો દીપક મંદિર મે, ગુરૂબીન પડેરે અંધેરીયા ॥ ૩ ॥
કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, ગુરૂબીન નાહીરે ઠિકાનીયા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

ગુરૂને કહીહો નામ બીના દુખ પૈઓ ॥ ટેક ॥
રાજા ઘરકા ઉંટવા હોઇઓ, નવ મન બોજ ઉઠૈયો,
લંબી લંબી ગોડવા છોટી છોટી દુમવા, નાબોમે છેદ પુરૈયો ॥ ૧ ॥

ધોબી ઘરકા ધમવા હોઇહો, જુઠી લાદ લદઇયો,
ઉપર લાદી ચારો મોગરા, ખુંટા મૈ પાત્ર બંધૈયો ॥૨॥
તેલી ઘરકા બૈલી હોઇહો, આંખકુ પાટા બંધૈયો,
ઘરમો કોસ પચાસ ફીરૈયો, બાહાર નીકસ ન પૈહો ॥૩॥
બાદી ઘરકા બંદરા હોઇહો, સબકુ સીસ નવૈહો,
લકડીકે ડર મકડી નાચે, ટુકડા મંગ ખીલૈયો ॥ ૪ ॥
જંગલ ખેરા શેરા હોઇયો, હાં હું ટરકે રૈયો,
કહેં કબીર સુન ભાઇ સાધુ, હંસ બીધિ જલમ ગુમેયો,
॥ ૫ ॥

શબ્દ.

ગુરૂ પૈઇયા લાગુ નામ તો લીખા દીજોરે ॥ ટેક ॥
જનમ જુગનકે સોવત મનુવા, ભજનકી બેરીયા
જગા દીજોરે ॥ ૧ ॥
ઘટીયા અંધેરી પંથ નહી સુજે, ગીયાનકી લેહરીયા
જગા દીજોરે ॥ ૨ ।
બીષકી લેહર ઉઠે ઘટ બીતર, અમીરસ બુંદ સુહા
દીજોરે ॥ ૩ ॥

કાગજકી નાવ કથર ભર બોજે, દેવલપાર લગા
દીજોરે ॥ ૪ ॥
ધરમ દાસકી અરજ ગોસૈયા, જીવન બંધ છોડાય
દીજોરે ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

ગુરૂકો નામ ના લેત ગંવારા, કયા સોચત બારં
બારા ॥ ટેક ॥
બાદીગર ને ડંકા બજાયા, સબ લોક તમાસેકો આયા,
બાદીગર ને ડંકા સંકેલા, તબ રેહે ગયા આપ અખેલા
॥ ૧ ॥
સવદાગીર હાટ લગાયા, સબ લોગ સવદે કો આયા,
સબ લોગ ને સવદા કીનાં, સવદાગરકો કાહું ના ચીના
॥ ૨ ॥
જદ દરશન કો દીલ ચાહે, તબ દરપન માંજત રહીએ,
દરપન મે લાગી કાંઈ, તબ દરસ કહાંસે પાઇ ॥ ૩ ॥
જદ પાન ફુલ ફલ ચાહીયેં, તબ બીરવા સીંચત રહી
યેં, જદ બીરવા મે ફલ લાગા, તબ જનમ જુગન
ભય ભાગા ॥ ૪ ॥

જઇ પાર ઉતર ના ચૈયેં, તબ ખેવટસે મીલ રહીયેં, જઇ ઉતર ગયે ભવપારા, તબ સુજે બ્રહ્મ અપારા ॥૫॥

તેરે અંતર બીચ કતરની, તું તો કાહેકા ફેરત સુંમરની, તેરે અંતર કે બંધના છુટે, તોહે પકડ પકડ જમ લુટે ॥ ૬ ॥

એતો કહેં કબીર હમ જાનાં, જબ જાના તબહી પહી ચાનાં, જબ જાન બુઝ નહીં ખોજા, તબ અંધેકો કયા સુઝા ॥ ૭ ॥

શબ્દ.

ગુરૂ તોરો ભજન ભરોસે આવીનાસી ॥ ટેક. ॥

ના જાનુ ગંગા ના જાનુ જમના, ના જાનુ ગોકુલ કાસી ॥ ૧ ॥

ઘટમે ગંગા ઘટમે જમના, ઘટમે ગોકુલ કાસી ॥૨॥

નેકી કર તો સાહેબ ના બુઝે ॥ ભગતી કરૂ ગલે ફાંસી ॥ ૩ ॥

કહેં કબીર સુનો ભાઈ સાધુ ॥ ગુરૂકે ચરનકી મે દાસી ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

ગુરૂ જનની મઈ બાલક તોરા, કાહે ના બકસો
અવગુન મોરા ॥ ટેક ॥
જેસે બાલક કો પોશે મ્હેતારી, વોઇસી રછા કીજે
હમારી ॥ ૧ ॥
લડ ભીડ કે બાલક ઘર આવે, હસકે માને કંઠ
લગાએ ॥ ૨ ॥
તોટકે કેસ કરે નખ ઘાતા, તોહુના હેત બીસારે
વાકી માતા ॥ ૩ ॥
કહે કબીર કહું મૈ વારી, સુખીયા પુત સુખીયાં
મ્હેતારી ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

ચીન્હેરે મીલેસો ગીયાની બચના ॥ ટેક ॥
ગાવત ગીત બજાવત તાલી, દુનીયા ફીરે દીવાની,
આખર ચોર બન્યો સત્તગુરૂકો, પરે હે નરકકી ખાની
॥ ૧ ॥
પોથી બાચે અરથ લગાવે, ચાપે બસ્ત બીરાની,

કીનસે કહુ કહાના માને, કથની બોત કથાની ॥ ૨ ॥
મુંડ મુડાવે પેટ ગવઇયા, જગમે રહે ભુલાઈ,
ખોટા ગાઠ બાધે ગાઠીકુ, ભટકત ફીરે હેરાની ॥ ૩ ॥
એ પાચોસે પ્રપંચ નીયારા, હીરદે સચકર માની,
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, અબીગત કોઇ નહી
જાની ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

ચીતવત ચીતવત નૈન દુખીત ભયે, અજહુન આયે
સાજનવા ॥ ટેક ॥
નિહારે બાર અપાર ભઇ, સખી સુટો શિંગાર સબ
હરપ નવા ॥ ૧ ॥
પીયાકી સોચ મોરે મનમે પરી, સખીની કોન લાગે
જોબનવા ॥ ૨ ॥
એક પગ ઠાઢી તોહે મનાઉં, ઠાઢી પછતાઉ રે સખી
આગનવા ॥ ૩ ॥
ધરમ દાસકી અરજ ગોસાંઇ, ગાવત પદ સખી
નીરગુનવા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

છાંડો મન મેરા જગતકે ખટકા ॥ ટેક ॥

બેહસો બેદાઇ કરે, નારી મન અટકા, પીંજરાસે સુવટા
કોન બીધ સટકા ॥ ૧ ॥

પંડીતતો પંડીતાઇ કરે, પોથી મન અટકા, ઓરનકો
રાહા બતાવે, આપ ખાય ભટકા ॥ ૨ ॥

ગુનીયાં માંગે પાન ફૂલ, દેવી માગે છીટકા, કહે કબીર
કર ઉપાય, આવે કાલ કોપન અટકા ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

જનમ યહ દેખા દેખી જાતા ॥ ટેક ॥

જયોં અજુરીકા નીર ઘટત હૈ, જયોં તરવરસે ટુટે
પાતા ॥ ૧ ॥

ચાર પહેર ધંધેમે ખોયે, રૈન ગવાયે સોવત ખાટા॥૨॥

જબ જમ રાજા આનગૃહેગા, પકર જીભ તોહિ મારે
લાતા ॥ ૩ ॥

કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, કહાલોં કહો તેરી ઉતપાતા
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

જપોરે મનવા કેવલ નામ કબીર ॥ ટેક ॥
ભૌસાગરસે જીવ ઉબારે, જમકે કાગત ચીર ॥ ૧ ॥
સાહુ દમોદર બુડત બચાયે, રતનાગરકે તીર ॥ ૨ ॥
ઇંદ્રમતીકો લોક પહોચે, કાટે જમકે પીર ॥ ૩ ॥
સાહેબ કબીર મીલે ગુરૂ પુરે, દેખત મન ભયે થીર ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

જતન બિન મિરઘોને ખેત ઉજારે ॥ ટેક ॥
પાચ મિરગવા પચીસ મિરગની, તામે તીન શિકારે ॥ ૧ ॥
અપને અપને રસકે કારન, ચરત હૈ ન્યારે ન્યારે ॥૨॥
અતિ બલવંત બદેના કાહુ, બિડરત નાહિં બિડારે ॥ ૩ ॥
તનકર બારી મન કર બિઝુકા, ગુરૂકા શબ્દ રખવારે ॥ ૪ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, માનો શબ્દ હમારે ॥૫॥

શબ્દ.

જબસે મન પરતિત ભઇ, મેરે ગુરૂને સજીવન મુરદઇ
॥ ટેક ॥

દીન દીન ઔગુન છુટન લાગે, બાઢન લાગે પ્રીતિ નઇ,
પાવે દાવ ભાવ બન આવે, મીલ ગયે સતગુરૂ સાહેબ
સહી ॥ ૧ ॥

સુરત નીરત દોઇ ગ્યાન સૈંભરી, નીરખ પરખકે વસ્તુ
લઇ, ચોરી બનજ લાભ ભઇ ભારી, ઉપજન લાગે
લાલમઇ ॥ ૨ ॥

માનક પુરમે મોતી ઉપજે, હીરા નગરસો ભેટ ભઇ.
અગમ નીગમ નિત ખોજ નીરંતર, ગુરને નામ નીજ
વસ્તુ દઇ ॥ ૩ ॥

સુખ સાગર અસનાન જો કરલે, સ્વાત બુંદસો ભેટ
ભઇ, કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, હતી બીકઃરસો દુર
ભઇ ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

જગમે ફરતા કાલ કહાવે, નીરાકાર જગબાડા બાંધે,
બાહાર જાનન પાવે ॥ ટેક ॥
તીન લોક બાડા બીચ કીન્હે, ઠારે ઠારે રખવારા,
ઉપર કોઉ જાનનપાવે, આપ કરે રૂંધારા, ॥ ૧ ॥
આધેહાવ ધનુસ ધરલીન્હે, દુતન બાહીર પઠાવે,
ભાગેજીવ ઠોરનપાવે, હીરશીર મુખમે આવે, ॥ ૨ ॥
સુંનમે વરધક જોતસરૂપી, બેઠે ઘંટ બજાઈ,
સુનકેજીવ સબેઉ ઠઠારે, પરે કાલ મુખ જાઈ, ॥ ૩ ॥
સોઈ રેન જામે ઉજીયારી, દેખ જીવ સબ ધાવે,
ઈનકો મારહ બીલમન લાગે, ઉસેદરદ ન આવે ॥ ૪ ॥
કહેં કબીર જો સત્તગુરૂ ચીન્હે, સો યહ ભેદહી પાવે,
જારા ટારે બાહીર લે નીકસે, નીહચલ ઘરહી પઠાવે,
॥ ૫ ॥

શબ્દ.

જમાના આયા હે ખોટા। દેખો ચાલ ચલે ઉલટા ॥ટેક॥
બોલે બીસરે ઓહી મુખસે । ખાવે ખટા મીઠા ॥

એહી મુખમે સાચ બસત હે । તું કયા જાને નકટા ॥ ૧ ॥
બાહાર બડાઈ ઘરમે લડાઈ । કરે સંતનસે દંગા ॥
ગીયાન ધ્યાન કછુઓ ન જાને । ચાલ ચલત બે ઢંગા ॥ ૨ ॥
ગાંજા દારૂ મત પી ગાપલા ઘર બુડનેકા ધંધા ॥ બચ્ચી જોરૂ રોતે ફીરેગી । આપ કસબનકા બંધા ॥ ૩ ॥
બાલાપન તો ખેલ ગમાઓ । જુવાની પનમે ધુંધા ॥
બુઢે પનમે બીચાર કરતા । અકલ ગમાયા અંધા ॥૪॥
અપને ગુરૂકી સેવા ભુલે । કરે ઓરંકી બંદગી ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ । નાહાત તોરી જીંદગી ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

જાહા ઘર સંત પધારે ભાઇગ બડે, કર સુમરન ભવ સાગર તારે ॥ ટેક ॥
આયે સંતકુ આદર દીજે, ચરણ પખારી ચરણુ અમ્રિત લીજે ॥ ૧ ॥

એ સંતન હૈ બડે ઉપકારી, જનમ જનમકે કારજ
સારે ॥ ૨ ॥
સાહેબકા ઘર સંતન માહી, શંત સાહેબ કછુ અંતર
નાહી ॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, આવા ગવનકુ દીઆરે
મીટાઈ ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

જીનકી ગગન ઘટ ઘહરાની,
ચમકો જીવ ભયો ઉજીયારો, મીટ ગઇ તીમર
નીસાની ॥ ટેક ॥
ધ્યાનકે બેલ ચરાયે ખેત નીરબાની, દુબધા
દુબખોદ કીન ડારો, શીર બોયો નામકી ધાની ॥ ૧ ॥
અપની અપની બંધીયા બાધે, બહીનજાય કછુ પાની,
ચીત ચેતન રખવાને રાખો, ચરીનજાય મીરગાની ॥૨॥
ઉપજો ખેત નાજ ઘર આયો, આનંદ મગન કીસાની,
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, તૃષ્ણા તપન બુઝાની
॥ ૩ ॥

શબ્દ.

જીવ જીન માર મુવા મત લાવો, માંસ બીના મત
આવો હો ॥ ટેક ॥
પૈલ પાર એક બેલ વૃક્ષવા, વૃક્ષમે પાત્ર નહિ હે હો
સોઇ પાત્ર ચુગ જાત મિરગવા, મૃગાકે સીસ નહી હૈ
હો ॥ ૧ ॥
ઉરબીન ખુરબીન ચરન ચોચ બીન, પંખ બીહુના
હંસા હો, સો સાવજ મોહી મારદેખાવો, જાકે રક્તન
માસાહો ॥ ૨ ॥
ધમુસ બાનલે ચલો પારધી, ધનુસમે પનજ નહી હૈ હો,
સોઇ ધનુસસે મારે મૃગવા, મૃગાકે ધાવ નહી હૈ હો
॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, યા પદ હૈ નીરબાના હો,
જોયા પદકે અરથ લગાવે, સોઇ સંત સુજાનાહો ॥૪॥

શબ્દ.

જીસે લાગી નામસેં પ્રીત । ભજનમે લગ રેના ॥ટેક॥
અંકાલાગી બંકાલાગી । લાગી સજન કસાઈ ॥

સાહેલજીકુ એસી લાગી । છોડ ચલે બાદસાઈ ॥ ૧ ॥
દુરૂ લાગી પ્રલાદ લાગી । લાગી મીરાંબાઈ ॥
સુધામાકુ એસી લાગી । કંચન પુરી બસાઈ ॥ ૨ ॥
રામ લાગી લક્ષમણુ લાગી । લાગી સીતામાઈ ॥
હનુમાનકુ એસી લાગી । કુદ પડયોલંકા માહી ॥ ૩ ॥
બરછીન લાગી કટારીન લાગી । એ ઘાવ કાંસે આઇ ॥
કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ । બચનકી છુરી ચલાઈ ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

જોગીયાંકુ ઢુંઢત જુગભએ ॥ કીને દેખા મોરે ભાઈ ॥ ટેક ॥
એક જોગી હે બાલકા, દુજા દુધાધારી હો,
પીવત પીયાલા પ્રેમકા, જોગી અલખ બીખારી હો ॥ ૧ ॥
બેલ ચંબેલી મોગરા । માલી બાગ લગાએ હો ॥
માલન ગુંથે સેવરા । જોગી ભસમ ચડાઇ હો ॥ ૨ ॥

માલન લાવે સેવતી । સુંદર સેજ બીછાઈ હો ॥
આયા જોગી ખેલતા । બીકશા દે માઇ હો ॥ ૩ ॥
દીલ દરીયાવકી મછલી । નદીઆમે આઇ હો ॥
એસે મીલે કોઇ સંત જના ॥ જીને બસ્ત લીખાઇ હો
॥ ૪ ॥
જોગીકે હાત મૈ લાલ છડી । જોગી બાહારના આવે હો ।
કહે કબીર ધરમ દાસસે, જોગી ઘટમે સમાયે હો ॥૫॥

શબ્દ.

જોરે બુજે સો બાવરા, કયા ઉમર હમારી હો,
હમ તો સબીમે મૌજુદહે, ખેલત જુગ ચારી હો ॥ટેક॥
કોટીક બ્રહ્મા હોય ગયે, મહમદ ચાર યારી હો,
દેવતારી ગીનંતી નહી, કીઆ સૃષ્ટિ બીચારી હો ॥૧॥
અનહદ કોટ બીશ્નું ભએ, દસકોટ કનઇયાં હો, છપન
કોટ શંભુ ભએ, મોરી એક પલઇયાં હો ॥ ૨ ॥
બલ બામન કીતને ભએ, કોરવદલ ભારી હો,
લંકાપતી રાવણ કીતને ભએ, કીતને રામ અવતારી
હો ॥ ૩ ॥

નહીરે બુઢ્ઢો નહી બાલકા, નહી જુગત ભીખારી હો,
કહે કબીર સુનો ગોરખા, ઇતની ઉમર હમારી હો ॥૪॥

શબ્દ.

જોગી મનના રંગા, રંગાયે કપડા ॥ ટેક ॥
તિલતીલ જોર સરી બતાયે, સિરજન હાર નહી પકડા ॥ ૧ ॥
યા ઠિકરાકે મર્મ ન જાના, ભટકત ફીરે જંગલ સેહદ, ॥ ૨ ॥
સબ સુખ છાડ જંગલમે બૈઠે, કામ જરાય ભયે હિજરા ॥ ૩ ॥
આસન માર ડિંભધર બૈઠે, ડાઢી રખાય ભયે બકરા ॥ ૪ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, સાહેબ છોડ જોગી પુજે પથરા ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

જોગીયાસે મેરા દિલ લાગા ॥ ટેક ॥

જબસે પ્રીત લગી જોગીયનસે, એ હંસ રહે ઉન પાસા ॥ ૧ ॥
જોગીયાકે કારન જોગ કમાઉં, આઠ પહર રહો જાગા ॥ ૨ ॥
જબ તબ જોગી મોજ કરત હૈ, પાયા અમર પદ ધાગા ॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, જરા મરણ ભ્રમ ભાગા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

ઝડાકા સુમરનસે મન લાગા ॥ ટેક ॥
મથુરા આમ બોવાઇયા, જગન્નાથ ગઇ ડાર, ફુલ ફુલાને દ્વારકા, ફૂલ લાગે બદ્રીનાથા ॥ ૧ ॥
પુરૂષાતોરે ખેતમેં ફૂલ બરન સબ એક, કોઇ કોઈ ધરતી લાલ હૈ, કોઇ ખેડનકો ખેત ॥ ૨ ॥
મન માલી તન કેવડા, સીંચત અમૃત બેલ, પુરાણ પુરૂષકે બાગમે, અજબ ખીલે દો ગેંદ ॥ ૩ ॥
આગે કેદીન પીછે ગયે, કીયે ન હરિસે હેત, અબ પછતાકો કા ભયા, જબ ચીરીયા ચુન ગઇ ખેત ॥ ૪ ॥

આગ ઝરે લોહા ઝરે, ઝર ઝર ઝરે ઝંઝીર, રામા
નંદકી ફોજમે, સનમુખ લડે કબીર ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

ઠગની કા નૈના ઝમકાવે, તેરે હાથ કબીર ન આવે
॥ ટેક ॥

કદુ કાટ મૃદંગ બનાવે, નિંબુ કાટ મંજીરા
પાંચતુરૈયા મંગલ ગાવે, નાચે બાલમ ખીરા ॥ ૧ ॥

રૂપા પહિરે રૂપ દીખાવે, સોના પહીર લલચાવે,
ગલેડાર તુલસીકી માલા, તીન લોક ભરમાવે ॥ ૨ ॥

મુસોંકી સભામે સર્પ એક નાચે, મેંડક તાલ લગાવે,
ચોલની પહિરકે ગદહી નાચે, ઉંટ બિષ્ણુ પદ
ગાવે ॥ ૩ ॥

વૃક્ષ ચડે મછલી ફલ તોરે, કછુવા ભોગ લગાવે,
કહેં કબીર સુનોભાઇ સાધુ, બિરલા અર્થ લગાવે
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

તન ધર સુખીયા કોઇન દેખા, જો દેખાસો દુખીયા
ઉદે અસ્તકી બાતકરત હૈં, સબકા કીયાં બીએકા ।।ટેક।।
ધાટે બાટે સબકોઈ દુખીયા, કયા ગૃહી કયા બૈરાગી,
શુક્રાચાર્ય દુખહીકે કારન ગરભહી માયા ત્યાગી ।। ૧ ।।
જોગી જંગમ તે અતી દુખીયા, તપસીકો દુખ દુના,
આસા તૃષ્ણા સબ ઘટ વ્યાપે, કોઇ મહલ નહી સુના
।। ૨ ।।
સચ કહો તો કોઇન માને, જુઠા કહાન જાઇ, બ્રહ્મા
બીષ્ણુ મહેશ્વર દુખીયા, જીન યશ રાહ ચલાઇ ।। ૩ ।।
ચાંદહુ દુખીયા સુરજ દુખીયા, રંકાકો દુખ કેતા, કહે
કબીર એક સંત સુખી હૈ, જીને અપન ઘટ ચેતા ।।૪।।

શબ્દ.

તજો તુમ રામ બડાઇ ભાઇ ।। ટેક ।।
રામ રામ કરતે જગ ભુલે, રામકો મરમ નહી પાયે,
આપતો અંધે હો બઇઠે, સબ દુનીયા ભરમાઇ રે
ભાઇ ।। ૧ ।।

રામ હતે દસરથકે બેટા, સો કરતા નાહી હોઇ, જીનકી તીરીયા લે ગએ રાવન, આપ મીરઘ મારનકો જાઇ ॥ ૨ ॥
રામ લછુમન ઓર છત્રગન, ગએ સમુદર ઠાયે, રામકી રેખા લીખે સીલ્યાપર, સીલ્યા નાહી તીરાઇ રે ભાઇ ॥ ૩ ॥
હાત જોડ લછમનજી ઠાડે, દયા મુનીએ આઇ, સતકી રેખા લીખી સીલ્યાપર, સીલીયા પાર ઉતર ગએ ભાઇ ॥ ૪ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, જુઠી કરત બડાઈ, જાકે પીછે કરમ લગા હૈ, ભટકત ફીરે ભવ સાગરમાહી ॥૫॥

શબ્દ.

તન પાય ખેલમે લોભાવે, કામ ક્રોધ લોભ મોહમે જનમ જનમ ઠહકાવે ॥ ટેક ॥
પાપે ઉપજે પાપે વીનસે, કહે પાપકી બાની, જમ રાજાકી બંધ પડત હે, ચેત પાપી અભેમાની ॥ ૧ ॥

સોવત ગયા નીંદકે માતે, માનુખ જનમ તુમારો,
અસંખ બ્રહ્મા કાલ ગ્રાસે, જીનસે સતનામ બીસારો
॥ ૨ ॥
એ સંસાર કાળકા ચારા, કીયા હે જમકે આગે, કહેં
કબીર સતનામ ચીન્હો, તો દેખત જમ ભાગે ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

તુઝે બોલનકી સુધ નાહીરે ॥ ટેક ॥
ચંદ ચઢે કુલ આલમ દેખે, મૈ દેખો તેરે તાઇરે,
દુનીયા પુજે પીર પેગમ્બર, મૈ પુજા ગુરૂ સાંઇરે ॥૧॥
કામ ક્રોધ અભીમાન ભરો હે, કાલકે પ્રાસ પરાઇરે,
નારકો યાર મતો મદમાસે, બીકે બિરાને હાથરે ॥ ૨ ॥
જોતનકા તું ગરબ કરત હે, સો તન નહી રહાઇરે,
અજહુ ચેત મુગધ નર મુરખ, સતગુરૂ હોય સહાઇરે
॥ ૩ ॥
અરે મતમંદ જનમકે અંધા, કિન એસી મતી દઇરે,
કહેં કબીર અબકી વેર ચેતો, યોંહી જનમ ગવાઇરે
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

તુમ સબ ઘટ પુરન સાંઇ, મેરી ઓર ચીતવત નાહી ॥ ટેક ॥

યા ઘટકે કોઇના જાને, જાને મેહરમ સાંઇ, અબકી બાર ચિતવો નેક મોપર, જીવકી કીલ્પના જાઇ ॥૧॥

સેવા સુમીરન કછું ન જાનો, ઓગુન હોગુન નાહી, હમસે પતીત તુમ કેતે ઉબારે, હમકું કો તારે ગોંસાઇ ॥ ૨ ॥

અધમ ઉધારન સુનુ યાહ બીનતી, અરજી બીસર ન જાય, સાહેબ કબીર અધમકો તારો, તુમ્હરો બિરદ લજાઇ ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

તુજ બીન મેરા કોઇ નહી, મૈ કીસે ભજોરે દીવાના ॥ ટેક ॥

મુલકવલં ચોકી ગનપતકી, સુધ બુધ સબે હેરાના,

લોક લાજકુલ પાંચો મીલીયા, હીલ મીલ મંગલ ગાવના ॥ ૧ ॥
નામ કવલસે લહર ઉઠતહે, સુનીયો સંત સુજાના,
ઇંગલા પીંગલા સુષુમન નાડી, ઉનમુનકે ઘરલાના ॥ ૨ ॥
કંવલનાલતે અમીરસ ઝરીયા, ચાખે સંત સયાના,
ચંદ્રસુર દોય આસન કીન્હે, અનહદ ઘોર નીસાના, ॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુનોભાઇ સાધુ, તત્વ ભેદ અબજાના,
જો કોઇ હોયનામકા ભેદી, નામહી સો લીલાના ॥૪॥

શબ્દ.

તુટે નહી તાર ભજન કરો નીસદીન ॥ ટેક ॥
નાભી કંવલશો ઉઠે ઝનકારા, ગગન ગરજે દોનો લહીરા ॥ ૧ ॥
ગગન મંડલમે અનહદ બાજા, ભવર ગુફામે લેત સેહેરા ॥ ૨ ॥

લોભ મોહકી નદીઆં બહત હૈ, કોઇ કોઇ સાધુ ઉતરે
પારા ॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, હંસા ઉબાર ન સતગુર
દાતા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

તેરે કાયામે ગુલજારે બાગો મત જારે ॥ ટેક ॥
મનમાલી પરમોધરે, સંજમકી કરબાર, દયા પેડ સુખે
નહી, ક્ષમાશીલ જલધાર ॥ ૧ ॥
કરની કયારી બોઇયે, રહની કર રખવાર, કુરમતીકો
ગઢયકે, દેખો અજબ બહાર ॥ ૨ ॥
ચીત ચમનકે બાગમે, ફુલ રહી ફુલવારે, મુકતી કલી
સદા ખીલ રહી, પહોર ગુંજ ગલહાર ॥ ૩ ॥
અષ્ટ કંવલ દલ ઉપરે, સોભા અગમ અપાર, કહે કબીર
ચીત ચેતીયો, આવા ગવન નીવાર ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

તેરે ઘટમે સીરજનહાર, ખોજ મન કયું ન કરે ॥ટેક॥

જયું મૃધાકે નાભ કસ્તુરી, સુંઘત ઘાસ ફીરે,
કાલ પારધી સીરપર ઠાડે, પલમે પ્રાણુ હરે ॥ ૧ ॥
જયું પથર બીચ દેવતારે, યું ઘટમે કીરતાર,
જો દેવતાકી ગરજ પડેતો, ચકમક લેકર ઝાડ ॥ ૨ ॥
દીલ દરયાવ બીચ હીરા લાલહે, ગુર ગમ સમજ
પડે, દીનાચારકે બીચમે, કોઇ જોહરીકો આન
ચઢે ॥ ૩ ॥
ભંવર ગુફામે અનાહદ બાજા, શ્રવન બનજ કરે,
દ્વાદસ કમલકે બીચમે, કોઇ ભવરા કહલ કરે ॥ ૪ ॥
ઇગલા પીંગલા સુખમન નાડી, જગ મગ જોત
જરે, કહે કબીર સુનોભાઇ સાધુ, બીરલા કો સમઝ
પડે ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

તેરી અવીગત લખીન જાઇ, અબહમ ભુલારે મોરે
ભાઇ ॥ ટેક ॥
ક્રિયા કરમ ઔર નેમ આચારા, સો દો નેમ આચારા,
સબહી સંત સીયાન, એક હમહી બેરાના ॥ ૧ ॥

નાહી હમ પુજે દેવી દેવા, નાહી હમ ફુલ આરાધુ,
નહી હમ મુરતી સીંધાસન ધરહુ, નાહમ ઘંટ બજાવુ.
॥ ૨ ॥
જો યે મુરતી સાચી હોય તો, સબકા સીરા જાનુ,
પાની માગ પીવે મુખ અપને, તબ મૈ સાચી જાનુ
॥ ૩ ॥
ઠોક ઠોકકે ઘડે ટટેરે બારબાર ટપાઇ, ઇન મુરતીકે
રહે ભરોસે, સબ પીછલી જમા ગુમાઇ ॥ ૪ ॥
જો એ દેવા જબ મુખસે બોલે, સેવા કર ન્હવાઇ,
ક્યેક દામ કસારાકો દેકે, એક હમબી લે આઈ ॥ ૫ ॥
સતશબ્દ ગરહો જુઠકોત્યાગો, છોડો માન ગુમાના, સાર
સબ્દ વાહીકુ દરસે, જીને સત્ય કબીર સમજાયા ॥ ૬ ॥

શબ્દ.

તોહે રોકનં હારા કોન મગન સે જારે ચલી ॥ ટેક ॥
કીડી ચલી સાવરે નવમન કાજલ લાઈ, હસતી
લીઆ ગોદમે તો, ઉંટ બલઇયા જાઇ ॥ ૧ ॥

પેહેલેસેતો દુધ જમાયા, પીછે દોહી ગાય, બચ્ચવા માકે પેટમે તો, માખન હાટ બીકાય ॥ ૨ ॥
પેહેલેસે તો મૈ જલમા, પીછે બડા બાઇ, ધામ ધુમ સે બાવા જલમા, પાછેજલમી મોરી માઇ ॥ ૩ ॥
અંડાયા જબ બોલતારે, બછવા બોલત નાય, લખ ચૌરાસી ઓદમે તો, મુરખકુ ગમનાય ॥ ૪ ॥
માતા જલમી બાપ કુંવારા, પુત્ર પીતાકે પેટ, સગી નંણદકે ગરભસે, જલમા મોરા જેઠ ॥ ૫ ॥
કહેં કબીર સુનોભાઈ સાધુ, એ પદ હે નીરબાના, એ પદકા કોઈ ભેદ બતાવે, સોહીસંત સુજાના ॥ ૬ ॥

શબ્દ.

દરદકી મારી ડુલરહી, મૈ ભઇરે દીવાની હો ॥ ટેક ॥
ગામ ઠામ પુછત ફીરૂ, કોઇ સખીયા સીયાની હો, અપને પીયાજીકુ ચીને નહી, સોતો ભરમ ભુલાની હો ॥ ૧ ॥
પાન ચાબે પીયા મીલે, દીન દીન પીયાસી હો, આયા બુઢાપા લેખકા, પાછે પછતાની હો ॥ ૨ ॥

આલાપનમે સાહેબ મીલે, જલ જાય જુવાની હો,
આગ લગો એહી જોબના, સોહી સેજ બીરાની હો ॥૩॥
કહે કબીર ધરમ દાસસે, હંસા સમજાવો હો, આદ
અંત ઉબારકે, સતલોક પઠાવો હો ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

દીવાને બંદે કા ગાવે ઘર દુર ॥ ટેક ॥
અનલહકક હકક કરબોલે, સૂલી દિયા મનસુર,
શેખફરીદ કુવામે લટકે, હોગયે ચકનાચુર ॥ ૧ ॥
સાહા સુલતાન બલખ તજ નીકસે, છાંડે સોરાસો હુર
ગોરખ ગોપીચંદ ભરથરી, સીરમે ડારે ધુર ॥ ૨ ॥
નાનક નાભા ઔર બાજીંદા, ઝીલ મીલ દરસે નુર,
ખોજત ખોજત ઉમર સીરાને, નાપહુંચે રહે દુર ॥૩॥
યાકલયુગકે નર પાખંડી, કબહુ ન રહત હજુર,
ઇનકે મનમે કુફર બસતહે, માયાકે મગરૂર ॥ ૪ ॥
ગોરખ કાયા ખોજ ભુલાને, ના પાયા ભરપુર,
કહે કબીર દયા સતગુરકે, સબ ઘટ દરસે નુર ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

દેખો તમાસા કાલકા, કૈસા ફંદ લગાયાહો ॥ ટેક ॥
માયા મોહ ઉપજાઇ કે, ઉપજે તીનો દેવાહો,
સરગ પતાલ મરતુક કો, રખે અપની સેવાહો ॥ ૧ ॥
વેદ સરૂપી જાલહૈ, સબ પઢેરે ભુલાઈ હો, વારપાર
સુજો નહી, ફીર ફીર ભટકા ખાઇહો ॥ ૨ ॥
નીરગુન સીરગુન કાલહૈ, ચીને નાહી સોહી હો, નીરગુન
હોય કે બુંદ રહે, સીરગુન હોઇ યાઇહો ॥ ૩ ॥
ખેલ કલા સબ ખેલીકે, દેખો ચલીંદ્ર તમાસા હો,
કહે કબીર એસે કાલસે, નહી મુકતીકી આસા હો
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

દોય નૈનોકે બીચ સખી કુચ હારે હારે ॥ ટેક ॥
ધોબી ધોવે કપડા ઝાંઝમ ઉકે ઘાટ, મછરી સાબુન લે ગઇરે, ધોબિયાગયો બરબાદ । ધોબનીયા લુટ ગઇ ॥૧॥
ડાડી ઉપર કોટરી, જાહા ચઢ ગએ મોર, મોરબીચારા

કા કરે, ઘરમેં ઘુસગયે ચોર ॥ સબી ધન લુટ ગયોરે
॥ ૨ ॥
સંરાક કુવા પતાલ જલપાની, લંબી લાગી દારે, થરહર
કંપે બાલાજી યશ, કોઇ પ્રેમી લેત નીચારે ॥ ઘર ઘર
હોય રહોરે ॥ ૩ ॥
કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, સોદા કરલે હાટ, હાટ
ઉસલ ગયે સોદા બિક ગયે, હો ગયે બારા બાટ ॥
જાહાકે તાહા હોય ગયોરે ॥ ૪ ॥

શ૭૪.

ધરમ સુત કાહે ન દેખ બીચારી, સત્ત બોલતે રાજ
તુમ્હારે દીન્હો દેસ નીકારી ॥ ટેક ॥
પાંચ પુત્ર કુંતીકે કહીએ, એકો તરસો ગંધારી, એકો
બુંદ પીતાકે હોતે કાઇકો માડી સારી ॥ ૧ ॥
બ્રહ્મજ્ઞાન અરજુન તબ ચીન્હે. ધનુસ બાન દીયો ડારી
છલ પ્રપંચ કૃષ્ણુ એક કીન્હે, દીન્હા બદન પસારી ॥૨॥
પાંચ ભઇયાકી એકે નારી, સબહી સંગ સુખ કીન્હા,
જીવદાન બીમ વ માંગે, કૃષ્ણુ સહીત આધીના ॥ ૩ ॥

ભારથ ભરીકે ચંડા રાખે, તુમ કુરૂક્ષત્ર કરાયે, ગોત્ર
ધાવ દાવ નહી જાનો, તાતેહિ માર પઠાયે ॥ ૪ ॥
કુંજલ એક હતો રણ ભીતર, તુમસો ઝુંઠ બોલાએ,
નરકુ બાસ દીખલાવે તોહી, જબ સુર પુરહી પઠાવે ॥૫॥
સોઇ સત્ત દ્રોપદી કહીયે, જાકી ભકતી તુમ ઠાની,
કહે કબીર સુનો હો પાંડવ, દદે કરો બીલછાની ॥ ૬ ॥

શબ્દ.

ધીયાન ગુરૂકા ધરના, ગડબડ મત કરના ભાઇ ॥ ટેક ॥
મન પવનકા ખંદા ઘોડા, ઉસકી કઠીન સવારી,
ભલે ભલેકુ ધકેલ દીયા હૈ, તુકીયા લડકે પાજી ॥ ૧ ॥
સરગ મૃતુક પતાલ ફીરાવે, ઐસા ચંચલ તેજી,
ઇસ તેજીકા જી જરાસા, તુકીયા જાને લડકા સુજી ॥૨॥
મન પવનકી ગીરકી આઇ, પલટ રહા અનુવાદે, ઇસ
ખાતર હમ પાયદલ ફીરતે ભજનકે મતવાલે ॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, જનમ કરમકે સાથી, ચાર
ખાન ચોરાસી ફીરકે, અબ બેઠે સત બાસી ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

ધુન સુનકે મનવા મગન હુવા ॥ ટેક ॥
લાગી લવહો ગુરૂ ચરણુમે, અંતરકા દુઃખ સબ દુર હુવા ॥ ૧ ॥
હીલ મીલ જોત ગગનમે દરસે, બરસે અમીરસ પ્રેમ ચુવા ॥ ૨ ॥
સત નામકી જાહા દોર લગી હે, હંસા ચડકે પાર હુવા ॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુન ભાઇ સાધુ, ચાખ ચખાય હલ મસ્ત હુવા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

નઇયા મેરી નીકી ચલને લાગી, આંધી મેહ કછુના વયાપે, ચઢે સંત બડભાગી ॥ ટેક ॥
ઉથલ પરે તો ડર કછુ નાહીં, ના ગહીરેકા સંશા,
ઉલટ જાઈ તો બારન બાંકા, યાકા અજબ તમાશા, ॥ ૧ ॥
ઓસર પરેતો પરબત બોઝો, તેઊ ન લાગે ભારી,
ધન સતગુરૂજીને જુકતી બતાઇ, તાકીમૈ બલિહારી ॥૨॥

સાર શબ્દકી નઈયા બની હૈ, મોહકે મકરીયા લાય,
ગુન લહસકી હાજત નાહીં, ઐસા સાજ બનાય ॥૩॥
કહે કબીર જોબિન સિર ખેવૈ, સો યહ સંત બખાને
યાવો હિતકી અકથ કથા હૈ, બિરલે ખેવટ જાનૈ ॥૪॥

શબ્દ.

નર તુમ કિયો ન એકૌ કાજા ॥ ટેક ॥

કામ કરોધ તૃષ્ણાકે બંધે, લુટત હૈ જમ રાજા, બન
ખંડ જાય જોગ તપ કીન્હા, કંદ મૂલ ફલ ખાયા ॥૧॥
હોતે જ્ઞાની પરમ સુખ ધ્યાની, પાટી કાહ લીખાયા,
ચાર વેદ તુમ હિત કૈ રાખે, શીકી ઉનકી આસા ॥૨॥
કાલ ભક્ષ સબ દુનિયા સિરાની, ઇનહીકે બીસવાસા,
પ્રેરા ભકતી હિરદેના આવે, નાચ કાચ મન દીન્હા
॥ ૩ ॥
ફિરે કાલ અંત લોકમે, મદગ લખે મુનિજ્ઞાની, કહે
કબીર તે ભયે ખાલસે, રામ ભકિત દૃઢ માની ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

નરતુ ઝુંઠે જન્મ ગમાયા, ઉસ ઝુંઠેકા કોઇ અંત
ન પાયા, ॥ ટેક ॥
ઝુંઠેકે ઘર ઝુંઠાઆયા, ઝુંઠે તે પરચાયા, ઝુંઠી યારી
ઝુંઠા ભોજન, ઝુંઠે લે સબ ખાયા ॥ ૧ ॥
ઝુંઠે કે ઘર ઝુંઠાઆયા, ઝુંઠા વેહવાર ચલાયા, ઝુંઠાં
દુલહા ઝુઠી દુલહીન, ઝુંઠે બ્યાહવન આયા ॥ ૨ ॥
ઝુંઠે નર સબ ઝુંઠી નારી, ઝુંઠે બાલક જાયા,
ઝુંઠી છાતી ઝુંઠી કોખી, ઝુઠી દુધ પીલાયા ॥ ૩ ॥
સાચ કહુમૈ ઝુઠન બોલુ, સાચેકો ઝુંઠાયા, કહેં કબીર
સોઇ જન સાચ્યા, અપને માહી સમાયા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

નરકો નહિ પરતીત હમારી, ઝુંઠ બનીજ કીયા
ઝુંઠેસો, પુંજી સબ મિલહારી, ॥ ટેક ॥
ષટ દરસન મિલ પંથ ચલાયે, તિર દેવા અધીકારી,
રાજા દેસ બડે પરપંચી, રઈયત રહત ઉજારી, ॥ ૧ ॥

ઉતસે ઇત ઇતસે ઉત રહહી, જમકી સાટ સવારી,
જો કપી ડોર બાંધ બાજીગર, આપની ખુસીપરારી.
॥ ૨ ॥
તોહી પેડ ઉત્પતિ પરલતાકા, બિષટા સબે બીકારી,
જેસે સ્વાન અપાવન લાગે, ત્યોં લગી સંસારી,
॥ ૩ ॥
કહેં કબીર યે અદ્ભુત ગ્યાના, કો માને બાત હમારી,
જંહુ લેઉં છુડાય કાલસે, જો કરે સુરત સંભારી,
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

નટ હોય નાચ્ય મન મેરા જીવ રીઝે સાહબ તેરા ॥ટેક॥
ગ્યાનકે ઢોલ બજાવ રૈન દિન, શબ્દ સુને સબ કોઇ,
રાહું કેતુ નવ ગ્રહકંપે, જમધર બંદન હોઇ ॥ ૧ ॥
દ્વાદસ તિલક બનાવે બાંસચઢિ, જગતે હોરહુ ન્યારા,
સહસ કલા હોય નાચમન મેરા, રીઝે ન સાહબ તેરા ॥૨॥
જો રીઝે જગદીશ જગતગુરૂ, દેહે દાન બુલાઈ,
ભરીસભામે ચોલા બગસે, ફાટન કબહુ જાઇ ॥ ૩ ॥

જો ભૌસાગર કુદ પરોગે, કલા ન બહિદો તેરા, કહેં કબીર સંતો વ્રત સાધો, નૌ નિધી હોવે ચેરા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

નામગત પારન પાવે કોઇ, ॥ ટેક ॥

મચ્છ કચ્છ વ્રાહાસો મરગયે, નરસિંધ રૂપ જોહોઈ,
પરશરામ બલિબામન મરગયે, કહો કાહાં કાહા રોઇ,
॥ ૧ ॥

રઘુબર મરે મરે વે દશરથ, ભરથ છતરહુન દોઇ,
રાવન માર બિભીષન થાપે, ઉનહુને લંકા બિગોઇ,
॥ ૨ ॥

જદુપતી મરે મરે દુર્યોધન એકીરતાર ના હોઇ, પાંચ પંડવા સિઝે હિંવારે, મુકતકહો નરલોઇ, ॥ ૩ ॥

અંમરીષ ઔ વ્યાસ પરીક્ષિત મરત દેરના હોઇ, અંન ફૂલ ખાય ધનંતર મરગયે, તિનહુકી સુધ બુધ ખોઇ
॥ ૪ ॥

કહેં કબીરૂ સુન નર બોંદુ, તુમરી કોન ગત હોઇ, ઉપજત બિન સત જુગ ચારોં ગયે, રહત ન દેખા કોઇ ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

નાહીન્હા તેને હરીકા સુમરન, સબ દિન ચોંહી ગયેરે ॥ ટેક ॥

બાલાપનતો ખેલ ગમાયે, અબ તો તરૂન ભયેરે,
વૃદ્ધ ભયે કછુ ગાયને ઘેરે, દુખ નહિં જાત સહેરે ॥૧॥
ચાર પહર ધંધેમે ખોયા, અબ તો સંત ભયેરે, ફા
ગફ્લતમે સોતા પ્રાની, સંગી નિકસ ગયેરે ॥ ૨ ॥
મુંડમુડાયે જટા બઢાયે, જોગી રાજ ભયેરે, પરમા
રથકી રાહા ન જોની, અધબીચ લટક રહેરે ॥ ૩ ॥
સુંદર દેહ દેખમત ભુલો, નાહક ભાર ભરેરે, કહે
કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, તેરી જનની બોઝ મરેરે ॥૪॥

શબ્દ.

નિજ ઘરજાન વેજાના ॥ ટેક ॥

દગા બાજ બટપાર બટોહી, ઈનકા લગા જમાના,
અપને દીલકા કોઈ ન મિલીયા, મિલીયા લોગ બીગાના ॥ ૧ ॥
ભુલા લોગ ફિરે એ અક્કલ, ઈનકા નહીં ઠિકાના,

સેમર ફુલ જગત એક ફુલા, તાહિ દેખ લોભિયાના,
॥ ૨ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, યા પદ હૈ નીરબાના,
એહ પદકો સમઝે બુઝે, પહુંચે પુરષ ઠીકાના ॥ ૩ ॥

શબ્દ

નૈનન આગે ખ્યાલ ઘનેરા, ॥ ટેક ॥
જાકારન જગ ભરમત ડોલે, સોસાહેબ ઢિંગ લેત બસેરા, ॥ ૧ ॥
પુર રહો અસમાન ધરનસો, જીત દેખો તિત સાહેબ મેરા, ॥ ૨ ॥
લખત ન બને કછુ કહત ન આવે, જાને દિલબિચ મેહેરમ મેહરા, ॥ ૩ ॥
અરધ ઉરધ બિચ મનુવારાચે, કા સંધ્યાકા રૈન સવેરા, ॥ ૪ ॥
માલા એક દઇ મોહી સત્તગુરને, કહે કબીર બિનહી કહેરા ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

નરકો સુકીત દૃષ્ટિ ન આવે, સાંઇ દષ્ટ ત્રીગુન કર
ચીતવે, તનકો ભેદન પાવે ॥ ટેક ॥
કર ચતુરાઇ મુંડ સબ હીંડે, મન ઉંચે રંગ ધરાઇ,
તનક્ષેપડે ફાસ તીન ગુનકી, જો નર ભેદ ન પાઇ
॥ ૧ ॥
નરક ખાન ઉપજે નર દેહી, નરકકો બાફ મુખ આવે,
આપ શરીર મુંડ નહી દેખે, ઔરહી દોષ લગાવે ॥૨॥
ગ્યાન પરબત કથત નર ભુલે, ઉલ લેખ નહી પાવે,
સે મન મુંઢે મુંઢ નર ગ્યાની, તન છુટે ભરમાવે ॥ ૩ ॥
મુંદ્રિ દૃષ્ટ હીયાકી ફુટી, શબ્દ દૃષ્ટ નહી આવે,
કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, ડીંભ મુકત ના પાવે
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

નામ બીના પારન પાવે કોઇ ॥ ટેક ॥
રામ મરગયે લક્ષમન મરગયે, છત્રુ ભરથ ગણસોઈ,
ગોકુલકે કનયા મરગયે, સંખ્યા લેકે સોઇ ॥ ૧ ॥

રાજા પ્રક્ષિત સુનત ભાગવતા, કાલ ડસે ઉન જાય,
બંકે બડે ડીગંબર મરગયે, ઉનકી ગત મત ખોઇ
॥ ૨ ॥
મછ કછ વામન મરગયે, નરસીંગ રૂપા સોઇ,
પાચ્ય પાંડવ સીજે હીમારે, ભકિત ભુલે નર લોઇ
॥ ૩ ॥
ઉત પત પરલે મૃત લોકમે, રહા દીખાના કોઇ,
કહે કબીર સુનો રામાનંદા, તુમારી ગત કોન હોઇ
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

નામ બીના દુખ ભારી નરનારી, તુમકહું આયા કિયો
સંસારી ॥ ટેક ॥
ધૃક વહ રસના મૃક વહ ગ્નાના, આતમ રામ નહી
પહિચ્યાના ॥ ૧ ॥
ગરભ મુચી મુચ ભઇ કિન બંઝા, સુકર શ્વાન ફિરે
ગુલ મુંઝા ॥ ૨ ॥

એહુ કુલ પુત્રના ભકતી બિચારી, બિધવા કાહે ન ભઈ
વહુ નારી, ॥ ૩ ॥
ગનિકાકો પુત્ર પિતા કાસો કહઈ, બીન ગુરૂ ચેલા ગ્યાન
ન લહઈ ॥ ૪ ॥
બિધવા નારી કરે સિંગારા, સોભાન પાવે બિન
ભરતારા ॥ ૫ ॥
રાજ બિના કઇસો રજપુતા, ગ્યાન બિના કઇસો અબ
ધુતા ॥ ૬ ॥
કહેં કબીર હમ કહત ન ડરહી. અંધે ના સુઝે તો
હમ કા દરહી ॥ ૭ ॥

શબ્દ.

નાવ બિચ નદીયા ડુબી જાય, કહી દેખોહો
લોકો ॥ ટેક ॥
એક અચંબા હમને દેખા, કુવામેં લાગી આગ,
કીચર જલસો જરગયા, મછલી ન લાગી આંચ.
॥ ૧ ॥

નદી કીનારે નઇયા લાગી, લદિયા ડુબી જાય,
યેતો માયા ભગવાનકી, તાહીસે ડુબી જાય ॥ ૨ ॥
ચીંટી ચલી સાસરે નૌ મન કાજર લાય, હાથી માર
બગલમેં દાબે, ઉંટ લિયે લટકાય ॥ ૩ ॥
એક ચીંટીકુ માસકુ, ખાયે ગીધ હજાર, બાકી
બચેસો કાગા ખાયે, ચીલ રહી મરડાય, ॥ ૪ ॥
એક ચીંટીકે મુતમેં, બહગયે નદિયા નાલ, પંડિત
પછારે ધોતિયા, ધીમર ડારે જાલ, ॥ ૫ ॥
ગગન મંડિલમેં ગઉ બિયાની, ધરતી દહી જમાય,
બછડા માકે પેટમેં, માખન હાટ બિકાય, ॥ ૬ ॥
એક અચંભા હમને દેખા, ગદહારે સિરસીંન ચીંટીકે
પગ ડોરી લાગે, ખેંચે અર્જુન ભીમ, ॥ ૭ ॥
કહે કબીર સુનોભાઇ સાધુ, યા પદ હૈ નિરબાન,
યાપદકા કોઇ અરથ લગાવે, સોઇ સંત સુજાન ॥ ૮ ॥

શબ્દ.

નીરશંખે ખેલો તનમે, આહે તનમે મનમે તનમે
॥ ટેક ॥

સુરીનર મુની કોઇ પારના પાવે, ઢુંઢત ફીરે જંગલમે ॥ ૧ ॥
કાહર ઠાંડે તમાશા દેખે, કોઇ સુરા લડેગા રનમે ॥૨॥
કાયાગઢ નગરી ખુબ બની હૈ, આગ લગેગી આ તનમે ॥ ૩ ॥
તાતે આગે સુરતા સમ રાખો, મુકતી મીલેગી સુમરનમે ॥ ૪ ॥
કહે કબીર સુરતાસે સાધો, દોરી લગાવે પવનમે ॥૫॥

શબ્દ.

નીગમ સંગ કવન રેખ તરે ॥ ટેક ॥
પ્રથમ ભુલાના બ્રહ્મા બીશ્નુ, જનનીસે બીગરે,
બીના નીજુ તંત ભગત બીન દુલહન, કહો કોને ઉબરે ॥ ૧ ॥
નારદ મુની દુજે દરમત ઠાની, બનચર રુપ ધરે,
પારા રીખકુ હીરા ઉપરાજે, પુત્રીસે બીગરે ॥ ૨ ॥
આસન માર જંગલ બીચ બઇઠે, બીરછાંકે ચામ ચડે, ભવ ભગવાન ભોગકે કારન, સીંગી રીખ બીગરે ॥ ૩ ॥

દુધકે આહાર કરે દુર્વાસા, અન્નકે ત્યાગ કરે,
મમતા માર રાખે કાયાબાચ, ઇંદર સભા બીગરે
॥ ૪ ॥
ગરૂ ગનેસ બુધકે આગે સુવાંગકી પાગ ધરે, હતે
અજોગ જોગકે કારન, નીરંજન બીગરે ॥ ૫ ॥
ચવદા ખંડ એદકો મંડલ, જાહા લગ બીયાસ પઢે,
સોલા ખંડ અછર ભગવાના. ઉપજાકે બીનસ ગએ
॥ ૬ ॥
સતરા ખંડપર અવર દીપ હે, જાહા સબદ અતીત
ખડે, તાકે આગે ચાર ધામ હે, રેની દીવસ નાહારે
॥ ૭ ॥
માનો હંસ દયા સત ગુરૂકી, ચૌદીસ મુગત ફીરે,
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધો, બીરસે સંત ઉબરે
॥ ૮ ॥

શબ્દ

નામ ભરોસા રાખીયે, અપને મન માહી, સબ
બિધકાજ સુધારહી, બીગરે કછુ નાહી ॥ ટેક ॥

સીંધુ સરીતા પોખર, કુવા સબ ભરીયા પાની, ખાલી કીતહુન દેખીયા, એસી અકથ કથાની ॥ ૧ ॥
પશુ પક્ષી જીવ જલ થલ, ગજ કીટ પત્તંગા, બિશ્નુ બીરંચી શીવ આદ હૈ, સાહેબ કસ સંગા ॥ ૨ ॥
તબ તોરે ગાંઠી કયા હતા, જબ ગરભ બસેરા, અબતો તોકુ માયા બાઇ, અબ સોચ્ય ઘનેરા ॥ ૩ ॥
બૈઠ કબીરકે જહાજમે, ઉતરો ભવજલ પારા, ખેવટ હારા ખેવહી, જાકે સીર ભારા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

પાછે સમુઝ પરેગા ભાઈ ॥ ટેક ॥
ઇહાં અહાર ઉદ્ર ભરન કીન્હે, બહુ બીધી માંસ બડાઇ, જીવ જંત બહુ ઝટકા મારે, યહ લેખા સબ જાઇ ॥૧॥
ઇહ લુટ ખાવત તુમ પરધન, લગે ફાસરીલાઇ, સત સીપાહી આગે પાછે, પલ પલ ખબર જનાઇ ॥ ૨ ॥
યા જગ આયે રાજ કરાયે, પાતર ભાંડ નચાઇ, એક બુંદકે કારન મેરે, કુલકે ધરમ નસાઇ ॥ ૩ ॥

ઇહા તો કીન હૈ સાધુકી નિંદા, સાતો જન્મ નસાઇ,
પઇગ પઇગ જમ કાંટા ગાડે, ઉલટા ફાંસા લગાઇ ॥૪॥
સાચ કહે તો મારન ધાવે, ઝુંઠા જગ પતી આઇ,
કહેં કબીર સુન ભાઇ સાધુ, ભરમ ભુલી દુનીઆઇ ॥૫॥

શબ્દ.

ગુરૂબીન દાતા કોહી નહી જગ માગનહારી હો ॥ટેક॥
પાંચતંતકા આતમા, પાચો તંત બીસવાસી હો,
કરો સુમરન સતગુરૂકા, કટે જમકી ફાસી હો ॥ ૧ ॥
કાહેલ કરૂ દીવડા, કાહેલ કરૂ બતીયા હો, કાહેલ
પરકાસ કરૂ, જલે દીનને રતીયા હો ॥ ૨ ॥
આં તનકા કરૂ શેહેલા, મમતા કરૂ બતીઆ હો,
તેલ ચુવે અતી પ્રેમકા, જલે દીન ઓર રાતી હો ॥૩॥
એક અંધારી કોટડી નાહી દીવાન બતી હો, બંધા
પકડ જમસે ચલે ન સંગન સાથી હો ॥ ૪ ॥
લોભ લેહેર નદીયા બહે, સાહેબ નાવ પુરાની હો, રહો
બીસવાસ સતનામકા, સાહેબ પાર ઉતારે હો ॥ ૪ ॥
કહેં કબીર ધરમ દાસસે, હંસા સમજાવો હો, હંસ
ચલે સતલોકકુ, આવા ગવન મીટાઓહો ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

પીલે અબધુ હોય મતવાલા, પ્યાલા પ્રેમ અમી રસકા
॥ ટેક ॥
પાપ પુન્ય દોઉ જુગત બનાયા, કવન તેરા અરૂ
તુંકિસકા, જો દમ જીવો નામગુન ગાવો, ધન જોબન
સપનાં જીસકા ॥ ૧ ॥
બાલાપન સબ ખેલ ગમાયા, તરૂન ભયા નારી બસકા,
બૃદ્ધભયા અરૂ બાયુને ઘેરો, ખાટ પરતેન જાત સકા
॥ ૨ ।
નાભ કમલમેં હે કસ્તુરી, કૈસે ભર્મ મિટે પશુકા,
બીન સતગુરૂ ઇતના દુખપાયા, જઇસે ભટક સુવા
મીરગા ॥ ૩ ॥
લખ ચોરાસી ઉબરન ચાહો, તો છાંડો કામીની ચસકા
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, નખ સીખ રૂપ ભરા
બીષકા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

પંડિત કવન કુમતી તોહી લાગી ॥ ટેક ॥

બુડેગે પરવાર સહિત સબ, રામ ન જપત અભાગી,
જો તોહરાકો બ્રાહ્મન કહીયે, કેકરા કહીયે કસાઇ ॥૧॥
બેદ પુરાન પઢેકો કા ગુન, ખર ચંદન જસ ભારા,
રામ નામકી ગલત ના જાને, અંત પરે મુખ છારા
॥ ૨ ॥
મનકે અંધ અપન ના બુઝે, કાહ બુઝાવો ભાઇ,
માયા કરન બિધ્યા બેચે, જનમ અકારત જાઇ
॥ ૩ ॥
નારદ બચન જો વ્યાસ કહત હૈ, સુકદેવ સુઝે ભાઇ,
કહે કબીર રામ રસ લુટો, નાતો બુડો જાઇ ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

પંડીત બુઝ પિયો તુમ પાની, જેહ મટિયાકે,ઘરમે બેઠે,
તામે સૃષ્ટ સમાની ॥ ટેક ॥
છપન કોટ જાદો જહાં બીજે, મુનિજન સહસ્ત્ર અઠાસી,
પૈગ પૈગ પૈગંબર ગાડે, સો સબ સર ભરો માટી ॥૧॥
મછ કછકે ઘરિયાલ બિયાવે, રૂધિર નીર જલ ભરીયા,

નદિયા નીર નરક બહિ આવે, પશુ મનુષ સબ સરીયા
॥ ૨ ॥
હાડ ઝરી ઝર ગુડ ગલી મલ, દુધ કહાસે આયા, સોલે
પડે જેવન બૈઠે, મટિયાહિ છુત લગાયા ॥ ૩ ॥
બેદ કીતાબ છોડદે પાંડે, યહ સબ મનકે ભરમા,
કહે કબીર સુનહો પાંડે, યહ સબ તુમ્હરો કરમા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

પંડિત મિથ્યા કરો બિચારા, તબ નહી સૃષ્ટિ ન સિર
જન હારા ॥ ટેક ॥
સુક્ષ્મ અસ્થુલ પાવક જબ નાહી, પવન ન રવિ શશિ
ધરના, જોત સરૂપ નિરંજન નાહિં, નહિ ભાસા નહી
બચના ॥ ૧ ॥
ગોરખ દત્ત રામ તબ નાહી, નાહી તીરથ પખાના,
હરી બ્રહ્મા નાહી, શિવ શકતી નાહી, બેદ આચરતા
બખાના ॥ ૨ ॥
કરમ ભરમ દોજખ તબ નાહી, નહી મંત્ર નહી પુજા,
બૈકુંઠ મસીત ભાવ તબ નાહી, ના તબ એક ન દુજા,
॥ ૩ ॥

માત પિતા કુલ તાકે નાહી, વહતો પુરષ અકેલા, કહે કબીર યા પદકો બુઝે, સો સતગુરૂકા ચેલા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

પંડીત બાદ બદેસો જુઠા, રામ કહે ગગન ગતપાવે,
ખાંડ કહે મુખ મીઠા ॥ ટેક ॥

પાવક કહે પાવજો ડાહે, જલ કહિ ત્રીષા બુઝાઇ,
ભોજન કહે ભુખજો માગે, તો દુનીયા તર જાઇ ॥ ૧ ॥

નરકે સંગ સુવા હરિ બોલે, હરી પ્રતાપ ન જાને,
જો કબહુ ઉપજાય જંગલમેં, સપને સુરત ન આને
॥ ૨ ॥

બિન દેખે બિન અરસ પરસ બીન, નામ લીયે ક્યા હોઇ
ધનકે કહે ધનીક જો હોવે, નિરધન રહે ન કોઇ ॥૩॥

સાંચી પ્રીત બસૈ માયાસો હરી ભકતનકે ફાંસી, કહે કબીર એક રામ ભજે બીન, બાધે જમપુર જાસી
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

શીરતુ આદ કરેગા વે મનમે ઓહોત ઝુરેગાવે ॥ ટેક ॥
કાલ બડા બીકરાલ જગતકા ચાબે જઇશા ચએના,
ઇસ ખાતર કુચ ઉપાઈ યારો, નામ હરીકા જપના
॥ ૧ ॥
કછુ તોર દોલતકા દીમાક, કછુ તોર જુવાનીકા।
ઇતની મગરૂરી મતકર યારો, કાલ મારેગા ધકા ॥ ૨ ॥
સાધ સંતકો નાહી છેડના, નમકર રહેના બચ્ચા,
કાલકે મુખમે ચાબ જાયગા, કકડી સરીખા કચ્ચા
॥ ૩ ॥
નહી તેરે મો સાંતી ભાંતી, નહી પ્રેમકી ક્ષીલી,
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાંધો. તેરી અકલ હોગઇ
બીલી ॥ ૪ ॥

શબ્દ

બોલન લાગી બોલ એ સાચી તુતી ॥ ટેક ॥
દયા ધર્મકે યાતન કુંડી, તાપર કરત કિલોલ, ભુલગઈ
સબ ઝુઠી બતીયાં, અબજો ભઈ અનમોલ ॥ ૧ ॥

સત્ત નામકી સાંચી મિસરી, પીગઈ જલમે ઘોલરે,
સુર્ત નિરતકે બને પાયકે, આડા સુર્ત અડોલ ॥ ૨ ॥
અષ્ટ કમલકો આઠ પંખુરી, દસખિરકી ભઈગોલ,
છુટગયા તુતી ગર્ભબસેરા, મિટગયે ડામાડોલ ॥ ૩ ॥
સાર બચન ગરહો બીસ વાસા, જમસે તીનખા તોર,
કહેં કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, અબભયો તારો મોલ॥૪॥

શબ્દ

બાબા એબી કીલેદાર સીરકે, ઉપર જમ ખડા હૈ
રેહુના હુસીયાર ॥ ટેક ॥
કાયાકાતો કીલ્લા બનાયા, સીર બના સરદાર;
પાયકી તો રસીલગાઈ, છસો એકવીસ હજાર ॥ ૧ ॥
સોલાસોતો ખાઈ બની હે દુવા દસ બજાર, પચીસ
બુરજકે ઊપર બાબા બૈઠો કોટવાલ ॥ ૨ ॥
એ મેહેલમે બાબા તીન હે સરદાર; ત્રીકુટીકી
અંદર બાબા બેઠો ચોકીદારા ॥ ૩ ॥

સુન સીખરસે નીયારા બાબા રહા ફીરતાર, જહા
સાહેબ કબીર બેઠે નીરાધાર ॥ ૪ ॥

સબ્દ.

બીરલા સંત કોઇ પાવહી રતનકી માલા, ॥ ટેક ॥
ગીયાન રતન ચોખીબની, પુરન પ્રેમસાલા, તાપર
આપબીરાજહી, સાહેબ દીન દીયાલા ॥ ૧ ॥
પાંચ તંતકા મંડપા હીરાલાલ અપારા, તાહીકે
ઉજીયારમે, સબ નીરખે નીયારા ॥ ૨ ॥
ચંદ્રસુરજ મનકા કરો, કરો સુરતીકા ધાગા,
હિરદેમે હરદમ ફેરલે, જપો અંજપા માલા ॥ ૩ ॥
મન મમતાકુ ફેરલે, કાહુ અંતન જાઈ, અરધ ઉરધકે
મધમે, ક્ષણ એક ઠરાઇ ॥ ૪ ॥
નરનારીમે દેખલે, ઘટ ઘટમે માલા, કહે કબીર ધરમ
દાસસુ, હમ દીયાટકસાલા ॥ ૫ ॥

શબ્દ

બૈરાગી રામ ગાંવ ઠાવ ખોજે સબ પાઓગા ॥ ટેક ॥

તીરથ જાઉ ન જલમે પૈઠો. જીવ જતનસેતપાઉગા,
સકલ તીર્થ ગુરૂઘટમેં બઢાયો, તામે પેઠ નહાઉગા
॥ ૧ ॥
પાની ઢોરો ન પાહન પુજો, દેવ દેવલ નહી જાઉગા.
ખત્ત અખંડ મંડલ ઉપર, અન હદ બીન બજાઉગા,
॥ ૨ ॥
બેદ કીતાબ સમૃતિ ના માનો, ગીત કબીત ન ગાઉગા,
પાય સોહંગ કરો નહી પુજા, ભલાભલા ન કહાઉંગા
॥ ૩ ॥
બૈઠ નામ નિહછર સિંગાસન, અબિગતસો લૈ લાઉંગા
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, સહજ સમાધ લગાઉગા
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

બંદીછોડ તેરે સંગમે મેરોજનમ સુફલ ભઓરી
॥ ટેક ॥
જનમ સુફલ ભયો દેહા મોરી મોયલીયો, મોરા જીવ
નીરમલ કીયોરે ॥ ૧ ॥

ખોટે કરમ ધોયકે સુધ બુધ મોહે દીની, સાંહી
મોરા ભરમ મીટાઈ દીનોરે ॥ ૨ ॥
સાર સુમરન દીઓ દાસ મોહે પદ દીઓ, ગુર મોરો
કલંક મીટાઈ દીનોરે ॥ ૩ ॥
કહે ધરમદાસ ગુરૂ કબીર મન ભાઇલે, સતલોક
પઠાઇ દીનોરે. ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

બંધીછોડ કબીર મોરાદીલ લાગા સાહેબસે ॥ ટેક ॥
સતગુરૂ ચરનેમૈંગઓ મોરા બીખહારલીન, કરમ
ભરમ સબ મીટકે, નીરમલ કરદીન ॥ ૧ ॥
સતગુરૂ સબ્દ લીખાય કે, ગરૂ પારસ કીન, કાગા
બરન મીટાયકે, હંસા કર લીન ॥ ૨ ॥
તીન લોક કે ઉપરે, જમ કાતર દીન, વહાસે મોકો
છોડાયકે, અપનો કર લીન ॥ ૩ ॥
કાલકો બાજી છોડકે, હંસા રહોરે ધંબીર, કહ્યું હમારા
માનીલે, ગુર કહે કબીર ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

બાનેકા મરદ દુહેલા હૈ ॥ ટેક ॥
આગે ચલે પાછેના ચીતવે, સોઇ શુરો કાયેલા હૈ ॥૧॥
ચઢે તુરંગ જલ બાગ સવારે, કુદપરે રણ પેલા હૈ ॥૨॥
ગહે ટેક છુટેના કબહુ ભકત હંસી ન ખેલા હૈ ॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, સોસતગુરૂકા ચેલા હૈ ॥૪॥

શબ્દ.

બૈરાગી રામરે મગન ફકીરી તેરી પુરી ॥ ટેક ॥
હાથમે કુંડી બગલમે સોટા, ચારો મુલક જગીરી ॥૧॥
દિલ અંદર દીદાર કરોગે, આઠો પહર હજુરી ॥ ૨ ॥
રખ સુખ સાગ અલોના ટુકરા, રાખત સદા સબુરી
॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, જોગીયાકી જગા જરુરી
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

બોલતાસો કાનહો કાયા નગરમે ॥ ટેક ॥

આપહી માલી આપહી બગીચા, આપહી પાની
પીલાતા સો કાનહો ॥ ૧ ॥
આપહી ઘડતા આપહી જમાતા, આપહી તોડતા સો
કાનહો ॥ ૨ ॥
આપહી બનીયા આપહી મહાજન, ઉચ નીચ કહેતા
સો કાનહો ॥ ૩ ॥
આપહી આસન આપહી સીંધાસન, બેઠે સુમરન કરતા
સો કાનહો ॥ ૪ ॥
આપહી સુરજ આપહી ચંદ્ર, નવલક્ષ તારે લગાતા
સો કાનહો ॥ ૫ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, ગુરૂ બીન કુંચી ખોલતા
સો કાનહો ॥ ૬ ॥

શબ્દ

ભરમમે ભુલ રહો સંસારા, બીજ વસ્તુ કૈસે કે પાવો
જાકા સકલ પસારા ॥ ટેક ॥
કીતમ નામ જાન બહુ થાપે, કરતા રહો નિયાર,,

એક દ્રષ્ટિ ચિતવત નહી તનમે, કો હૈ સિરજનહારા
॥ ૧ ॥
વેદ પઢે પર ભેદ ન જાને, કથની કથે અપાર, આપન
બુઝે જગહી બુઝાવે સુઝે વાર ન પાર ॥ ૨ ॥
મૃગા નાભ બસે કસ્તુરી, ઢુંઢે ઘાંસ ઉજાર, કહેં કબીર
હમ વાઘટ પરઘટ, હે કોઇ બુઝનહાર ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

ભાગ બડો સંત પાહુના આવે, કથાંકીરતન કર હીલ
મીલ મંગલ ગાવે ॥ ટેક ॥
કામ ક્રોધ ઓર બીષ કલપના, દુરમત દૂર બહાવે,
રાગ દોષ ઓર નીદા તનકે, બરષિત મંગલ ગાવે,
॥ ૧ ॥
પ્રથમ લાભ સીતલ ચરણમૃત, મહા પ્રસાદકી આસા,
જારૂલ ફાઠી તીરથ બરતે કીજે,સોયલ સંતન પાસા,
॥ ૨ ॥
માહા પ્રસાદ દેવનકો દુરલભ સંત સદાહી પાવે,
દુષ્ટ સદા દુરમતકે કારન, મીથ્યાજનમ ગુમાવે, ॥૩॥

ગુરૂ પ્રતાપ સાધકી સંગત, ભાગ બડે બનઆવે,
કહે કબીર સુનો ધર્મદાસા, સાધુસે સાહેબ પાવે ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

ભુલા મન સમઝાવે, કોઇ ભુલામન સમજાવે, એમન ચંચલ ચીતચોર ચપરાધી, છુટેહાથ નહી આવે, ॥ ટેક ॥

જોડ જોડ ધન ઉંડાં ગાડે, નહી ખરચે નહી ખાવે,
આયેજમ પ્રાસો કંઠકો, સૈનહી સેન ભમાવે ॥ ૧ ॥
બોય બબુલ આમફલ ચાહે; સોફલ કેસે પાવે, ખોટા દામ હાતલે ઠાડે, બડી બડી બસ્ત મુલાવે, ॥ ૨ ॥
સાર સબ્દ મોહે મીઠાલગત હે; ઔર કછુનહી ભાવે,
કહે કબીર એક ભજ નામકો, બોહોરીન ભોજલ આવે, ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

ભૌભંજન ગુન ગાઉં રમતા રામ રિઝાઉં, ॥ ટેક ॥
તનકર ઘોડા મનકર ચાબુક, સુરત લગામ 'લગાઉં,

પાંચ પચીસ બખતરિયા મારો, ફિર મુજરેકો આઉ
॥ ૧ ॥
નામૈ પુજુ દેવી દેવા, નામૈ દેવલ જાઉં, પાચ મવાસી
ઇસ નગરીમેં, માન ગુમાન બહાઉં ॥ ૨ ॥
દેવલ જાતે પત્થર પુજા, તીરથ ભકતી ન પાઉં, ઇસિ
કાયામેં કોટન તીરથ, જાહા બેઠે તા ન્હવાઉ, ॥ ૩ ॥
આગે આગે ઓટ ફુલીચ્યા, પીછે નોબત સાજા, દસ્તકે
ઉપર લાલ બંદુકે, ફિર બેરીકો સાજા ॥ ૪ ॥
લોભ મોહકી ગરદન મારો, જ્ઞાન કમાન ચઢાઉં, કહેં
કબીર મુનો ભાઇસાધુ, બેહદ બિલમ જસ ગાઉ ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

ભાઇ મોરે ભાગ જાગે, સાધુ આયે પાહુના ॥ ટેક ॥
બંદગી કરૂ પરણામા, તનમન વારૂં પ્રાના, સત્ત ગુરૂ
દીનોકાના, શબ્દ સુહાવના, ॥ ૧ ॥
અંગ અંગ ફુલીભઇ; દીલકી દુરમત ગઇઃ પ્રેમકે
ફુહારા છુટે, ભવન સુહાવના ॥ ૨ ॥

ભાવકા તો ભોજન દીજે, આદર બીછોના કીજે,
સીલહુકા પંખા લીજે, પ્રેમસે ડુલાવના ॥ ૩ ॥
આતમા ભયે પ્રગાસ, કોટ ભાનકો ઉજાસ, કહેં
કબીર સુનો સાધો, આનંદ બધાવના ॥ ૪ ॥

શબ્દ

ભાઇરે દો જગદીશ કહાસે આયા, કહુ કૌને ભરમાયા
અલ્લાહ રામ કરીમા કેસો, હરિ હજરત નામ ધરાયા
॥ ટેક ॥
ગહના એક ઓરન ગહરનાં, યામે ભાવ ન દુજા,
કહન સુનનકો દોઇ કરથાપે, એક નિમાજ એક પુજા,
॥ ૧ ॥
વોહી મહાદેવ મોહી મહંમદ, બ્રહ્મા આદમ કહિયે કો
હિંદુ કો તુરૂક કહાવે, એક જમીન પર રહીયે, ॥ ૨ ॥
બેદ કિતાબ પઢે મુલા ઓ પાંડે દુજા દુજા નામ
ધરાયે, કહેં કબીર યે દોનો ભુલે, રામ રહીમ કિનહુ
ન પાયે ॥ ૩ ॥

શબ્દ

બાધરે આનલડે સો સુરા, જાકુ સત્તગુરૂ મીલીયા
પુરા ॥ ટેક ॥

જાહા જન્મ નહી તાહા મરના, જમ આગે લેખા
ધરના, જમ દુત ખડે બૈરી તેરે, ક્યા સોવત નીંદ
ઘાનેરા ॥ ૧ ॥

જે બાંધ પાંચ હથીયારા, ગુરૂ જ્ઞાનકે ખર્ગ સેંવારા,
જે મારે પાંચો બાના, તબ સાહેબ ભયો મેહરબાના
॥ ૨ ॥

જાહા તીર તુપકના છુટે, ઉહા શબ્દસે ગઢ લુટે, ગઢ
ભીતર હાકમ હોઇ, ગઢ લુટસકે ના કોઇ ॥ ૩ ॥

જાહા બાજે જુઝાઉ બાજા, સબ કાયર ઉઠ ઉઠ ભાગા,
કોઇ સુર લડે મૈદાના ઉને મારકીયા ધમસાના ॥ ૪ ॥

મન માર અગમ ગઢ લીન્હા, સત બ્રત પર ડેરા દીન્હા,
જાહા બાજે કબીરકા ડંકા, તબ જીત લીયા ગઢલંકા
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

મેરમ ગુરૂ સોઈ દયા કર દીન્હા, તાતે અન ચીન્હે હમ
ચીન્હા ॥ ટેક ॥
બિન પગ ચલના બીન પર ઉડના, બિના ચોંચકે
ચુગના, બિના નૈન જાહાં દેખન પેખા, તાહાં મૂતક
હોત રહાના ॥ ૧ ॥
ચંદ ન સુર દિવસ ના રજની, તાહા જાય સુર્ત મિલાઇ
બિન જીભ્યા જહાં અમૃત અચવે, બિન જલ ત્રિષા
બુઝાઇ ॥ ૨ ॥
જાહાં કુછ નહીં તહાં સબ કુછ દેખા, યા સુખ કાસેં
કહના, કહેં કબીર બલ બલ સતગુરૂકી, ધન્ય સીષ્યકા
લહના ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

માતા અમલ કરેસો માતા જોગી ॥ ટેક ॥
તન કર કુંડી મન કર સોટા। ઘોટો દીન ઓર રાતા।
બ્રમ ભાંગકુ નીસદીન છાનો, સબ્દ છાપીલોહાતા॥૧॥

આવો સંતો હીલમીલ પીજે, મૈ ભગતી બીસવાસા ।
સુરત સંભાર સબ્દ મે રાખો, છુટ ગઓ ભ્રમકો
બાસા ॥ २ ॥
રસ કટોરી ભર ભર પીવો, પાયો ઈંદરી સાથા ॥
રોમ રોમ રસ ભીંજ ગઓ હો ॥ કયા ઠંડા કયા
તાતા ॥ ३ ॥
સીરકે સાટે ભાંગકી સુદ્ધી । કયાતનકી કુચ્ય બાતા ।
સાહેબ કબીર મગન હોઇ ગાવે, કયા સંજા પ્રભાતા
॥ ४ ॥

શબ્દ.

મુખડા કયા દેખે દરપન મે, તેરે દયા ધરમ નહી
મનમેં ॥ ટેક ॥
કવડી કવડી માયા જોડી, જોર ધરે નર તનમેં, આજે
દુત અચ્યાનક લઇહૈં, રહિંગે મનકી મનમેં ॥ १ ॥
લાલ પાગ કેસરિયા જામા, સોભે ગોરે તનમેં, એક
દિન ઐસા આન પરેગા, ધુંવા ઉઠેગા તનમે ॥ २ ॥
આમકી ડાર કોઇલિયા રાજી, મોરા રાજી બનમેં,

ઘરકી તિરિયા ઘરમેં રાજી, તપસી રાજી ભજનમેં,
॥ ૩ ॥
પગડી બાંધે પેંચ સવારે, તેલ સુવે જુલફનમે,
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, એ કયા લડેગે રનમે
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

મોહે સતગુરૂ દીઆરે બતાઇ, લાલી મોહે લાલનકી
॥ ટેક ॥
લાલ લાલ તો સબ કોઇ કહે, સબકી ગાઠી લાલ,
ખોલ ગાઠડી દેખન લાગે, હોગઇ લાલ ગુલાલ ॥ ૧ ॥
લાલ પડા મૈદાનમે, લખ આવે લખ જાય, જોરે લાલકા
મીલે પારખી, પલમે લેવે ઉઠાઇ ॥ ૨ ॥
સાહેબ તોરી સાહેબીરે, સબ ઘટ રહે સમાઇ,
જીંવ મેંદીકે પાતમે તો, લાલી રહીહૈં છુપાઇ ॥ ૩ ॥
જીસ મેંદીકે પાતમે લાલી રહી છુપાઇ, લાલી દેખન
મૈગઇ તો, ભઇ હું લાલ ગોલાલ ॥ ૪ ॥
ચેલા ચેસા ચાહીઅરે, જીવ પથરી બીચ આગ,

સતગુરૂ યેસા ચાઈયેરે, ચકુમક ઝાડતહી લાગ ॥ ૫ ॥
સતગુરૂ યેસા ચાહીયેરે કરે રેનકીસેન, કહેં કબીર
સુનભાઈ સાધુ, બીન દેખે નહી ચેન ॥ ૬ ॥

શબ્દ.

મન મૌજી બેરાગી ઘર આવના ॥ ટેક ॥
નામકી કંઠી દાલી ગલે બીચ, તંતકા તીલક લગાવના ॥ ૧ ॥
ગીયાનકી ગોધડી સબદકા ધાગા, સુરતકી સુઈ ચલાવના ॥ ૨ ॥
આસન માર મઢીમે બૈઠો, અંગ ભભુત રમાવના ॥ ૩ ॥
કહેં કબીર સુનોભાઈ સાધું, સબદમે સુરતી લગાવના ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

મનરે તું મનહીપે ઉતર સમાતા ॥ ટેક ॥
યા મન. હસ્તી જંગલ બાસા, ખોજ સકલ ફલખાતા,
જો બસ પરે મહાવતીકે, દે અંકુસ મુસકાતા ॥ ૧ ॥

યા મન એગી યા મન ભોગી, યા મન દેવી દેવા,
યા મન ઉલટ હોત બેરાગી, કરે ગુરૂકી સેવા ॥ ૨ ॥
મનકે ખોજ કોઈના પાવે, સિવ સનકાદિક બ્રહ્મા,
અપ્રંપાર પારનહિપાવે, અગમ અગોચર મહિમા ॥ ૩ ॥
નિયરેકે દુર દુરકે નિયરે, જીન જેસા અનુમાના
ઓરબતિયાકે ચઢે વહેરી, જીનરે પિયા મતિનજાના ॥ ૪ ॥
અનુબર કથા કોનસે કહીએ, હે કોઈસંત વિવેકી
કહે કબીર ગુરૂ દીયે પલીતા, વાધર બીરલા પૈખી ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

મિસલપર જાના હોગા ઠીકાના ॥ ટેક ॥
આયા પ્યાદા તલબ તજીરા, જલ્દી હોગા જાના,
માલ તુમ્હારા જપત હુવાહે, અદ઼ાી દેત બિરાના ॥ ૧ ॥
જાહાંકે માયા તાહાં લુટાયે, બચે ન એકો દાના,

સાહિબ તુમ્હારા ખપા હુવાહૈ, દુટાપરા ખજાના·
॥ ૨ ॥
મુંસી દરોગા પકર મગાવે, ભગતી હોગા ભરના,
જો ભગતીમેં ચુક પરેગા, ડાર દેગા બંદખાના,
॥ ૩ ॥
કહેં કબીરસુનો ભાઈસાધુ, યા પદહૈ જીનજાના,
જબ મોહરપર છાપ ચઢેગી, છુટ જાયગા બંદખાના
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

મન નેકી કરલે દોદીનકા મીજમાનરે ॥ ટેક ॥
જોરૂ લડકા કુટમ કબીલા, દોદીનકા તનમનકા મેલા,
અંતકાલ ઉઠ ચલા એકેલા, તજમાયા મંડાનરે
॥ ૧ ॥
કહાંસેઆયા કાહાં જાયગા, તન છુટે મન કહાં રહેગા,
આખીર તુજકો કૌન કહેગા, ગુરૂબિન આતમ જ્ઞાનરે
॥ ૨ ॥
કોન તુમ્હારા સચ્ચાસાંઈ, જુઠાહે સબ સકલ પસારા,

કહાં મુકામ કહાં ઠીકાના, કા બસ્તી કા નામરે ॥ ૩ ॥
રહટ માલ પનઘટ પર ફીરતા, આવત જાવત ભાર ભરીતા, જુગન જુગન તું જીતા મરતા, કીયું કરતા અભેમાનરે ॥ ૪ ॥
લખ ચૌરાસી છકે તાસા. ઉંચનીચ ઘર લેતા બાસા, કહેં કબીર સુનોભાઈ સાધું. જપના ગુરૂકા નામરે ॥૫॥

શબ્દ.

મનુષતન પાયકે તું ભજલે સિરજનહાર ॥ ટેક ॥
કેસેરહે અચેત કબૈ ફીર ઐસા અવસર પૈહો, ફિર નમીલે એસા દાવ, બહુર પાછે પછતૈહો, લખ ચૌરાસી જીયાજનમે માનુષ જન્મ અનુપ, તાહીપાય નર ચેતત નાહીરે, કાહ રંક કાહા ભુપ ॥ ૧ ॥
ગર્ભબાસમે કૌલકિઆમૈ ભજીહો તોહી, નિસદિન સુમરો નામ, કષ્ટતે કાઢો મોહી, એક નામકો જાતકે રહો નામ લૌલાય, પલક નહી તોહિ બિસારિહો, યાતન રહે કી જાય ॥ ૨ ॥

ઇતના કિયા કરાર કાઢ પ્રભુ બાહાર કીન્હા; ભુલગયે વહબાત ભયે માયા આધીના, ભુલી બાત વાદીનકી, આય ગઇ મતઆન, બારા બરસતો એસેબીતે, ખેલત ફિરત નાદાન ॥ ૩ ॥

તરૂનાપન જબલગા, દેહ જોબન મદમાતા, ચલત નિહારે છાંહ, ચમકકે બોલેબાતા, ચોવા ચંદન લાયકે, પહિરે વસતર બનાય, ગલિયન ગલિયન ઝાખત ફિરે, પરત્રીયા દેખ મુસકાય ॥ ૪ ॥

તરૂનાપન ગયેબીત, બુઢાપા આનતુલાને, કંપન લાગે સીસ, ચલત દોય ચરન બિરાને, નૈન નાસિકા ચુવન લાગૈ, મુખસે ન આવે બોલ, બાય કફને ઘેર લીયાહૈ, છુટ ગયા તન આસ ॥ ૫ ॥

માત પિતા સુતનાર, કહો કાકે સંગલાગી, તન મન ધન બર જત નહી, કામિન હોત સુભાગી, એક દિન કાલ ગરાસહી, પરિહો જમકે દાવ, બિન સતગુરના બાંચહુ કોટન કરે ઉપાય ॥ ૬ ॥

સુફલભઇ યા દેહ, નેહ સાહેબસો કીજે, સતગુર દાતા

આદિ મુકત પદ ઉનસે લીજે, સુફલ હોઇ મન કામના, સુમરતન લાગે પીર, યહ લીલા હૈ મુકતકી,
ગાવે સાહેબ કબીર ॥ ૭ ॥

શબ્દ

મન મવલા જાને ગુજર ગઇ ગુજરાનરે, ॥ ટેક ॥
કોઇ દીન રૂખા સુખા રાંધા, કોઇ દીન દુધ મલીદા છાંદા, કોઇદિન પત્ર પરાયલ કાંદા, કોઇદિન રહે હેરાનરે ॥ ૧ ॥
કોઇદિન શાલ દુશાલા અંગે, કોઇદીન ફાટે તુટે અંગે, કોઇદિન ખાસે રંગે ચંગે, કોઇદિન તોરે તાનરે ॥ ૨ ॥
કોઇદિન દેવલ કોઇદીન મસજીદ, કોઇદીન બાગ બગીચાબાડી કોઇદિન રહે વૃક્ષ કે છાંહી, કોઇદીન રહે મૈદાનરે ॥ ૩ ॥
હિલમીલ રહના નીકે ખાના, નેકી બાત સીખાલે રહના, કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ જપના નિર્ગુણ નામરે ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

મન રહના બડ હુસિયાર, એક દીન ચોર આવેગા
॥ ટેક ॥
તબલ તીર તરવારન બરછી નાં બંદુક ચલાવેગા,
આવત જાવત લખેના કોઈ, ઘરમે ધુમ મચાવેગા
॥ ૧ ॥
ના ગઢતોરે નાગઢ ફોરે નાકછુરૂપ દિખાવેગા, નગરીસે
કુછ કામ નહી હૈ, તુજકો પકર લે જાવેગા ॥ ૨ ॥
નહી સુને ફીરિયાદ સકલ પુનિ, એસા લશ્કર આવેગા,
લોગ કુટમ પરવાર ઘનેરે ખોજી ખોજન પાવેગા ॥૩॥
એસા હૈ કોઇ સંતબીએકી, નામ ભજન ગુન ગાવેગા,
કહે કબીર સુનોભાઇ સાધુ, ખોલ કીવારી જાવેગા
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

મેરે મન બસગઈ ગગન અતારીયા ॥ ટેક ॥
ગગન અતારિયા પિયાકો બાસા, જ્ઞાન પુરષ વા મઠ
ધરીયા ॥ ૧ ॥

જાપર સુર નગારા બાજે, સબ્દ ઉઠત ઝન કારીયા ॥ ૨ ॥

ત્રિકુટી મહલમે ધ્યાન લગાવે, જાહા આવત અમીરસ ઝરીયા ॥ ૩ ॥

કહે કબીર જેહ શબ્દ નએધે, તાપર હનત કટારીયા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

મોરે ગુરૂ દે ગયે ગીયાન ગોઢરીયા ॥ ટેક ॥

ભજનેકુ દે ગયે તારા ખંજીરીયા, ગાનેકુ દે ગએ પાંચ મુદરીયા ॥ ૧ ॥

ખાનેકુ દે ગએ કેલા નારંગીયા, પીનેકુ દે ગયે લાલ તુમરીયા ॥ ૨ ॥

સોનેકુ દે ગયે કુસવેકી ચટીયા, ઓઢનેકુ દે ગયે કાલી કામરીયા ॥ ૩ ॥

કહે કબીર સુનો નરલોઈ, ગુરૂકે બચ્ચન બીન મુક્તી ન પંઇયા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

માઈ મૈ જનમ જનમ બહે જાતી ॥ ટેક ॥
અબહમ રાંડ હોવેના કબહુ, વર પાયો અવીનાસી ॥૧॥
તુલસીકી માલા રૂચ રૂચ પહીરો, કાચકી ચુરીયા જલાતી ॥ ૨ ॥
કાજર સિંદુર મનહિ ન આવે, દ્વાદસ તિલક બનાતી ॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, અમર લોકકો જાતી ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

મન એસા નીચ સંઘાતી ॥ ટેક ॥
ડોલત ફીરત નીચનીચમે, આઠ પહર દિન રાતી ॥ ૧ ॥
બિષકી બાત લગત અતિ સીતલ, હરી ચરણ લગે તાતી ॥ ૨ ॥
શુભકર મનકો ભગે પીઠદે, કુકરમ રોપે છાતી ॥ ૩ ॥
વે જીવ જાય પરત નરકમે, મન સુખ બાંધે ગાતી ॥૪॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, જાકો જોન સજાતી ॥ ૫ ॥

સબ્દ.

મેરા હો પ્યારે સતગુરૂ સઇયા ॥ ટેક ॥
બહુયો જાતથા ભૌસારમે, ગૃહલીન્હી પ્રભુ બહિયાં ॥૧॥
આગમ નિગમ જાકો પારન પાવે, અગમ પંથ દરસાઇયાં ॥ ૨ ॥
શબ્દ સ્વરૂપસે। જીનરત માની, તે ભૌજલ નિંધ પાઇયાં ॥ ૩ ॥
સંત દાસકો કબીર ગુરૂ મીલીયા, ઔર જન્મ નહી પઇયા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

મોહિ ભાવે ભગત ભિલિયાકે ॥ ટેક ॥
મિસરાઇન આઈ તીઉરાઇ ન આઇ, પંડીતાઇ ન ચઢી બિમાન ગનકિનિયાકે ॥ ૧ ॥
બડબડ પંડિત જુરે અચારી, વેદ બસાવે ચમરિયાંકે ॥ ૨ ॥
સુરનર મુનિ સબ ખતા ખાય થકગયે, ઘંટ બજાવે ડોમનિયાંકે ॥ ૩ ॥

જે કરે સોરાસો ચેલવા ધુમે, સમુદ્ર હઢાવે જોગ
હિનિયંકે ॥ ૪ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, એટવા તરા કસાઇ
નિયંકે ॥ ૫ ॥

શબ્દ

માયાકે ગુલામ તુ કયા જાનેંગે બન્દગી ॥ ટેક ॥
સાધુનસે ધુમધામ ચોરનસે કરે કામ, ઢોંગિનસે ધુપધાપ
ગરીબનસે રીન્દગી ॥ ૧ ॥
કપટકી માલા પહને પાખંડકી તિલક દીયે, પાપનકી
પોથી બાચે કરવે કો પન્દગી ॥ ૨ ॥
દયા નહીં ધરમ નહીં કૈસે પાવે બંદગી, કહે કબીર
ધૃગ ધૃગ તેરી જીન્દગી ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

મન શુમરન કરલે મોર મના, તોરી બીત ગઇ ઉમર
એક નામબીના ॥ ટેક ॥

પંછી પંખ બીના હસ્તી દંત બીના, નારી જયું પુરૂષ
બીના, એસવાકો પુત્ર પીતા કીસે કહે, અઇસે પ્રાણી
તુમ નામ બીના ॥ ૧ ॥
દોય નેન બીના ચંદ્ર રૈન બીના, મંદીર જયુ દીપક
બીના, જઇસે પંડીત વેદ બીના, ઐસે પ્રાની તુમ
ગ્યાન બીના ॥ ૨ ॥
કુપ નીર બીના વેનુ ખીર બીના, ધરતી જયું મેઘ
બીના, જઇસે તરવર ફલબીના, ઐસે પ્રાની તુમ
ધ્યાન બીના ॥ ૩ ॥
કામ ક્રોધ મદ મોહ છાંડો, છાડોરે તુમ સાધ જના,
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, જગમે કોઈ નહી અપના
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

મેરા નામ કબીરા હો, સકલ જુગ જાહીરા ॥ ટેક ॥
તીન લોકમે તાના તનીયા, પીંજન રહો અસમાના,
પાની પવનસો સબીસમાના, ઇસ બીંદ રચો સબ
જાહાના ॥ ૧ ॥

ગગન મંડલમે આશન મેરા, ત્રીંકુટી અસમાના,
બ્રહ્મ બીંજતો હમશે આના, હમ રચ્યો સબ જહાના
॥ ૨ ॥
બેદ કીતાબકો પારન પાવે, પાવે મતકે ધીરા, સુરીનર
મુની કોઈ અંતના જાને, સંત જાને સુજાના ॥ ૩ ॥
જમ બંધનસે લેવું છુડાઈ, નીરમલ કરૂ સરીરાં,
કહે કબીર સુનોભાઇ સાધુ, હમ દોનો દીનકે પીરા ॥૪॥

શબ્દ

મુઝે કીયા હુડે બંદે, મૈતો તેરે પાસમે ॥ ટેક ॥
ના મેંઢીમેં ના બકરીમે, ના છુરી તલવારમે,
ના બસુ પુંછ ખાલમે, ના હડી ન માસમે ॥ ૧ ॥
ના દેવલમે ના મહજીદમે, નાકાસી કૈલાસમે, ના મે
રહુ દવારકા બાસી, મૈતો સાચી આસમે ॥ ૨ ॥
ના જોગી ના જંગમમે, ના તપસી સન્યાસમે,
ખોજીકુ મૈ આન મીલુંગા, એક પલકકે તલાસમે ॥૩॥
મેરા ઠોર સેહેરકે બાહાર, મેરી પુરી મવાસમે,

કહે કબીર સુનોભાઇ સાધુ, સબ સ્વાસન કે સ્વાસમે
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

માયાનો મંડાણુ જોગણી આદ પુરૂષ ઘર ચેલી, મન
માને તેની સંગ ચલુગી નહીતો ચલુ એકેલી ॥ ટેક ॥
સત જુગમે દેવી સીતા કહાવું, રામચંદ્ર ઘર નારી,
રાજા રાવણુ તો મૈ મરાઇવો, અજુલગ બાલ કુંવારી,
॥ ૧ ॥
ત્રેતા જુગમા અંબીકા કહાવું, શીવ સંકર ઘર નારી,
ત્રપડો દાનવ મૈ મરાયવો, અજુલગ બાલ કુંવારી
॥ ૨ ॥
દવાપારમા દેવી દ્રોપતી કહાવું, પાચ પંડવ ઘર
નારી, સો કૌરવતો મૈ મરાઇવા, અજુલગ બાલ
કુંવારી ॥ ૩ ॥
કલ જુગમા દેવી કાલકા કહાવું, હાત ખપરને કાઠી,
ઘર ઘર તો હું ભુવા ધુનાવું, હેંડુ એડુ ખાતી ॥ ૪ ॥

ભોગ કારણ ભારજા કહાવું, પુજા કારણ દેવી, કહેં કબીર બચ્ચન સરૂપી, જાહા જાઇ તા તેવી ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

મન લોભી તેરો કીયા પતીયારો ॥ ટેક ॥

ગીરગઈ બીત ઉખડ ગઈ તાટી, માટીમે મીલ ગયો ગારો ॥ ૧ ॥

જબલગ તેલ દીપકમે બાતી, તબલગ હૈ ઉજીયારો ॥ ૨ ॥

જલ ગયા તેલ નીપટ ગઇ બાટી, આખર હોય અંધીયારો ॥ ૩ ॥

તુમજો કહત હૈ સંગ ચલેંગે, આવન હારો ન્યારો ॥ ૪ ॥

કહેં કબીર સુનોભાઇ સાધુ, લાધ ચલો બનજારો ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

મહેરમ હો લખ પાવે સંતો એસા દેસ હમારા ॥ટેક॥

વેદ કિતાબ પારના પાવે, કહન સુનસો ન્યારા,

જાત બરન કુલ કિરિયા નાહીં, ના સંધ્યા નેમ અચારા ॥ ૧ ॥
બીન બાદલ જાંહા બીજલી ચમકે, બીન સુરજ ઉજીયારા, બિના નૈન જાહાં મોતી પોહે, બિન સુર શબ્દ ઉચ્ચારા ॥ ૨ ॥
જઇસે બુંદ પરે દરિયામે, ના મીઠા ના ખારા, સુંન સિખરપર ગજલ સંગીતા, કિંગરી બીન સતારા ॥૩॥
જાકે ગએ બહુર નહી આવે, જુરા મરન કો નાસા, અમ્રત ભોજન હંસા પાવે, રહે પુરૂષકે પાસા ॥ ૪ ॥
જો ચઢજાઈ બ્રહ્મકે પારા, સુનો અગમ અપારા, કહે કબીર વાહા બાસ હમારા પોહોચે ગરૂકા પ્યારા ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

મેરે હીરા હેરાગયે કચ્ચરેમે ॥ ટેક ॥
કોઈ પુરબ કોઇ પછિમ ધાવે, કોઇ પાની કોઈ પથરેમે ॥ ૧ ॥
પંડીત બેદ પુરાન બતાવે, ઉરઝ રહે જગ ઝઘડેમે ॥ ૨ ॥

સુરનર મુનિ ઔપીર ઔલિયા, ભુલ ગયે સબ નખરેમે ॥ ૩ ॥
ધરમદાસ ગુરૂ હીરા પાયે, બાંધ લિયે નીજ અંચલેમે ॥ ૪ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, હીરા પાએ બચનનમે ॥ ૫ ॥

શબ્દ

મેરી રંગસે ચાદર ભીની, ભીની રામા ભીની ॥ ટેક ॥
પાચ તત્વકી ચાદર હમારી. તીન ગુણન લે બીની,
ધોબિયા હાથના લાગે, રંગ મૈલી તન ઝીની ॥ ૧ ॥
દાસ મલુક સલુકસે ઓઢે રઘુબર ટુકરી લીન્હી, ઓર
દેવન નીત ઉત લાગે અંદર કીનહુ ન ચીની ॥ ૨ ॥
ધની ધરમદાસ જુગતસે ઓઢે, ગઢ બાંધો ચોકા કીન્હી,
સાહેબ કબીર સબ્દસે ઓઢે, જસ લીનહી તસ દીન્હી ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

મોરે ગુરૂજી સજીવન મુર દેઈ, મોંરે મનમે પ્રતિત ભઈ ॥ ટેક ॥
દીન દીન અવગુન છુટન લાગે, અબ બાઢન લાગે પ્રીત સહી ॥ ૧ ॥
માનક પુરમો મોતી નીપજે, હીરા હંસા સુ ભેટ ભઇ ॥ ૨ ॥
થોરી ભગતી બોત અચ્યારા, ઉપજન લાગી લાભ મહી ॥ ૩ ॥
કહેં કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, સાહેબ હાલ હજુર સહી ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

મન મગન ભયા જબ કયાં બોલે ॥ ટેક ॥
હંસા પોંહચે માન સરોવર, તાલ તલયા બીચ કયાં ડાલે ॥ ૧ ॥
તેરો સાહેબ હૈં તુજ માહી, બાહેર નૈના કયા ખોલે ॥ ૨ ॥

સુરત કલાલ હૈ મત વાલી, અમૃત પીવો અન તોલે
॥ ૩ ॥
સત્ત નામકી લાગી કોઠડી, બીના ઝવેહરી કોન ખોલે
॥ ૪ ॥
કહેં કબીર સુનો ભાઈ સાધો, સાહેબ પાવો અન મોલે
॥ ૫ ॥

શબ્દ.

મનના રંગાયો રંગાયો કપડા ॥ ટેક ॥
આસન છોડ જોગી મઢી બીચ બઇઠે, સાહેબ છોડ
જોગી પુજે પથરા ॥ ૧ ॥
કાનોમે કુંડલ ગલેમે માલા, દાઢી રખાય જોગી ભયે
બકરા ॥ ૨ ॥
કથની કથે કરની ન જાને, જુઠેહી જગમે મચાએ
નખરા ॥ ૩ ॥
કહેં કબીર સુનો ભાઈ સાધો, સાહેબ સુમરો ડરે
જમરા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

મીલીયા બંદીછોડ, સતગુરૂ મીલીયા બંદી છોડ ।।ટેક।।
સત્તગુરૂ મીલે કરમ સબ નાસે, બીખ ઇંદ્રી ચીત ચોર,
અમર લોકકા પાન દીના, જમસે તીનખા તોર ।। ૧ ।।
આવા ગવનકી મીટી કલપના લાગી વા ઘર ડોર,
ત્રીભુવનકે ફંદા છુટે, ચીન્હે પાચો ચોર ।। ૨ ।।
તીરથ બરત બીસાર ડારે, કો સુને બેદકા સોર,
આપ મૈ જબ નુર દરસે, થકા મનકા દોર ।। ૩ ।।
ચવદા તબકસે સુરતા નીકસી, સાત સુન ગઈ ફોડ,
સાહેબ કબીર મીલે સુખ સાગર, છુટા નરક અઘોર
।। ૪ ।।

શબ્દ

મૈ કેસા કરૂ મોરે ભાઈ મીરગલા ગયા ખેત સબ ખાઈ
।। ટેક ।।
પાચ મીરગલા પચીસ મીરગલી રહતી ઇસ બન માહી,
ઇસ બનમાહે ખેત ધનીકા, નીત નીત ચરચર ,જાઇ,
।। ૧ ।।

કશતુરીકા ખાતર મંગાવું, જલ જમનાકા પાની,
રામ લછમન દો ભર ભર લાવે, શીચે સીતામાઈ ॥૨॥
ખેત ધનીને કીયા રખેવારા બેઠા અધ બીચ માહી,
જબ જાગે તબ ભાગ જાવે, શોતે પીછે ખાઇ ॥ ૩ ॥
તંત તલવાર સુમરન ઢાલ, ગયાનકા ભાલા ચલાઈ,
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, મીરગા માર હટાઇ ॥૪॥

શબ્દ.

મનરે તુ અબકીબેર સમ્હારો જન્મ અનેક દગામે ખોયો, બિનગુરૂ બાજી હારો ॥ ટેક ॥
બાલાપનમે જ્ઞાન ન તનમે, જબ જનમે તબ બારો,
તરૂનાપન તામસમે ખોયો, કીજે કુચ ન ચારો ॥ ૨ ॥
સુત દારા મતલબકે સાથી, તાકો કહત હમારો,
તીન મોરચો ભુવન ચતુરદસ, સબહિ કાલકો ચારે ॥ ૨ ॥
પુર રહયો જગદીશ જગતગુરૂ, મિલે રહે ઓન્યારો,
કહે કબીર સુન ભાઇ સાધુ, સબ ઘટ દેખન હારો ॥ ૩ ॥

શબ્દ

મનરે તુ ધીરજ કયો ન ધરે ॥ ટેક ॥

શુભ ઓ અશુભ કરમ પરખલે રતિ એક ઘટે ન બઢૈ,
હોનહાર હોવેસો હોવે, ચીંતા કાહેકો કરે ॥ ૧ ॥
પશુ પક્ષી ઔર કીટ પતંગા, સબકી ખબર કરે,
ગરભ વાસમે રક્ષા કીન્હી, સો કયસે બિસરે ॥ ૨ ॥
તુમ તો હંસા હૈ સાહેબકે, ભટકત કાહે ફીરે,
સતગુરૂ છોડ ઓરકો ધાવે, કારજ એકોના સરે ॥૩॥
માત પિતા સુત સંપત દારા, સોહરે જાર જરે,
સમુઝ દેખ મન કોઇ ન અપના, ધોખામે કાહિ પરે
॥ ૪ ॥
સંતન સરન ગહો મોરેમન કોદીન વ્યાધ હરૈ, કહે
કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, સહેજે જીવ તરે ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

યા તન ધનકી કવન બડાઇ, દેખત નૈનામે માટી
મિલાઇ ॥ ટેક ॥

કંકર ચુન ચુન મહલ બનાઇ, આપ જાય જંગલ
બિચ સોઈ ॥ ૧ ॥
હાડ જરે જઇસે લાકર જુરી, કેસ જરે જઇસી ઘાસકે
પુરી ॥ ૨ ॥
યા તન ધન કછુ કામ ન આઈ, તાતે નામ જપો
લૌલાઇ ॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુનો મોરી મુનીયા, આપ મુવે પાછે ડુબગઈ
દુનીયા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

યાદ કરો દિન બાદ જાત હૈ, સતગુરૂ શબ્દ સનેહ
બિનારે ॥ ટેક ॥
જઠ અગ્નિમે બુંદ જમાયા, પાનીસે પિંડ કિયા રચના,
ઉહાં તુઝે ખાન પાન પહુંચાવે, ઐસા સાહેબ હૈ
અપનારે ॥ ૧ ॥
નૌ દસ માસ ગરભ પ્રતિપાલે, કરકે કોટ કોટ જતના,
નામ લેતત તોહિ લાજ લગત હૈ, માયામે ભુલ રહયો
હૈ ગનારે ॥ ૨ ॥

બાલા પનમે ખેલ ગમાયે, તરૂનામે કછુ રૂપ બના
વૃદ્ધ ભયે તન આલસ ઉપજે, જીવન ગરન રૈન
સપનારે ॥ ૩ ॥
અવધ ઘટે જબ કાલ ગરાસે, ઉઠગયે હાટ તબ કછુ
ન બના, કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, મૂલ ગમાય
ચલે અપનારે ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

યા મન એસા નીચ સંઘાતી ॥ ટેક ॥
ડોલત ફીરત નીચ નીચનમે, આઠ પહર દીનરાતી ॥૧॥
બીષકી બાત લગત અતી સીતલ, હરી ચરણન લાગે
તાતી ॥ ૨ ॥
શુભ કરમકો ભગે પીઠદે, કુકરમ રોપે છાતી ॥ ૩ ॥
વે જીવ જાય પરત નરકમે, મન સુખ બાંધે ગાંઠી
॥ ૪ ॥
કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, જાકો જાનસેજાતી
॥ ૫ ॥

શબ્દ.

રહેની બીન ભેખ દિવાના હૈ ॥ ટેક ॥

બીન સતગુરૂ બેદ નહી જાને, જીને દેખા તીને માના
હૈ ॥ ૧ ॥

હીંદુ તુરક દોઉ ઝગડો ઠાનો, ભીન બીન ઉને માના
હૈ ॥ ૨ ॥

તેરા સાહેબ હૈ તુજ માંહી, બાહર શીરેસો દીવાના હૈ
॥ ૩ ॥

કહેં કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, નાદમે બુંદ સમાના હૈ
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

રામુરા ઐસા કો બૈરાગી, આઠ પહર લગરહે શબ્દસો,
કલહ કલ્પ વિષ ત્યાગી ॥ ટેક ॥

બ્રહ્મા એકસૃષ્ટકા કરતા, નામ કુંભાર ધરાયા, બહુબિધ
ભાંડે ઉનહી ગઢિયા, માયાકો અંત ન પાયા ॥ ૧ ॥

તરવર એક નાનાબિધી ફરીયા, જાકે પત્ર ન સાખા,
ભૌજલ ભુલ રહે સબ પ્રાની, સોફલ કિનહુ ન ચાખા
॥ ૨ ॥

કહેં કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, મીથ્યા દુનિયાં અંધી,
મીટીમેં માટી મિલ જાસી શબ્દ ગુરૂકા સંધી ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

રામધુન ન્યારો ન્યારો ન્યારો, કહાં લગ બુઝે બુઝન
હાર બિચારો ॥ ટેક ॥
કેતે રામચંદ્ર તપસી ભયે, જીન યહજગ બિર માયા,
કેતે કાન્હ ભયે મુરલીધર, તીનકુ અંત ન પાયા ॥ ૧ ॥
મચ્છ કચ્છ બરાહ સરૂપી, વામન નામ ધરાયા,
કેતે બૌદ્ધ ભયે નિકલંકી, ઉનહું અંત ન પાયા ॥૨॥
કેતે સિધ સાધક સંન્યાસી, જીન બનવાસ બસાયા,
કેતે મુનીજન ગોરખ કહિયે, ઉનહું અંત પાયા ॥૩॥
જાકી ગતિ બ્રહ્માના જાના, શીવ સનકાદીક હારે,
તાકે ગુણ નર કૈસે પાવે, કહેં કબીર પુકારે ॥ ૪ ॥

શબ્દ

રામુરા ભૌરા કંવલ ના પાવે, તાતે જનમ જનમ
ડહકાવે ॥ ટેક ॥

સુક્ષમ ખેત બિજુકા રોપા, મૃગા ચરન નહીં પાવે,
બરમહી મારે ભરમ પછારે, તાતે નિકટ ન આવે ॥૧॥
પુરયન પડે બસે એક દાદુર, ખ્વાતી કે સ્વાદ ન પાવે,
કંવલ બાસ ભૌરા જબ બેધે, સહજેહી ચલ આવે ॥૨॥
ભકતી કરત ચોબિસ જુગ બીતે, કોઇ સુરત સાધ
લગાવે, કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, બહુરન ભોજલ
આવૈ ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

રામ ભજે સો જાનિયે, જાકે આતુર નાહીં, સીલ
સંતોષ લીન્હે રહૈ, ધીરજ મન માહી ॥ ટેક ॥
કામ ક્રોધ વ્યાપે નહીં; તૃષ્ણા ન જનાવે, પરફુલિત
આનંદ સદા, હરષિત ગુનગાવે ॥ ૧ ॥
દુરમતિ દુરાસા પરહરે ઔ મદ હંકારા, સાધ ભયા તબ
જાનીયે જો તજે બિકારા ॥ ૨ ॥
પરનિંદા ભાવૈ નહીં, મુખ અસત ન ભાખે, કલહ
કલાના મેટકે, ચરના ચિત રાખે ॥ ૩ ॥

સમદ્રષ્ટી સીતલ સદા, દુવધા નહીં આને, કહે કબીર
ઓ દાસસે મેરા મન માને ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

રામ હમારા મુવા હમ નિહએકુ બોથા ॥ ટેક ॥
છુટે સબ જંજાલ ભરમકે, હોના હતાસો હુવા ॥ ૧ ॥
રામ નામ જપ જનમ ગમાયા, જઇસે સેમર સૂવા ॥ ૨ ॥
ફુલે ફલે પાકે ફિર ફુટે, ઉડે ભરમકે જુવા ॥ ૩ ॥
પ્રેમ નગરકો રાહ બિકટ હૈ, જો જાવે તે મુવા ॥ ૪ ॥
પુરા પરે દાવ તબ લાગે, કહે કબીર તબ હુવા ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

લખે કોઇ બિરલા પદ નિરબાના ॥ ટેક ॥
કરમ કાટ જબ ભરમ નસાના, સતગુરૂ ચરન કંવલ
ધર ધ્યાના ॥ ૧ ॥
બિનરસનાકે અંતર ધ્યાના, તાબિચ દરસે પુરષ
પુરાના ॥ ૨ ॥

તીન લોકમે કાલ સમાના, ચોથે લોકમે નામ નિસાના
॥ ૩ ॥
રામાનંદ ગુરૂ કીન્હુ બખાના, સાહેબ કબીરકા નિરમલ
ગ્નાના ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

લાગા બાન સુરંગી મન તોહે, લાગાસો બાન સુરંગી
॥ ટેક ॥
જાતન લાગે સોઇ તન જાને, કયા જાને જગત પતંગી
॥ ૧ ॥
ગ્યાનકા ધનુશ સુરતકા પુકા, ધાયેલ પાચો સંગી
॥ ૨ ॥
ધન સત્તગુરૂ ઉપદેશ દીયો હૈ, ભયા મન આનંદી
॥ ૩ ॥
કહે કબીર સોઇ નર બ્રીહિન, નીસ દીન પ્રેમ ઉમંગી
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

વા દેશ હમાર બાશા ધરમની વા દેશ ॥ ટેક ॥
બીશ્નુ બીરંચી શીવ શંકાદીક, થકે જોતકે પાસા,
ચવ દે લોક બસે જમ ચવદા, તાહા લગ કાલ તમાશા
॥ ૧ ॥
સાત સુરતકે આગે સમરથ, સેત ભોમ પ્રકાશા, સદા
આનંદ હોત હે જાંહા, વાંહ કબુઓના હોએ ઉદાસા
॥ ૨ ॥
ચંદ્ર સુરજ દીવસ ન રજની, નહી ધરન આકાસા,
સંસેસોગ જાહા વાહા નાહી, કમલ ફુલે બારો માસા
॥ ૩ ॥
બ્હાકે ગએ બહુર નહી આવે, જુરા મરણકી નાશા,
અમૃત ભોજન હંસા પાવે, રહે પુરષકે પાસા ॥ ૪ ॥
કહે કબીર સુનો ધરમદાસા, છયાંડો ખલકકી આસા,
અવીનાસી એક અખંડ પુરસ હૈ, જાહા સકલ
તમાસા ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

વાવાહો સુરત સંદેસા હૈ ॥ ટેક ॥

દેખ દીદાર મન ભયા આનંદ, દેવ દરસનસે પેવા હૈ ॥ ૧ ॥

અગમ પીયાંસે પ્રીત કરસે, કંવલ બદન મુખ મોઠા હૈ ॥ ૨ ॥

મોતીયન ઝાલર મુગટ બીરાજે, દીયા ગીયાનકા સીકા હૈ ॥ ૩ ॥

સાહેબ કબીર એસે ગુરૂ પાએ, દીયા અમરપુર ઠીકા હૈ ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

વાવા કબીર ગુરૂ પુરે હૈ ॥ ટેક ॥

પુરે ગુરૂજીકી મૈ બલહારી, જીનકા સકલ જહુરા હૈ ॥ ૧ ॥

શ્વેત ધજા ફેહરાઈ કબીર ગુરૂ, બાજે અનહદ તુરા હૈ ॥ ૨ ॥

શ્વેત સિહાંસન છત્ર બીરાજે, ઝલકે ઝલમલ નુરા હૈ
॥ ૩ ॥
નામ કબીર જપે બડ ભાગી, નામ ચરન દીલ ગુરા હૈ
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

શત્તગુરૂને મોહે દીની એક જડી ॥ ટેક ॥
પિવતહી મોંહે પ્યારી લગત હૈ, અમૃત રસ ભરી,
માયા કહીયે જોત નિરંજન, ઉનહુંકે પાર પડી ॥૧॥
પાચ્ય નાગ ઔર પચીસ નાગની, સુંગત તુરત મરી,
ડાઇન એક સકલ જુગ ખાઈ, સોભી દેખ ડરી ॥૨॥
ત્રિનો તાપ બીઘન સબ નાસે, દુરમત દુર કરી,
તાસ દેખ મૃતક ડરાવે, સબ બીષકી મુલ જરી ॥૩॥
વહી ગત કોઇ સાધુ જાને, પ્રેમસે પીયો ભરી,
તાસે મોહે નીકો લાગે, લેકે ગુપ્ત કરી ॥ ૪ ॥
આઠ પહર નહી બીસરૂ, પલ એક છીન, ઘડી,
કહે કબીર ઘટ ભયો નીરમલ, સબ વ્યાધી ટરી ॥૫॥

શબ્દ.

સાહેબ દીજોરે દીદાર, બીના દરસન ભઇ બાવરી
॥ ટેક ॥
પાનીકા પીંડ જમાયકે, કીન્હા બડાઈકા કામ,
એ જુગ આયકે ભુલગએ, સાહેબ બખસન હાર ॥૧॥
રતન જડાવું તેરા પીંજરા, મોતીઅનસે જડાવ,
તાલા લાગા પ્રેમકા, સાહેબ ખોલ બતાવ ॥ ૨ ॥
હાથ કટોરા પ્રેમકા, ઢુંઢું બાગોબાગ, પાવ બીચ છાલા
પડગયે, સાહેબ તોરે કાજ ॥ ૩ ॥
ઉભી ઉભી જોઉ તારી વાટરી સાહેબ વેર પધાર, નૈન
બીચ ફુલે પડગયે, સાહેબ દરસ દીખાવ ॥ ૪ ॥
બંધા ભુલા તેરી બંદગી, સાહેબ બખસન હાર, ધરમ
દાસજીકી બીનતી, સુનો ગરીબ નિવાજ ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

સોહંગ રંગ રચ્યો કોઈ સંત જના ॥ ટેક ॥
જાહાં એક બુંદકી ભઇ રચના, સબ જીવ જંત મીલ
ભયે અપના ॥ ૧ ॥

જાહાં ઇંગલા પિંગલા તાના તુને, જાહાં સુરત
સોહાગીન રમે અંગના ॥ ૨ ॥
જાહાં બંકનાલ અમીરસ ઝરના, કોઇ પીવત સાધુ
મગન રહના ॥ ૩ ॥
જાહાં આપ પુરૂષ નિરબાન બના, જાહાં કોટીક ભાન
ઉડે ગગના ॥ ૪ ॥
જાહાં સાહેબ કબીર ચઢે ગગના, તાકો આવા ગવન
હોય સપના ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

સતગુરૂ સચ્ચા બે સચ્ચા, સતનામ કહોરે બચ્ચા ॥ટેક॥
સતજુગમે સતસુકૃત કહાવે, ત્રેતા મુનીંદ્ર બાચ્ચા,
દુવાપુરમે કરૂનામ કહાએ, કલજુગ કબીર પદ ઉંચ્ચા
॥ ૧ ॥
પુરાન પુરષ પ્રગટ જબ ભયેઉ, દોનો દીનકે દેવા,
કમલ ફુલપર બાલક પૌઢે, ચલત જુલાહા પાવા
॥ ૨ ॥

શાહા શીકંદર દીલ્લીકે બાદશા, પીડા ઉઠી ઉન અંગા
સબ ભેખનકો બંધમે ડારે, કયા કાજી કયા પન્ડા ॥૩॥
ખબર સુની રામાનંદકી, શાહા ચલ કાસીકુ આવા,
મુખ ફીરાઇ રામાનંદ બઇઠે, શાહાને સીસ ઉડાવા
॥ ૪ ॥
શાહાને ખબર પાઇ કબીરકી, શાહા ચલે વાહાં આવા,
પીડા ગઇ શાહાકે અંગકી, સબ દ્રદન બંધ સુડાવ
॥ ૫ ॥
સબ ભેખનકો બંધ છુડાવા, સાહાને પ્રવાના પાવા,
મરે મુરદે જીતે કીયે, કમલા કમાલી જીવારા ॥ ૬ ॥
બાવન પ્રચા શાહાને લીના, પુરન પુરષ પાવા,
કાગાસેતો હંસ બનાવા, સત્ત લોક પઠાવા ॥ ૭ ॥
જગન્નાથ જાહાં આસાં ગાડે, મગહર નીર બહાવા,
સબ પીરનકે પીર કબીર ગુરૂ, બાંધુ ગઢમે બંસ બીહાવા
॥ ૮ ॥

શબ્દ.

સાહેબ નોકરી લાગી હમે, જલદી ચલો ભાઇ ॥ ટેક ॥

સુરત કમાન ગુરૂ ગીયાનકી, જાંહા લેવ છુડાઇ,
પાચનામ ગુરૂને દીયે, હીરદે ધરો ભાઇ ॥ ૧ ॥
તન ઘોડા મન જીન કરો, જમ પાષા દાલ, સતકા
બખતર ઓઢકે, કમર કસો ભાઇ ॥ ૨ ॥
કાયા નગરપર દોર, હૈ જમ લેવે ડેરા, દસ દરવાજા
ઘેરકે કાયાગડ તોરા ॥ ૩ ॥
સાહેબ કબીરકી નોકરી, હમ દીલદાર સીપાઇ, ભરમ
બુરૂજકે આગે નોબત ઘોહરાઇ ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

સોહાગિન ચેત કરો તોરે, આવાગમન મીટ જાય ॥
॥ ટેક ॥
બાલા પનમે ખેલ ગમાયે, ચલે હૈ ચાલ કુચાલ, કોન
જબાબ દેહું મોરી સખીયા, સાહેબ પુંછે એક બાત,
સમુઝ બિન કાકરવ ॥ ૧ ॥
સત સુકૃતકે ચુનરિ પહિરો, સીલમત રંગ રંગાવ,
પ્રેમ તત્વકે માંગ સવારો, નિરભે સિંધુર લગાવ, ઘુંગટ
પટખોલ ચલો ॥ ૨ ॥

સુરત સંભાર ચલો તુમ સસુરે, નૈહરે નાહીં નિબાદ,
નૈહરેનેહ ન પૈહોં સખીયાં, મતતુમ ભરમ ભુલાવ,
ભુલાને પિયા નાપૈહો ॥ ૩ ॥
આગે દત ભૌસાગર ગહિરા, સુઝે પારનપાર, કિસબિધ
પાર ઉતરએ સખીયા, બિના ખેવત બિનનાવ, ખેવઇયા
બિન કા કરએ ॥ ૪ ॥
કહેં કબીર સોઈ ગૃહે બાતી, પિયા જસ રાજી હોય,
અમર લોક અરથાના પાવૌ, તબતોર અટલ સોહાગ,
મહિલ બિસરામ કરો ॥૫॥

શબ્દ.

સુલતાન બલખ બુખારેકા ॥ ટેક ॥
જાકી ખાના અજબ સરહના, મિસરી કંદ છોહારેકા
॥ ૧ ॥
જાકી સુરત લગી કદમસો, અલ્લાહ પીર પિયારેકા
॥ ૨ ॥
જાકી સેજ ફુલસોં બિછતી, કરતે સુખ તન સાયેકા
॥ ૩ ॥

અખતો વાસ બિછાવન લાગે, મુઠી એક ગલિયારેકા ॥ ૪ ॥
જાકે સંગ કટક દલ બાદલ, ઝંડા ન્યારે ન્યારેકા ॥૫॥
માલ મુલક તજ લઇ ફકીરી, ધનસો કીન્હે બિચારેકા ॥ ૬ ॥
જોતનકે ચોલા જો બનતે, સવાટંક સબ સારેકા ॥૭॥
સોતો બોઝા ઉડાવન લાગે, મનદસ ગુદર ભારેકા ॥૮॥
જો મુખ ચીજ નેવાલા ખાતે, કરતે જીવ અહારેકા ॥૯॥
સો અબરૂખા પાવન લાગે, ટુકરા સામ સકારેકા ॥૧૦॥
આપસે હોગયે અવલિયા, એક શબ્દ નિરબારેકા ॥ ૧૧ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, ફક્કડ આદ અખાડેકા ॥ ૧૨ ॥

શબ્દ.

સુરતસે દેખલે વહ દેશ ॥ ટેક ॥
દેખત દેખત દીસન લાગે, મિટગયે સકલ અંદેશ ॥૧॥

નાં ઉહાં ચંદા નાં ઉહાં સુરજ, નહીં પવન પરવેશ ॥૨॥
નાં ઉહાં જાપ નાં ઉહાં અજપા, નહીં અક્ષર પરવેશ ॥ ૩ ॥
ઉહાંકે ગયે બહુરનાં આયે, નાં કોઇ કહત સંદેશ ॥૪॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, ગહુ સત્તગુરૂ ઉપદેશ ॥૫॥

શબ્દ.

સોનર કચ્ચા કચ્ચા કચ્ચા, નહીરે ગુરૂકા બચ્ચા ॥ટેક॥
જટા બડાવે ભભુત ચડાવે, જાકે બેઠે બનમે, ખેચરી મુદ્રા બજરંગી આસન, ધીયાન ધરત હૈ તનમે ॥૧॥
ગુપ્ત હોયકે પ્રગટ હોવે. ગોકુલ મથુરા કાસી, પ્રાણાયામ કરી કે સીધ કહાવે, તીન લોકકા બાસી ॥ ૨ ॥
શાસ્ત્ર પુરાણમે કછુ નહી બાકી, પુરા ગ્યાન કમાયો, વેદ બિદ્યા પડકે યારો, તનકા લકડા કીયા ॥ ૩ ॥
કહે કબીર નિવૃતી માયા તીન લોક ચઢજાઇ, જો આપોહીઆપ સો નર સચ્ચા સચ્ચા સચ્ચા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

સબ્દ સરૂપી સતગુરૂજી મીલે, બ્રહ્મલોકસે આયે હો
॥ ટેક ॥

ચંદનકા સેરા બના, સીસ તીલક બીરાજે હો,
મોર મુગટ કલગી બની, જાલર ઝમકાવે હો ॥ ૧ ॥

કાસી નગર દેહેલાબના, જાહાં પંથ ચલાયે હો, મગહર
સાહેબ આયકે, દો દીન ચેતાયે હો ॥ ૨ ॥

જીવ મુકતકે કારને, પ્રવાના લાએ હો, જીવન બંધ
છોડાઇકે સત લોક પઠાએ હો ॥ ૩ ॥

એ બનડાકે કારણે, સુંદરદલ છાયે હો, સાહેબ કબીર
બનડા ભએ, જીને અલખ લીખાએ હો ॥ ૪ ॥

શબ્દ

સંતો કાલ સકલ જગ ખાયા, સ્વાદી જીવ કોઇના
બાંચે, પર ઘર ગવન કરાયા ॥ ટેક ॥

કામ લહર કાહુના ચીન્હા, કહો કહાંસે આયા, જાસે
ભયો સોઇ ઘર ખાયે, ખાતા વિલંબ ન લાયા ॥ ૧ ॥

અધારૂપ બ્રહ્મસે કીન્હો, તનદે માથ ગિરાયા, બ્રહ્મા
વિષ્ણુ મુનીજન જોગી, સકલ જીવ ભરમાયા ॥ ૨ ॥
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ કામાવસ, ચાર ખાન રહુ છાયા,
કહેં કબીર કામ જોરાવર, તીન લોક ઘર ખાયા ॥ ૩ ॥

શબ્દ.

સંતો દેખત જગ બૌરાના, કેતે કહો કહાના માનહિ,
યહ સબ ભરમ ભુલાના ॥ ટેક ॥
નેમી દેખા ધરમી દેખા પ્રાત કરે અસનાના, આતમ
માર પખાણે પુજે, ઉનમેં કછુ ન ગ્નાના ॥ ૧ ॥
બહુતક દેખા પીર અવલયા, પઢે કિતાબ કુરાના,
કર મુરીદ તતબીર બતાવે, ઉનમેં વાહી ગ્નાના ॥ ૨ ॥
ટોપી પહિરે માલા શીરાવે, છાપ તિલક ઉનમાના,
સાખી શબ્દ ગાવતે ભુલે, આતમ ખબર નજાના ॥૩॥
ઘર ઘર મંતર દેત ફીરત હૈ, મહિમાકે અભિમાના,
ગુરૂકે સહિત શિષ્ય સબ બુડે, અંત કાલ પછતાના
॥ ૪ ॥

હિંદુ કહ મોહિરામ પિયારા, તુરક કહૈ રહિમાના, આ
પસમં દોઉ લરલર મુવે, મરમ કાહુ નજાના, ॥ ૫ ॥
કેતે કહો કહા નામાને, ઇસબીધ ભરમ ભુલાંના,
કહેં કબીર સુનોભાઇ સાધુ, સહજે સહજ સમાના ॥૬॥

શબ્દ.

સંતો સતગુરૂ અલખ લખાયા, જાસો આપ આપન
દરસાયા ॥ ટેક ॥
બીજમધ્ય જો વૃક્ષ દેખીયે, વૃક્ષ મધ્ય જો છાયા,
પર આતમમે આતમ જઇસે, આતમ મધ્યે માયા
॥ ૧ ॥
જો નભ મધ્યે સુંન્ન દેખીયે, સુંન્ન મધ્ય ઉંકારા, અક્ષરમે
નિહ અક્ષર દરસે, ક્ષર અક્ષર વિરતારા ॥ ૨ ॥
જો રબિમધ્યે કિરણ દેખીયે, કિરણ મધ્ય કરતારા,
પાર બ્રહ્મતે જીવ બ્રહ્મ હૈ, ઇમ જીવ મધ્યમે સ્વાસા
॥ ૩ ॥
સ્વાસા મધ્યે શબ્દ દેખિયે, અરથ શબ્દ કે માહી, બ્રહ્મ
તે જીવ જીવતે મન હૈ, ન્યારા મિલા હૈ સદાહી ॥ ૪ ॥

આપે બીજ વૃક્ષ અંકુરા, આપ ફુલ ફલ છાયા, સુરજ
કિરણ પ્રકાશ આપહી, આપ બ્રહ્મ જીવ માયા ॥ ૫ ॥
આતમમેં પર આતમ દરસે, પર આતમમે ઝાંઇ,
ઝાંઇમે પુન ઝાંઇ બોલે, લખે કબીરા સાંઇ ॥ ૬ ॥

શબ્દ.

સંતો અબહમ આપા ચીન્હા, નિજ સરૂપ પ્રગટ હૈ
નીતહી, અચરજ સહિતસે કીન્હા ॥ ટેક ॥
ના હમમનુષ દેવતા નાહીં ના ગ્રેહી બનખંડી, બ્રાહ્મણ
ક્ષત્રી બૈશ્યહુ નાહી, નાં હમ શુદ્ર ન દંડી ॥ ૧ ॥
નાં હમ જ્ઞાની ચતુર ન મુરખ ના હમ પંડીત પોથી,
ના હમ સાગર ના મરજીવા, ના હમ સીપ ના મોતી
॥ ૨ ॥
ના હમ સ્વર્ગ લોકકો જાતે, ના હમ નરક સિધારે,
હમ સબરૂપ સબનતેં ન્યારા, ના જીતા ના હારે ॥ ૩ ॥
ના હમ અમર મરેના કબહું, કબીર જ્યોકા ત્યોંહી,
વ્યાસ૰ કપિલ મુંનિ નામદેવ રિષિ, સબકી અનુભવ
પોંહી ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

સંતો વહ ઘર ઐસા જાના, જહવાં હૈ પુરષ પુરાના
॥ ટેક ॥
જબ કછુ રચના નાહિ ધનીકા, આદ ન અંત પસારા,
રૂપ રેખાના બરણ અબરણ, તબહી સમુઝ બિચારા
॥ ૧ ॥
ઇછા એકભઇ સંત્રથસો, તાકા સબ મંડાના, ફિર નહી
સાહેબ ઇછા આયે, ઇછા યહાં લુભાના ॥ ૨ ॥
ઇછાતે શબ્દ સુરત નૌતમ ભયે, ઇનકે કુંભ બનાયા,
કુંભૈ ઉપજે કુંભૈ બિનસે, ઇછા આવે જાયા ॥ ૩ ॥
સકલ રચ્યા હૈ બાહર ભીતર, નખ શિખ ઇછા ખેલા,
ઇછા ભેદ લખે જો કોઇ, પાવે પુરષ સુહેલા ॥ ૪ ॥
જયો જબ ત્યોં અબહી હૈ સંતો, સમુઝ જુગત સો પાવે,
કહે કબીર શબ્દ તે ન્યારા, ઇસબિધ પુરષ રહાવે ॥૫॥

શબ્દ.

સતગુરૂ આદ સંદેસી આયે ॥ ટેક ॥
સોરા અસંખ યુગ બીત ગયે હૈ, ભેદન કાહુ પાયે॥૧॥

દુનિયાં રહી ભુલાય ખ્વાબમેં, સોવત નીંદ જગાયે ॥૨॥
દયા ભાવ ઔર નામ પાનલે, હંસન પાર લગાયે ॥૩॥
કાસીમેં સતગુરૂ પ્રગટ ભયે હૈ, નામ કબીર કહાયે ॥૪॥
કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, જીવન ફંદ છુડાયે ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

સતગુરૂ નિરબાની નિરબાની, જાકે મુકતી ભરત હૈ
પાની ॥ ટેક ॥
અષ્ટસિદ્ધ નૌનિદ્ધ કરત મજુરી, ઔર બિધાતા રાની,
ચંદ સુર દોઉ જરે મસાલે, સુરત ગગન ઠહરાની ॥૧॥
અરથ ધરમ ઓર કામ મોક્ષ ફલ, ફૈલ શીરે જ્યું ધાની,
તાહાં એક હૈ અગમ અગોચર, નિગમ નીતના જાની
॥ ૨ ॥
ચાર બેદ ને વ્યાકરણ કહિયે, અષ્ટદસૌ પુરાની, સત્ય
ભકત બિન ચાર પદારથ, કાગ બિષ્ટ સમજાની ॥ ૩ ॥
અવરન બરન રૂપ સબ વાકો, ગરજ ગગન ઘહરાની,
કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, અજર અમર નિસાની
॥ ૪ ॥

શબ્દ

સતગુરૂ અબિનાસી અબિનાસી, જાકે મુકતી રહત
હૈ દાસી ॥ ટેક ॥
બ્રહ્માજાકો પારન પાવે, નિરંજર કરે ખવાસી, શેષ
સહસ્ત્રમુખ નિસદીન ગાવે, સોભી પારન પાસી ॥ ૧ ॥
શંકર જાકો ધ્યાન ધરત હૈ, કહિયે જોગ ઉપાસી, ચાર
વેદ જાકે ભેદ ન જાને, ખોજ ખોજ મરજાસી ॥ ૨ ॥
ૐકારમેં ભરમત ડોલે, બિષ્ણુ ફિરે ઉદાસી, નામ
પદારથ હાથ ન આવે, પડે કાલકે ફાંસી ॥ ૩ ॥
અજર અમર વે પરમ પુરષ હૈ, ફલ ફુલે સુબાસી, કહે
કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, અમર લોકકે બાસી ॥ ૪ ॥

શબ્દ

સાંઇ તેરે તકિયામે જાના જરૂર ॥ ટેક ॥
સાલ દુસાલા મનનહિં ભાવે, સાંઇ તોરી ગુદરી કબુલ
॥ ૧ ॥
કોટ અટારી મન નહિં આવે, સાંઈ તોરે ઝુંપડા કબુલ
॥ ૨ ॥

કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, સાહેબ હાલ હજુર
॥ ૩ ॥

શબ્દ.

સાંઈ તેરે મતબિર નર નાહિં છુટે, જોલગ પંથ ન
ગરહે પિયાકે, જમગયે બડે ધરલટે ॥ ટેક ॥
આઓ નેમ પ્રેમ પ્રકાસા, છાંડો કુલ વ્યાહારા,
સગુન નિરગુન દોઉ છોડકે, સમઝકે હોજા ન્યારા
॥ ૧ ॥
જૈસે કાગ રહત વો હિતમે, તૈસે જગકે પ્રાની, તજ
અનરીત પ્રીત કુલ લજયા, સુરત ફિરે ભટકાની ॥૨॥
જૈલગ સત સાહેબના ચીન્હે, નિહ અક્ષર લખ આવે
ઘટવરિયા તોહુ જાનન દે હૈ, સબ તકલીફ બનાવે
॥ ૩ ॥
હૈ અજ ગૈવ ગૈવહોય આયા, તાહિ કહો કરતારો,
કહે કબીર ચેતનર અંધા, મૈ બહુ ભાંત પુકારા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

સાધકકા હોના મુસકલ હૈ, કામ ક્રોધકી ચોટ બનાવે,
સોઈ નિજ સાધુ હૈ ॥ ટેક ॥
કાયા મધ્યે ધુની રમાવે, રમતા રામ રહૈ, સત બિશ્વાસ
હૃદયમેં રાખે, જગસો ન્યારા રહૈ ॥ ૧ ॥
યા માયા ઝુંઠ પરપંચીન, જગમે દોર કરે, જીવ જાંત
જીના ધરખાવે, સબકો જપત કરૈ ॥ ૨ ॥
માલા તિલક ઔર બાના બાંધે, મમતા દુર કરૈ, આઠ
પહર ગુરૂ જ્ઞાન ભજનમેં, કમર બાંધ લડૈ ॥ ૩ ॥
મોટી માયા સબ કોઈ ત્યાગે, ઝીની તજી ન જાય, કહે
કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, ઝીની સબકો ખાય ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

સત મત ખેલલે મૈદાના ॥ ટેક ॥
સબ્દ સિરોહી બાંધ કમરસે, ત્રિગુન તીર કમાના,
ક્રડાબીન કમરસે બાંધે, માયા મોહ નિસાના ॥ ૧ ॥
પંકા પરી જ્ઞાનકા ગદકા, બાંધ બનેટી બાના, સન્મુખ
જાય કાલસો લડિયે, સોઈ સુર મરદાના ॥ ૨ ॥

રંજક નામ જ્ઞાનકા પેટી, બેદ બરૂદ ખજાના, તોપ ભરમકા ભરભર મારે, લુટત મુલક બીરાના ॥ ૩ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, ઢાલી બંદે મસ્તાના, સત્ત લોકમેં ડેરા દીન્હા, ચતગુરૂ હુનત નિસાના ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

સતગુરૂ અગમકી રાહા ઉધારી ॥ ટેક ॥

જતન જતન કર તન મન સાધો, સુખમન સુરત સંભારી, મિટ ગયે તિમિર દરસ ભયો તિનકો, પાયા પરમ પદ ભારી ॥ ૧ ॥
હીરા લાલ જૌહર તહાં દરસે, હરદમ નામ નિહારી, નિસદિન પલપલ નામસો લાગે, એસો અમલ કરારી ॥ ૨ ॥
માહા બારીક મુકતકો મારગ, પચ્છિમ ખુલી કિંવારી નૌપત.નામ ધ્વજા ફરકાવે, અટગઇ સુરત અટારી ॥ ૩ ॥

યાહી ચાલ મિલે સતગુરૂસે, માનો સીખ હમારી,
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, ચેતલે હું નરનારી ॥૪॥

શબ્દ.

સો જન મતવાલા, જીનેપિયા પુરષકા પ્યાલા ॥ ટેક ॥
મુલ કંવરપર બંદ લગાવે, ઉલટા પવન ચઢાવે, અમૃત પિયે મગન હોય બેઠે, બિન રસના ગુણ ગાવે ॥ ૧ ॥
બિન ધરતીકે મંદીર દીસે, બિન સરવર જાહાં પાની, બિન દીપક જગમગ ઉજીયારા, ગુરૂમુખ બોલે બાની ॥ ૨ ॥
ઇંગલા પીંગલા સુષુમુન સોધે, ઉનમુનકે ઘરમેલા, ષટ દલ ચક્ર એક કંવલ બિરાજે, જાહાં પુરષ અલબેલા ॥ ૩ ॥
ચંદ્ર સુર દો ઘરકો લાવે, સુષુમ્ન સુરત સંભાવે,
કહે કબીર કાયાકી બાતે સતગુરૂ મિલે લખાવે ॥૪॥

શબ્દ.

સંતો ઐસી ભકત નિરાસા, જો કોઈ ચાહૈં મુકતી છાંડે સબકી આસા ॥ ટેક ॥

જો માયા પરપંચન હોતા, નૃપ જંગલ કયો જાતા,
દે પાહન પારસ તેહ્રી ઘર, દત ખરી કયોં ખાતા ॥૧॥
નગન જટીત સુખસેજ શાહરે, નામદેવ જલમાહિ
બહાયા, ગોરખ કલક કુપમેં ડારે, ગુરૂ અચાનક
લાયા ॥ ૨ ॥
ગરભવાસ શુકદેવ માહામુનિ, માહાં સુમત હોય જાગે,
હોય અનુરાગ બ્રહ્મસો ઝગડે, મનવાંછિત ફલ માંગે
॥ ૩ ॥
સાહેબ કબીર ભકત પરમારથ, અમર બેચન આયે,
બ્રમ્હરૂપ હોય શબ્દ સુનાયે, દેત ગહરના લાયે ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

સંતો સંત બિલગ કબ કીન્હા, લોકલાજ કુલકી
મરજાદા, સબે ત્યાગ ઉન દીન્હા ॥ ટેક ॥
જાત પાતકા ભરમ લિયા હૈ, સોતો કાલ આધીના,
અપને રૂપકો ચીન્હત નાહી, તાતે દુબધા કીન્હા ॥૧॥
તુલસી બ્રહ્મણું બડે કુલીના, સબ કોઈ કહે પ્રબીના,
નાભાજી ભંગીકે બાલક, તાસ પ્રસાદી લીન્હા ॥ ૨ ॥

નામાનો તો સાખ બતાવું, અજહુ ચેત કમીના,
સુપચ્ય ભકત રૈદાસ ચમારા, આપ બરાબર કીન્હા ॥ ૩ ॥
શિવરી જાત કોન કુલ કહીયે, સો હરી આપ અધીના,
ઝુઠે બેરખાએ સીવરીકે, રામ પ્રસાદી લીન્હા ॥ ૪ ॥
કહેં કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, ઇતની સાખ કહુ દીન્હા,
ગુરૂ મુખ હોય સો એક કર માને, નુગરા મતકે હીના ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

સંતો ધોખા સબકો મારે, ઐસા હૈ કોઈ સંત બિબેકી નિરમલ જ્ઞાન બિચારે ॥ ટેક ॥
કોઇ ખોજે શિવસકતીમે, કોઈ ખોજે કાયા, કોઇ ખોજે સંત મહલમેં, ઐસે જગ ભરમાયા ॥ ૧ ॥
કોઈ પુની જન મનકો મૂંડે, કોઇ ઉલટા પવન ચઢાવે, કોઇ જંત્ર મંત્ર કોઇ ઓષદ ખોજે, કોઇ કાસી કરવત લાવે ॥ ૪ ॥
કોઇ જંગમ જલમાંહી નહાવે, કોઇ કોઇ શેષ સયાના

કોઇ કોઇ દેસદિસંતર ડોલે, કોઇ તીરથ બ્રત લપ
ટાના ॥ ૩ ॥
કોઇ કોઇ કરમ ભરમકી સંકર કાટે. કોઇ પાર બ્રહ્મકો
ધાવે, કહે કબીર સોઇ જન સાંચો, ભાર નહી આપને
સીર લાવે ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

સુરતી લેચલી પુરષ દરબાર ॥ ટેક ॥
ચાર અષ્ટ સષ્ટ દુવાદસ કે ઉપર, ષોડસ દલહે સ્વારા,
તીન દોઈ છાંદકે આગે સહસ્ત્ર લોક સબ હારા ॥ ૧ ॥
બ્રહ્મા ભુલે મહેશ્વર ભુલે, નીરંજન પર ડારા, લખ
ચોરાસી દુનીયા ભુલી, માયાકે ભરથારા ॥ ૨ ॥
અનહદ ઝંગડ બાજા બાજે, એહી સબ્દકી ધારા,
વાહાંરસી મુની તપેસી ભુલે, સેવક દસ અવતારા
॥ ૩ ॥
ગઢ સમોર એક શબ્દ ઠરાયા, ઉનમુન લાગે તારી,
ઇંગલા પીંગલા ઘાટ સવારે, સુખ મન રાહા બહારા
॥ ૨ ॥

ભવ મંડલપર બાન ચક્રહે, પછમ દુવાર ઉઘાડા,
ઉલટકે બ્રામા સોહી ગઢદેખો, અંતર જોત ઉજીયારા
॥ ૩ ॥
અંખયા કવલપર ધરે સીગાસન, તાહા અનહદ ભાન
ઉજીયારા, તાપર બેઠે પુરષ પુરાના, કહે કબીર
પુકારા ॥ ૬ ॥

શબ્દ.

સીરજન હાર હૈ ન્યારા, જાને કોઇ જાનન હારા ॥ટેક॥
ખટ દુવા દસ દોઇ તીનપર, બાજી હૈ બીસતારા,
જીવ સીવ ઔર નીજ મન બ્રમ્હ હૈ, તાપર હૈ કરતારા
॥ ૧ ॥
જોગ જાપ ઔર અનહદ આગે, અધર રાહા નીરધારા,
સેહેજ સુનમે ગેબી નીરંતર, પીંડ બ્રમાંડ કે પારા
॥ ૨ ॥
મન માયા તો વાહારો ઉપજી, કીનો સેસ દીપ સારા,
આવા ગવનમે સબી જીવ ઉરઝે, પડે ચોરાસી, ધારા
॥ ૩ ॥

સતગુરૂ મીલે તો શબ્દ લીખાવે, ઉતરે ભવજલ પારા,
અમર લોકમે પુરષ બીદેહી સોહૈ ખસમ હમારા ॥૪॥
તીરથ બરત ઓર દેવી દેવા, દેવ કારન બીચારા,
સીધ સાધક ઓર પીર પેગંબર, એ ઉરલે બ્હેવારા ॥૫॥
ધર અધર ઓર નામના રૂપા, જાકા સકલ પસારા,
સબદ અતીત અનહદ કહીએ, બેહદ ઉપર ન્યારા ॥૬॥
અગમ નીગમ તો સબહી ભાખા, માનો સબદ હમારા,
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, ગ્રહો સબ્દ ટકસારા
॥ ૭ ॥

શબ્દ.

સંતો દેખત જગ બહોરાના, સાચ કહું તો મારન
ધાવે જુઠે જગ પતીઆઈ ॥ ટેક ॥
નેમી દેખા ધરમી દેખા પ્રાંત કરે અશનાના, આતમ
મારી પાંખાનહી પુજે, ઊનહુમે કછુના ગીઆના ॥૧॥
બોહોતક દેખા પીર અનલીઆ, પડે કીતેબ કુરાના,
કરે મુરસીદ તદબીર બતાવહી, ઊનહુમે છહે ગયાના
॥ ૨ ॥

આશનમારી ડીંભધરી બઇઠે, મનમે બહુત ગુમાના,
પીતર પાથર પુજન લાગે, તીરથ ભ્રમ ભુલાના ॥ ૩ ॥
માલા પેહેરે ટોપી દીના, છાપા તીલક અનુમાના,
સાખી સબદ જો ગાવત ભુલે, આતમ ખબર ન જાના
॥ ૪ ॥
હિંદુ કહે મોરા રામ પીયારા, તુરક કહે રહીમાના,
આપસમે દો લરીલરી મુવે, મરમ કોઉ નહી જાના
॥ ૫ ॥
ઘર ઘર જો મંત્ર દેત ફીરત હે, મહીમાકે અભીમાના
ગુરસહીત સીખ સબ બુડે, અંત કાલ પછતાના ॥૬॥
કહેં કબીર સુનહો સંતો એસબ ભ્રમ ભુલાના, કેતીક
કહું કહાંના માને, સેહેજે સેહેજે સમાના ॥ ૭ ॥

શબ્દ.

સંતો ગ્યાન કવનસે કહીયે, કોન ધ્યાન બીગ્નાન કવન
હે કઇસે નીજપદ લહિયે ॥ ટેક ॥
કોહૈ જીવ બ્રહ્મ કહુ કોહૈ, કો અક્ષરસે ન્યારા, કો હે
નામી અનામી કોહૈ, કો કહીયે કરતારા ॥ ૧ ॥

ચાર અવસથા પાંચો મુદરા, જોગ કરે સો કોવના,
મુકત નામ કાહેસો કહીએ, કવન સાર નિજ પવના
॥ ૨ ॥
કહો શબ્દ કહવાંસે આયા, કરત અવાજ અમોલા,
કહાં ટકસાર હોત અંતરમે, કોન રહાવે બોલા ॥ ૩ ॥
બાહર ભીતર વ્યાપક કોહે, સકલ ઠોરમે બાસા,
ઉતપતી પ્રલે કોન કરત હે, કો કરે સબે તમાસા ॥૪॥
યેતા જુગત લખે સો કોહે, અલખ નામ હે કાકો,
કહે કબીર સુનો હો સંતો. ખોજ કરો તુમ તાકો
॥ ૫ ॥

શબ્દ.

સંતો નિરંજન જાલ પસારા, સ્વર્ગ પાતાલ મૃત્યુ
મંડલ, તીન લોક બિસ્તારા ॥ ટેક ॥
બ્રહ્મા વિષ્ણુ સંભુ પ્રગટકર, તેહ દીન્હો સિરભારા,
ઠાવ ઠાવ તીરથ વ્રત રોપે, ઠગવેકો સંસારા ॥ ૧ ॥
ચોરાસી લક્ષ જીવ ફંદાને, કબહુ ન હોય ઉબારા,

જારબાર ભસમ કરડારે, ફીરફીર દે અવતારા ॥ ૨ ॥
આવા ગવન રહે ઉરઝાઈ, બુડે ભૌમઝાંરા, સતગુરૂ શબ્દકે બિના ચિન્હારી, કઇસે ઉતરે પારા ॥ ૩ ॥
માયા ફાસ સકલ જીવ ફાસે. આપ ભયે કરતારા, અજર લોક જાહાં પુરષ બિદેહી, જહાંકે મુંદે દવારા ॥ ૪ ॥
બ્રહ્મા બિષ્ણુ મહેશ્વર દેવા, યે બોઇલે બ્યોહારા, જો સાહબસે નિરંજન પ્રગટે, સો સબહીસે ન્યારા ॥ ૫ ॥
માહા કાલસે બાંચે ચાહો, ગહો શબ્દ ટકસારા, કહે કબીર અમરકર રાખો, જો નિજ હોય હમારા ॥ ૬ ॥

સબ્દ.

સાહબ ઐસા અપરમપાર, જાકા સત્ય શબ્દ આધાર ॥ ટેક ॥
બ્રમ્હા જાકો ખોજત ધાવે, બેદ કિતાબ પાર નહી પાવે, સુરનરમુનિ બહુતે પછતાવે, અસ્તુતિ કરે પારના પાવે, બીના બિબેક બિચાર ॥ ૧ ॥

પિંડ બ્રમ્હાંડે કથે બ્રમ્હચારી, જબલગ કાયાકે મંઝારી,
કાયા જરબર હોવેછારા, જાકે આગે બસ્તુ અપારી,
પાવે તંત નીરબાન ॥ ૨ ॥
ષટ દરસન મિલ કથે જોગ્યાના. અરથીર ઘરકા મર્મન
જાના, फिरफिर જોની આશ તુલાના, જમકે હાથમે પરે
પછતાના, કિયો નહી તત્વ બિચાર ॥ ૩ ॥
જો લગ રહે કામિની અરધંગા, ચરચા કરે ક્રોધકે
સંગા, ઇનસે ભકત હોત હૈ ભંગા, જૈલગ નહીં પાયો
એક સંગા, છુટે ન કપટ લબાર ॥ ૪ ॥
એ તીનો પરપંચી દેવા, જીને લગાવે અપની સેવા,
કરે પ્રપંચ લખૈના ભેવા, ઉન જીવનકો લગેના ખેવા,
બુડે કારી ધાર ॥ ૫ ॥
જહાં નહી મન મનસા દોઈ, આસા તૃષ્ણા લખૈન
કોઈ, પાપ પુન્ય તાહાં એક ન દોઇ, નિરભય નામ
. જપો નરસોઇ, છુટે સકલ બિકાર ॥ ૬ ॥
સતગુરૂ 'મિલે તો લાગે તીરા, જમ જાલિમસે મેટે

પીરા, હંસા હોય એસે મતકે ધીરા, નિરભય પદ સતનામ કબીરા, આવા ગવન નિવાર ॥ ૭ ॥

શબ્દ.

હંસા પુરણુ ગઢ ચલ ભાઈ ॥ ટેક ॥

કચ્ચા કોટ પકા દરવાજા ગરહિ ઝંઝીર લગાઈ, મસ્ત હાથી આન ઝુકાએ, દુરમતિ લેત લડાઇ ॥ ૧ ॥

ગ્નાન ધ્યાન દોય અની બરોબર, યહ દોય અદલ સિપાઈ, હિરદય ઢાલ રાખ સુમીરનકી, જમકી ચોટ બચાઈ ॥ ૨ ॥

ગગન ધ્વન ધ્રુન અનહદ બાજે, બિન સીઢી કહાં જાઈ, પાંચો માર કરે બસ અપને, તાપર અદલ ચલાઇ ॥૩॥

સત્ય શબ્દકો દૃઢ કરી રાખે, અનભે કથા સુનાઈ, કહે કબીર જો અજપા જપતે, તિન્હે કાલ નહી, ખાઈ ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

હંસા હો ચિંત ચેત સવેરા, ઈન પરપંચ કિયે બહુ તેરા ॥ ટેક ॥

પાખંડ રૂપ રચે ઇન તિરગુન, તાપાખંડ મૂલ સંસારા ધરકે ખસમ બધિક ભયે રાજા, પરજા કાધોંકરે બિચારા ॥ ૧ ॥
ભકિત ન જાને ભકત કહાવે, તજ અમૃત બિષ કર લિયે સારા, આગે બડે એસેહી બુડે, તિનહુ માનોન કહાં હમારા ॥ ૨ ॥
કહાં હમારા ગાંઠ દૃઢ બાંધો, નિસ બાસર રહિહો હુંસીયારા, એ કાલ ગુરવા બડે પ્રપંચી, ડાર ઠગોરી સબ જગ મારા ॥ ૩ ॥
વેદ કિતાબ દોઉ ફંદ પસારે, તેહ ફંદેમે આપ બિચારા, કહે કબીર તે હંસના બિસરે, જે હમે મિલૈ છુડાવન હારા ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

હમહે સાધ લડત નાહી ભાઈ ॥ ટેક ॥

હમ હૈ સાધુ સતસમ્રથકે, હમ નહી લડતે ભાઈ, મુખ નામ સતગુરૂકા લેતે, કાલ બીધન સબ દુર હો જાઈ ॥ ૧ ॥

ઊંટ લડતે હાથી લડતે, ઘોડા લડતે સોઈ, બેલ લડતે હેલે લડતે, લડતે સો હેવાન કહાઈ ॥ ૨ ॥
કુતા લડતે ધધા લડતે, બીલ્લી લડતે સોઈ, બકરીમે એક બોકડ લડતા, સગા કુટંબકો ચીનત નાહી ॥ ૩ ॥
રાજા લડતે રાજકે કારણ, નારી લડે ઘર જાઈ, ચોર લડતે ધાઢબાટમે, પર ધન દેખ લલચાઈ ॥ ૪ ॥
બીર જોગની લડતે દેખા, જાદુ ટોના સોઇ, ભુત ભુતાવર સબહી લડતે, જો લડતેઓ દેવના કહાંઈ ॥ ૫ ॥
કહેં કબીર સુનો સંતો, બોહાત કહીગો સમઝાઈ, લડતે લડતે સબ જુગ બીતે, હમારા કહાં કોઇ ચીને નાહી ॥ ૬ ॥

શબ્દ.

હમારે દેશમેંહો કહી અચરજ ખ્યાલ ॥ ટેક ॥
ઉમડ ઘુગડકે આયે બદરિયા રિમઝિમ બરસે મેહા, પરે રહો ચોગાન ચોહાટે, ભીજત નાહીં મેરી દેહા ॥ ૧ ॥

હમારે દેસમેં ઉરધમુખ કુંવા, સાંકુર વાંકી ખોલી,
સુરત સોહાગિન હૈ પનિહારી, ના ગાગર ના ડોરી
॥ ૨ ॥
હમારે દેસમેં નિત ઉઠ પુનમ, કબહું ન હોત અમાવા
સા, છાંઉ ધુપ વ્યાપેના કબહું, ના ગ્રીષમ ના પાવ
શિયા ॥ ૩ ॥
હમારે દેસમેં બાજા બાજે, અજ ગયબી હોત અવાજા,
સાહેબ કબીર નીત મગન રયે હૈ, બૈઠ ગગનગઢ છાજા
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

હમારે પિયા મિલે બ્રહ્મ જ્ઞાની ॥ ટેક ॥
કાગ બરનતે હંસા કીન્હે, દીન્હા શબ્દ નિસાની ॥ ૧ ॥
સુંદર રૂપ સોહાવન મૂરત, પૂરન હે બ્રમ્હ જ્ઞાની ॥ ૨ ॥
સેજ સવારો ગુરૂ જ્ઞાનકી, સુરત નીરતસો આની ॥૩॥
કુમત જંરાય કિયે હમ કાજર, પ્રેમ પ્રીતસો આંજી
॥ ૪ ॥

સીલ સંતોષ પહિર દોય કંકર, હોરહી બજર દીવાની
॥ ૫ ॥
ઇતના સિંગાર કિયે જબ બિરહિન, તબ પિયાકે મન
માની ॥ ૬ ॥
એસે પિયા મોહિ કબહું ન મિલીયા, દેખ સુરત
લલચ્યાની ॥ ૭ ॥
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, તનકી તપન બુઝાની
॥ ૮ ॥

૨૦૯.

હંસા આપમે આપ નવેરો, આપન રૂપ દેખ આપહિમે
નૌ નિધિ હોવે ચેરો ॥ ટેક ॥
જાગૃત રહો સદા દિલમાહી, જ્ઞાન રસીક ઢિગ હેરો,
આપા મધ્યે આપ નિહારો, આપ મેટ સબેરો ॥ ૧ ॥
સુરત આપે નિરત કરલે, સિદ્ધ મિલે બહુતેરો, ગૃહબન
બઇડે કામ ધામમેં, રાહા ચલત પગ હેરો ॥ ૨ ॥
જાગૃત લાગો સોવત સપને, ફહમ કરે ફલ કેરો,

સુખ મનકે ઘર પ્રહમ કરે જબ, તરિયા ચિત ચિતેરો

॥ ૩ ॥

ફહમ આગે પ્રહમ પાછે, પ્રહમ દહિને દેરો, ફહમ પરજો ફહમ દેખૈ, સો હમ હૈ મેરો ॥ ૪ ॥

અષ્ટો સિધિ નવ નિધી પાવે, સતગુરૂ પ્રહમ નવેરો,

કહે કબીર ભૃંગીકે કીડા, બહુરન કીટહિ ઘેરો ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

હંસા પરખ શબ્દ ટકસારા, બિન પારખ કોઈ પાર ન પાવે, ભુલ મુવા સંસારા ॥ ટેક ॥

બડબડ સાધ જૌહરી કહીયે, પારખ કાહુન પાઇ,

આગે થે બૈપાર કરનકો, ઘરકી જમા ગમાઇ ॥ ૧ ॥

બડબડ સાધુ બાની છાની, રામ ભાગ દોય કીન્હા,

રા અક્ષર પારખ કર લીન્હે, મ માયા તજ દીન્હા

॥ ૨ ॥

રામરતન પ્રહલાદ પારખી, જીન દિઢ પારખ દીન્હા,

ઇંદ્રાસનુ સુખ આસન કીન્હે, સાર બસ્તુ ના ચીન્હા,

॥ ૩ ॥

મુનિ શુકદેવ પરમતત દરસી, આતમ બીન ભ્રમાયા,
પર આતમ અજપા ગહી ચેતે, ન્યારા ભેદ ન પાયા
॥ ૪ ॥
અબસુન લેવ જોંહરી મોટા, ખરા ખોટા જે બુઝા,
સિવ સમાન ગોરખ હે જોગી, તિનહુકો ન સુઝા
॥ ૫ ॥
જો કોઇ જગમેં હોય પારખી, સો યા પદકો બુઝે,
તીન લોકઓ ચાર લોકલોં, સબૈ ઠૌર તેહિ સુઝે ॥૬॥
કહેં કબીર હમ સબકો દેખા, સબે લાભકો ધાવે,
સતગુરૂ મીલે તો પારખ બતાવે, ઠીક ઠૌર તબ પાવે,
॥ ૭ ॥

શબ્દ.

હોત ભજન આનંદ ભજનમે ॥ ટેક ॥

અગ્રબાસ જહાં તતકી નદીયા, માનુ અઠારે ગંડ,
ફર અસ્નાન મગન હોય બેઠે, ચઢાત સ્વાતકો રંગ
॥ ૧ ॥

લેત નામ રસ પીવત સુધારસ, ચુવત અગ્રકે બુંદ,
રોમ રોમ અમી અંતર ભીજે, પારસ પરસે અંગ
॥ ૨ ॥
ગ્રહો બાશ્વાસ ત્રાસ તન નાહી, સાહેબ હૈ તેરે સંગ,
સો હંસા સત લોક સીધાવે, નીરમલ જાકો અંગ
॥ ૩ ॥
ખાસા સાર રચો મેરે સાહેબ, જહાં નહી માયા મોહંગ
કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, જપો સોહંગ સોહંગ
॥ ૪ ॥

શબ્દ.

હંસા છોડ કરમકે આશા, કરમકા સબ જગત નચાવે,
ફિરફિર કરે ગરાસા ॥ ટેક ॥
ઉપજત બીનસત કરમહી કહીયે, કરમહી જગત
બીનાસા, કરમહિ કાલ વ્યાલ પુનિ કરમહી, કરમહીકા
સબ ત્રાસા ॥ ૧ ॥
જપ તપ કરમ બંધ જગ રાખે, પાપ પુન્ય બિસ્વાસા,

કરમહી દેવલ તીરથ કહીએ, કરમહી અલખ ઉદાસા
॥ ૨ ॥
કરમહી જોગ ધ્યાન તપ પુજા, કરમ ચઢાવે ફાંસા,
કરમહી દુખસુખ જડ ચેતન હૈ, તીન લોક પરકાશા
॥ ૩ ॥
કરમહી દેય લેય પુની કરમહી, યજ્ઞદાન રહિવાસા,
પ્રતિમા ભુત કરમકે બસ હૈ, સુવિચાર અચાર નિવાસા
॥ ૪ ॥
કરમ દુઃખી દાલીદ્રી કહીએ, કરમહી ભોગ બિલાસા
કરમ બિકારા રાહ તજ બઇકે, કહેં કબીર સુખ બાસા
॥ ૫ ॥

શબ્દ.

હીરા તન પાય તુને સુમતી ગંવાઇ ॥ ટેક ॥

નૌ દસ માસ ગરભમે રાખે, નરક યોની ભુલાઇ, નરક યોનીસે બાહીર કાઢે, માત પિતાકી સુધ બિસરાઇ ॥૧॥

બાલા પનમે ખેલ ગમાયે, પીછે જવાની આઇ, જીસ માતાને દુધ પિલાઇ, વો માતાકો લાત ચલાઇ ॥ ૨ ॥

વૃદ્ધ ભયે કફ આવન લાગે, દ્વારે ખાટ બીછાઇ, પાર પરોસી સબ દુરસે જાયે, ઘરકે કહે યાહી મૌત ન આઇ ॥ ૩ ॥
ભવસાગરકી અગમ બાત હે, જાકે પારન પાઇ, કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, છોડ ચલે સબહી ઠકુરાઇ ॥ ૪ ॥

શબ્દ.

હોત અવાજ સીરપર જમકા હાના ॥ ટેક ॥

નારી કાજ ધનુષ્ય ઉઠાયે, કવતુક નીરજન હાના, માહા કાલી ઔર દુજી કાલકા, તીન લોકમે કાલ સમાના ॥ ૧ ॥
કામ દેવ રાજનકે રાજા, તીન દેવ ઉન ઠાના, ચાર ખાન ચૌરાસી કીન્હા, સબ જીવ રહે ઘરભ સમાના ॥ ૨ ॥
કામની દેખે કામ દેવ ચેતે, ભુપત ઝુધ હૈરાના, માસા ઝુધ રતી ભરૈ દીના, સબ દેવકો નાશ ઉને કીન્હા ॥ ૩ ॥

ચવુદ લોક ભગ માહી ખેલે, ભગ અવતાર ભગવાના,
ઉનકે ઉપર ચૌકી કાલકી, કયા કરે રામ રાવન હનુ
માના ॥ ૪ ॥
કાલ ફાંસ સબહીકો ફાંસે, કાલ જીવન દુખ દીન્હા,
કહે કબીર જીને ભગકુ પુજા. શીર ભગમે ઓ જાય
સમાના ॥ ૫ ॥

શબ્દ.

જ્ઞાન ગરીબી સાચી સંતો ભાઇ, જ્ઞાન ગરીબી સાચી,
બીન સમઝે સાધુ હોય બૈઠે, હીરદા દાઢી કાચી ॥ટેક॥
ભેષ લીયા પન ભેદ ના જાણે, બઇલ ફીરે જઇસે
ઘાણી, નામ પદારથ હાથ નહી આવે, પુજે પતર
પાની ॥ ૧ ॥
સુંદર ભેખ લીયો અતી લાલા, ઉપર રંગ લગાયો,
કાચી દાઢી ગલ ગઇ માટી, બીરલે નીર જમાયા ॥૨॥
કડા તાવ દેવું તો બીગડે, કાચી કામ નહી આવે,
સુમતા તાવ દેવુ તો સુધરે, જો જતન કર પાવે ॥૩॥

ભેખ લીયા મુખ મીઠા બોલો, સબ કોય સીસ નમાવે,
કહેં કબીર બીભેખ પારખ બીના, હીરા હાથ ના આવે
॥ ૪ ॥

શબ્દ ચલાવા.

ચલો હંસા ઘર આપને, રામઇયા રામા, ત્યાં નહી રહે
ન તુમાર હો, રામઇયા રામા ॥ ટેક ॥
બહુત અપરાધી ત્યાં બસે રામઇયા રામા, બહુત બસે
બટ માર હો, રામઇયા રામા ॥ ૧ ॥
પલ પલમે જમ ધા કરે, રામઇયા રા૦ ત્યાં નહી
જીવકો ઉબાર હો, રામઇયા રા૦ ॥ ૨ ॥
જુઠે સુખ કે કારને, રામઇયા રા૦ હંસા રહો હે
ભુલાઇ હો, રામઇયા રા૦ ॥ ૩ ॥
સતગુર સાચી કહત હૈ, રામઇયા રા૦ માનત નાહીરે
લબાર હો, રામઇયા રા૦ ॥ ૪ ॥
તન ધરી બાતજો હમ કહી, રામઇયા રા૦ બહોત કહી
સમુજાઇ હો, રામઇયા રા૦ ॥ ૫ ॥

શુરીનર મુની માને નહી, રામઇયા રા૦ પડે કાળ મુખ
જાઇ હો, રામઇયા રા૦ ॥ ૬ ॥
સત ગુર દીપક લેશીઆ, રામઇયા રા૦ કોઇ ઘટ
ભયો ઉજીઆરહો, રામઇયા રા૦ ॥ ૭ ॥
ઉનહી પુરષ કે સંગમે, રામઇયા રા૦ હંશા ઉતર
ગએ પાર હો, રામઇયા રા૦ ॥ ૮ ॥
તાહીમે અગર પીયાન હે, રામઇયા રા૦ અગર પીવન
ઘર જાઇ હો, રામઇયા રા૦ ॥ ૯ ॥
કહેં કબીર ધરમદાસસો, રામઇયા રા૦ અગર સબ્દ
હૈ ન્યાર હો, રામઇયા રા૦ ॥ ૧૦ ॥

શબ્દ ચલાવા.

મોહે પુરષ બીદેહી દીઆરે લીખાએ, જાહો બાબુલ
અપને ઘરા ॥ ટેક ॥
પહેલે બાબુલ મોરી મંગની કીના, શેત પાન તબહી
લીક્ષ દીના ॥ ૧ ॥
સાત દીવસ કો લગન ધરાએ, તબ બાબુલ મોરી
બીહા રચાએ ॥ ૨ ॥

સાત દીવસ ઓંહી બીત ગએઉ, તબ હંસાકી ડોરી આયેઉ ॥ ૩ ॥
પાચ્ચ કંડીહાર મીલ બીનંતી કીના, એહી જીવ ધરમ દાસકો દીના ॥ ૪ ॥
કહેં કબીર સુનો ધરમદાસા, એહી જીવ આરો તુમરે પાસા ॥ ૫ ॥

શબ્દ ચલાવા.

ચલો હંસા સત લોક હમારે, છાંડો એહી સંસારહો,
એહી સંસારમે કાળ હૈ રાજા, કરમકી જાળ પસારા હો ॥ ટેક ॥
ચૌદા ખંડ જાકે મુંખમે બસત હૈ, સબકા કરત આહારા હો, જારી બારી કોઅલા કર ડારે, શીર શીર દેવે અવતારા હો ॥ ૧ ॥
સંત સ્વરૂપી જાહાં શબ્દ ફુલત હૈ, સબકા કરત બીહારા હો, કોટીક ચંદ્ર સુરજ છુપ જાઇએ, એક રોમ ઉજીઆરા હો ॥ ૨ ॥

બ્રમ્હા બીસનુ મહેશર છળીઆ, ઔર કોન બીચારા હો, શુરીનર મુની છલબલકે મારે, લે ચોરાસી મો ડારા હો ॥ ૩ ॥

નવે મુકામી દશવે દુવારી, જાહાં હૈ પુરષ હમારા હો, તાકા રૂપ કહાં લગ બરનો, અનંત ભાન ઉજીઆરા હો ॥ ૪ ॥

અગ્ર બાસ જાહાં અમી ઝરત હૈ, બરસત અમ્રીત ધારા હો, કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, સતપુરષ દરબારા હો ॥ ૫ ॥

શબ્દ ચલાવા.

પકડ આંમકી ડાર, ડગર બીચ કીંઉ ખડી, ચલા જારે મુરખ ગવાંર, તુજે મેરી કયા પડી ॥ ટેક ॥

પીયાં ચલે પરદેશ, સભી સુખ લે ચલે, મોરી છતીયાં બજર કીંવાડ, જંજીરા દે ચલે ॥ ૧ ॥

એક ઘર આનંદ બધાઇ, એક ઘર પેખના, મેરા પીયાં બીના નાહી સોહાઇ, મુજે હોય દુખ ઘના ॥ ૨ ॥

દોઇ દોઇ ધાઘર સીર, ઝુમક કર પાવ ધરૂં, એ તો
કાગા ગયોરે બીટાર, દઇયે મૈં કયા કરૂં ॥ ૩ ॥
કાગારે બટમાર, તેરા મૈને કયારે કીયા, મૈ તો જાત
હતી પીયા સાથ, બીછોડા તેને કીયા ॥ ૪ ॥
સરોવરીયા કે પાર ઉડે દોઉ પંખીયા, મૈં તો બેઠી
નીહારૂ પંથ, દુખે મોરી અંખીયા ॥ ૫ ॥
દોનો દીપક જરાઇ, મેહેલમે સોવંતી, મોરે પીયા બીન
સુની સેજ, નૈન ભર રોવંતી ॥ ૬ ॥
ફુલન સેજ બીછાઇ, ઉપર ધરી આરશી, મોરે પીયા
ચતુર સુજાન, લીખે મોરી પારશી ॥ ૭ ॥
કહેં કબીર સમુજાઇ, સમજ મન ભાવના, મોરે હંસ
ચલે સતલોક, બહોર નહી આવના ॥ ૮ ॥

શબ્દ ચલાવા.

સંત્યો મત કોઈ કરો અભેમાન હો, ખલક સમાની
ખાકમે ॥ ટેક ॥
બહોતેક તોડે પાતીયાંહો, બહોતેક દેવ મનાઇ હો,

વા દેવ તેરે કામ નહી આવે, જબ બાહેં પકડ જમ જાઇ
હો ॥ ૧ ॥
પાની કેરા પુતરા હો, રચે બનાય બનાયે હો, બીનસત
વારના લાગહી હો, કાગદ જીંવ ગલ જાઇ હો ॥ ૨ ॥
જૈસે ઓશકા મોતીયા હો, એસા જગ સંસાર હો,
ઝલકત દીસે દુરસે હો, એતો પવન લગે ઝડ
જાઈ હો ॥ ૩ ॥
માત પીતા સુત બંદવા હો, ઓર દુલહની નાંર હો,
એ સબ હીલ મીલ બીછુંડ હો, એ તો સંગત હૈ દીન
ચાર હો ॥ ૪ ॥
કહેં કબીર સુન કેશવા હો, સાહેબ અગમ અપાર હો,
સંતન લાધો નામ ધનીકો, બીખ લાધો સંસાર હો
॥ ૫ ॥

શબ્દ ચલાવા.

તીન લોક જંમ ફંદ લગાયે, મુદે દગો દવારા હો,
ચઉદે કાલ બડા પરચંડા, ધરમરાય સરદારા હો ॥ટેક॥
જુગત કોન કહી હો ગુશાંઇ, કાલ નીકટ નહી આઇ

હો, ધરમરાય કે શીરપર ચઢ કે, હંશા ઘરકુ જાઇ હો ॥ ૧ ॥

પ્રથમ સત ગુરકે ચરન રજ લીજે, અપને શીર ચઢાઇ હો, મુળ સ્વદ પુરષ મુખ બાની, જમ નીજ દસતક પાઇ હો ॥ ૨ ॥

સત સંગત સત ભકતી લૈ લાવે, કાળ નીકટ નહી આઇ હો, જમરાય જબ ભએ આધીના, આપન શીશ નવાઇ હો ॥ ૩ ॥

મુળ શબ્દો ગ્રહો નીજ ડોરી, હંશા ઘરકુ જાઇ હો, એહી જુગતી સુનો હો સુજાના. ગુરૂ કે ચરન ચીત દેઇ હો ॥ ૪ ॥

કહે કબીર સુનો ધરમદાસા, જનમ સુફલ કર લેહી હો, અંશ બંસકા બીડા પાવે. તબ નીજ ઘરકો જાઇ હો ॥ ૫ ॥

શબ્દ ચલાવા.

પીહર રહી ભુલાય. ઘને દીન બાપકે, કર સત ગુરકો સંગ. ચલી ઘર આપકે ॥ ટેક ॥

માત પીતા સુત બીર, તજો પરીવારકુ, ઉભા મેલો
લોક, ચલી ભવપારકું ॥ ૧ ॥
મામા ઓર મોશાલ, ભુવા દશ બેનરી, તજ સખી
અનકો સંગ, સનમુખ હો ખરી ॥ ૨ ॥
બોહોર ના મીલના હોયે, પીહર કે લોકસે, સખી ચલી
હે અપને દેસ, પુરબલે જોગસે ॥ ૩ ॥
લાઘે અવઘટ ઘાટ, કંવલ દલ છેદીયા, ભવર ગુંફાકે
ઘાટ, નીરંજન ભેટીયા ॥ ૪ ॥
ચઢી કલસપર જાએ, અગમ ઘર ગમકીયા, નીરાકાર
નીરલેપ, પીઆના તાહી દીયા ॥ ૫ ॥
અગમ મેહેલમે જાઇ, મીલી હૈ પીંવસે, ભઇ હે બ્રમ્હ
સ્વરૂપ, પરહરી જીવસે ॥ ૬ ॥
અધર પીયાંકો સ્થાન, પુરશ એક સાર હૈ, સતગુરૂ
સાહેબ કબીર, સાંઇ ભરથાર હૈ ॥ ૭ ॥

શબ્દ ચલાવા.

અબના રહુ મીટીઆકે મહલમે ॥ ટેક ॥

કટ લાવો બાંસ બના લાવો ટાટી, ના જાનુ સાહેબ
મોરી કહાં પડે માટી ॥ ૧ ॥
જો શીર બાંધે મલ મલ પાગા, સો શીર ટોંચ સવારત
કાગા ॥ ૨ ॥
જો શીર ડારે તેલ ફુલેરા, સો શીર દીઆ હૈ જંગલ
બીચ ડેરા ॥ ૩ ॥
જો મુખ ખાવે પાન મીઠાઇ, સો મુખ દેખત ખાખ
સમાઇ ॥ ૪ ॥
મટીઆ ચુન ચુન મહેલ બનાઇ, કહે કબીર કાયા
ચલી હૈ અકેલી ॥ ૧ ॥

શબ્દ ચલાવા.

હોય રહે પ્રાણ બીગાના એક દીન ॥ ટેક ॥
ઘરસે મનવા બાહેર નીકરે, ઘરહીકે લોક ઘીનાના
॥ ૧ ॥
ચાર જોન મીલ ખાટ ઊઠાયે, ઉપર ચદર તાના ॥ ૨ ॥
કોઈ ઓઢે કોઈ મટી નીકારે, કોઈ લેત ઉમાના ॥૩॥

કોઇ જાર બાર કોલસા કરદારે, અવઘટ ઘાટ નહાના
॥ ૪ ॥

કહે કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, પવનમે પવન સમાના
॥ ૫ ॥

શબ્દ ચલાવા.

જીનકી રેની અપાર જુગતમે, સોહી સતનામકા
પીયારા હો ॥ ટેક ॥

જેસી કમલન રહે જલ ભીતર, જલહીમે કરત પસારા
હો, વાકે પાત્રકો નીર ન લાગે, ડાલ દીયા જેસે પહાડા
હો ॥ ૧ ॥

જેઇસી સતીઆ ચડે સીલ ઉપર, પીયાકા બચન લે
ઉબારાહો, આપ તરે ઓરનકુ તારે, તારે કુટમ પરીવારા
હો ॥ ૨ ॥

જેસા સુરા ચઢે રન ઉપર, બાંધે સકલ હથીયારા હો,
ઉનકી સુરત રહી લડનેકી, પ્રેમ મગન લલકારા હો
॥ ૩ ॥

ગજ ઔર ગરહા લડે જલ ભીતર, લડત લડત ગજ હારા હો, તીલભર સુંઢ રહી ડુબનેકી, તબ સતનામ પુકારા હો ॥ ૪ ॥
ભવસાગર એક નદીયા બહેત હૈ, લખ ચોરાસી ધારા હો, કહેં કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, હંસા ઉતર ગયે પારા હો ॥ ૫ ॥

શબ્દ ચલાવા.

સુનરી મોરે પીઆંને સંવારી, પેહેરે પીયાજીકી પીયારી હો ॥ ટેક ॥
આઠ હાતકી બની હે સુનરીયા, પાંચો પટીઆં ધારી હો ॥ ૧ ॥
પાચ્ય પચીસ બાહુ પેરન લાગે, રીજે પેરન હારી હો ॥ ૨ ॥
ચંદ સુરજ દો અચલા લાગે, જગ મગ જોત ઉજીઆરી હો ॥ ૩ ॥
સુરીનુર મુનીજન પેહેર ના જાનો, ડાગ ડાગ કર ડારી હો ॥ ૪ ॥

બીન તાને બીન બની હૈ ચુનરીયા, સાહેબ કબીર બલ હારી હો ॥ ૫ ॥

રેખતા.

સાંઇકી યાદમે રહના, નતો જીંદકી યે જાવેગા, કરો ઉસ પીવકી બંદકી, તુઝે વહ રંગ મિલાવેગા ॥ ટેક ॥
બના યહ ખાખકા કલવા, ઇસીમેં ખોજ પાવેગા, પડા હૈ ઉસકે મનમાતી; કાંહાસે ઢુંઢ લાવેગા ॥ ૧ ॥
મુરશદકી મેહેરબાનીસે, લોગોં દીદાર પાયા હૈ, મુઝે યહ દીખતા પરગટ, ઇસીમેં નર છિપાયા હૈ ॥ ૨ ॥
સકલ કા એક હૈ ખાવિંદ, જુદા નહિં સંગ હૈ દામીન, પૈગંબર પીર ઔવલિયા, ઇબાદત મોં સમાના હૈ ॥૩॥
કહેં કબીર સાહેબ પીર, સાંચા સકલમો છાયા હૈ, મે તો તેરા દાસહોં બંદા, તુંહીસે લવ લગાયા હૈ ॥ ૪ ॥

રેખતા.

હુવા જબ ઇસ્ક મસ્તાના, કહેં સબ લોક દીવાના, જીસે
લાગી સોઇ જાને, કૈસે દરદકો માને ॥ ટેક ॥
પીરસો ભેટ દીલ અંદર, કલેજા હુવા હૈ અતી જંજીર,
પીયાકા નામ નૈનોમે, માનો આપમે લીખાયા હૈ ॥૧॥
હમકો દરદ હૈ ભારી, હીયા બીચ ઘાવ હૈ કારી, મીલે
સબ બેદ અનારી, નહી કારણ પયછાના હૈ ॥ ૨ ॥
નીમખકે ખાનમે ફુલા, કઇસે મીલે મહુઆ, કીટકો
લે ઉડે ભ્રીંગી, કીયા આપ સો રંગી હૈ ॥ ૩ ॥
હમન ઇસ ઇસ્કકે મારે, ફીરે બેહાલ બીન પ્યારે, સાંઇ
કબીર તાલકા તેરા, કીયા દીલ બીચ ડેરા હૈ ॥ ૪ ॥

રેખતા.

નિજ નામકો સુમીરલે કયા બખ્ત પાયા હૈ, તેરે હાત
નહી આવેગા, સત્તગુરૂ બતાયા હૈ ॥ ટેક ॥
તુકહતા હૈ મેરા મેરા, ત્યાં તેરા કોન હૈ, એક દમકા હૈ
બસેરા, ફીર તેરા કોન હૈ ॥ ૧ ॥

ઇસ માયાકે રંગમે, બે હોશ હો રહા હૈ, સંગ કાયા
બી નચલેગી, ક્યું નિંદમે સોયા હૈ ॥ ૩ ॥
રાવન સરીખે ચલ ગયે, જીનકે હતે નીસાન, એક
પલમે ફના હોગએ, કીયા કરતા હે ગુમાન ॥ ૩ ॥
સત્ત નામકે આધારે, જીવનકો કીયા પાર, મુદ્દતકે
ગુન્હેગાર કો, ઉબાર તે ન લાગે વાર ॥ ૪ ॥
માદર પીદર બીરાદરા, ફરજંદ ઔર ફંદ, સબ સુખ હે
સંગાથી, તું સમજરે મન અંધ ॥ ૫ ॥
સાહેબ કબીર કહતે હૈ, તું સમજરે સજન, એક સાંઇ
નામ સચા હૈ, ઔર જુઠા હૈ એ તન ॥ ૬ ॥

રેખતા.

અવસર તેરા પલમે પલ જાવે, સોતે તુઝે નીંદ કીયું
આવે, તેરે સીર કાલ હૈ બૈરી, ભજન બીન કોનગત
તેરી [illegible] ॥
બડેથે રાવન જૈસે રાજા, જીનીકે આગે [illegible]બતી [illegible]જા,
જીતે સબ લોક દે ડંકા, સો ખાલી કર ગયે [illegible] ॥૧॥

જૈસે પાનીકા પરપોટા, ભરોસા દેહીકા ખોટા, અંત હે જંગલમે જાના, જુઠી હે જકતકી આસા ॥ ૨ ॥

કંચન જૈસી દેહકી કાંતી, જલે વાકી આગસે છાતી, તાહીસે બીલમ નકીજે, સાધુ સંગ નામ રસ પીજે ॥ ૩ ॥

સુરપતી કાલકો ધાયા, ખોટી જકતકી માયા, મુજેતો સાંઇસે મીલના, જહાં નહી કાલકી કલના ॥ ૪ ॥

પુરપકી સેજપર સોતા, સલાગી દ્રિષ્ટસે લેતા, મેને તો નીશ્ચય કર જાની, મીલે હે કબીર ગુરૂ ગ્યાની ॥ ૫ ॥

રેખતા.

ધરૂંગીમૈ ભેખ જોગનકા, ગલે બીચ દાલકે કફની, કરૂમે યા નગર મૈ ફેરી, સાંઇકો ઢુંડ લાઉંગી ॥ ટેક ॥

કીયા હે સીસકી મટકી, સદા સીર જલ ચડાઉંગી, કીયા નૈનકે પ્યાલે, સાંઇકો ભર પીલાવુંગી ॥ ૧ ॥

બીછાકે ઇસ્કકી ચૌસર કરમકી બાજી લગાઉંગી, હારૂ તો સાજન હે, સાંઇકી દાસી કહાઉંગી ॥ ૨ ॥

કર ગુરૂ ગ્યાનકી કાવડ, સદા તત્ત તેલ ભર લાઉંગી,
સખી એક નવલ હોઇ દાસી, કબીરકુ સીસ નમાઉંગી
॥ ૩ ॥

રેખતા.

લગન જાહીસે લાગી, પ્રીત કર કપટ છલ ત્યાગી,
કર પદ બંદગી સેવા, તજુ સબ ઇષ્ટ ઓર દેવા ॥ટેકા॥
નીરભે રૂપના રેખા, સકલ ઘટ બસત નીજ દેખા,
સુર સંભુજીસે ધ્યાવે, વેદ પુરાન સુરત લગાવે ॥ ૧ ॥
નામ એક રૂપ હે સાંઈ, લખાવે તાહે ના કોઈ,
મીલે જબ ગેબકા ભેદી, બતાવે ચંદ્રકો છેદી ॥ ૨ ॥
પીલાવે પ્રેમકા પીયાલા, હુવા રસ ચાખ મતવાલા,
અમલ રસ ભકતીકો ઝીના, ઝુકા ચાહો ઔરસે
દીના ॥ ૩ ॥
કટી જબ નૈનકી છાઈ, પ્યારેસે લૌ લગન મીલાઈ,
કબીર ગુરૂ શબ્દ કંહી ભાખા, નીરખ પદ સીસપર
રાખા ॥ ૪ ॥

રેખતા.

ખલક સબ રૈનકા સપના, સમુઝ દિલ કોઇ નહી અપના, કઠિન હૈ મોહકી ધારા, બહા સબ જાત સં-
સારા ॥ ટેક ॥

ઘડા એક નીરકા ફુંટા, પાત્ર જ્યું ડારસે તુટા, એસી નર જાન જીંદગાની, સબેરા ચેત અભિમાની ॥ ૧ ॥

ભુલો મત દેખ તન ગોરા, જગતમે જીવના થોરા, તજો મદ લોભ ચતુરાઇ, રહો નિહસંક જગ માહી
॥ ૨ ॥

સજન પરિવાર સુતદારા, ઉસી દીન હોયંગે ન્યારા, નિકસ જબ પ્રાન જાવેગા, નહીં કોઇ કામ આવેગા ॥ ૩ ॥

ભુલો મત દેખ યા દેહા, લગાવો સત નામસો નેહા, કટે ભ્રમ જાલકી ફાંસી, કહેં કબીર અબિનાસી ॥ ૪ ॥

રેખતા.

લગા સાચે નામસો નેહા, હુવા જદ કરમકા ખેહા, જગી જબ આતમા અંધી, તજી તબ દેહ યા ગંધી, ॥ટેક॥

મિલેગા પ્રીતમ પ્યારા, છોડા દિલ તીન પરવારા, પિયા ગુરૂ નામકા પ્યાલા, પિવતહી હુવા મતવાલા ॥ ૧ ॥

પલંગપર સેજયોઝમકે, માનો ઘન દામિની ચમકે, લગે શસી ભાનકે તકિયા, જગ મગ જોત જગમગીયા ॥ ૨ ॥

સોઇ પિયા આનકે પોઢે, કી કપડે નૂરકે ઓઢે, દોઇ કર ભેરકે ઠાઢી, ધનીસો અરજ કર ગાઢી ॥ ૩ ॥

નૈના સુધાને પાલપ ખોલે, સાંઇવે હંસકર હેરે, દયાકી કોટરી પાઉ, જાંહાંકર અરજ લે જોઉં ॥ ૪ ॥

લખા અલખેકો મનાઉ, ગુરૂકે ચરન ચીત લાઉ, બાલાપીર કબીર પાયે, ઔરે નહીં મન ભાયે ॥ ૫ ॥

રેખતા.

હમારે સજનહી રૂઠે, મનાવુ એગ મેં આલી, આવેં જેહિ ભાંતસો કીજે, પિયા બીન સેજ હે ખાલી ॥ ટેક ॥

કરો સિંગાર મૈ અપના, પહિરોં પ્રેમ તન સારી, સુંદી બિશ્વાસ કર બાંધો, સમુરી મંજની ડારી ॥ ૧ ॥

બીએકી ઘેરકો ઘઘરા, મનોરથ આંગમે અંગીયા, જોગ ઔ જુગત દોય બાજુ, ગરીબી નાકમેં નથિયા ॥૨॥
માંગમેં ધ્યાનકા મોતી, કી અજન જ્ઞાન ઘસલાઇ, સોહાગિન સુરત ચલી ઠઠકે, કબીર ગુરૂ શબ્દ પિયા પાઇ ॥ ૩ ॥

રેખતા.

ચલીમે ઔજમે પીવકી, મટી નહી શોચ મેરે જીવકી, ભઇમે દેહકી ઓહોરી, ના જાનત હાલ કોનમોરી ॥ટેક॥
બહે નીત નેનમે પાની, જનમ ગયે બાદ હમજાની, કછુક દીન ખેલમે ખોયા, સમજા જબ બાત તબ રોયા ॥ ૧ ॥
કાહાં દુખ કરમમે કીના, શાંહીકો રૂપ નહી ચીના, રહેત નીત પાશહી મેરે, ના પાઇ યારકુ હેરે ॥ ૨ ॥
ધરૂ હી ભાતસે ધીરા, ગયા ગીર હાતસો હીરા, કબીર ગુરૂ નામુ હમ માખા, નૈનમો યારકો બાસા ॥ ૩ ॥

રેખતા.

હકીકતકે મેહેલમે ચતુર મન રોજ આતે જા, ખુદાઓ
મુસતફાકે તઇ, દરસકા ભેદ પાતેજા ॥ ટેક ॥

હમેસ દીલકે મકતબમે, પેડા કર તું કલમે અલ્લા,
નીમાજા પ્રેમકી પઢકે, ધરમકી શબ બીછાતાજા
॥ ૧ ॥

ભરા બાઝાર બહુ ભાતી, ચંચલ હોય સૌદા કર, મૈ
કહતાહું તુઝે યું કર, સચા મોતી તું ચુગતેજા ॥ ૨ ॥

નકર ઇસ નફસસે યારી, પડેગા બૈર આલમસે, ન કર
ઇસ તનકી સુરતી, લગે દામન છુડાતેજા ॥ ૩ ॥

જો અગર તુઝે ભુક લગતી હૈ, ગુસ્સેકો ખુબ ચબાતેજા,
જબ તુજે પ્યાસ લગતી હૈ, સબુરીકા નીર પીતે જા
॥ ૪ ॥

કહે કબીર સુન મનસુર, તુ હૈ કીસ બાગકી મુની,
સોયા હૈ કીયુ ગફલતમે, સમઝકે રાહ લેતાજા ॥ ૫ ॥

સાખી.

અવગુન મેરે બાપરે, સુનીયે ગરીબ નવાજ, મૈતો
પુત કપુતહું, તુમ પીતાકો લાજ ॥ ૧ ॥
અવગુન મૈતો બોહોતકીયે, ગુરૂ કેહેતા નમાનુ આહાર,
તુમ દાતા દુઃખ ભંજના, ગુરૂ સુનીયે મોરી પુકાર ॥૨॥
બંદીછોર કહાઇયા, બલખ શાહર મંઝાર, છુટે બંધન
ભેખકો, ધન્ય ધન્ય કહે સંસાર ॥ ૩ ॥
નીરંકાર નીરભે તુંહી, વાર સકલ ભવ માઈ, સબપર
તોરી સાહેબી તુજપર સાહેબનાઈ ॥ ૪ ॥
સતગુરૂ સત્ત કબીર હો, સંકટ પડો હજુર, હાત જોર
બીનતી કરૂ, ગુરૂ ભવ દુઃખ કાટો દુર ॥ ૫ ॥
કકા કેવલ નામ હૈ, બબા બીજ શરીર, રરા સબ ઘટ
રમ રહે, તાકો નામ કબીર ॥ ૬ ॥
આવત સતગુરૂ દેખીએ, ઉઠ નમાએ સીસ, અનેક
પાખ પરલે કરે, કોટ ધુના બકસીસ ॥ ૭ ॥
ગુરૂ કુંને બંદગી, કોટ કોટ પરનામ, કીટનજાને
ભ્રીંગકો, ગુરૂ કરલે આપ સમાન ॥ ૮ ॥

સતગુરૂ હમારા બાનીયા, બનજ કરે બેપાર, બીન ડાંડી
બીન તરાજવા, તોલે જુગ સંસાર ॥ ૯ ॥

પહીલે ગુરૂજીકો ગાઇયે, જીને રચો સકલ સંસાર,
પાનીસે પૈદા ભયે, અલખ પુરૂષ નીરબાન ॥ ૧૦ ॥

અલખ પુરૂષ નીરબાન હે, વાકુ લીખે ના કોઇ, વાકુ તો
જો સોઈ લીખે, જોવા ઘરકા હોઈ ॥ ૧૧ ॥

સાત દિપ નવ ખંડમે, ગુરૂસે બડા ના કોઈ, કરતા હે
સો કરસખે, ગુરૂ કરેસો હોઇ ॥ ૧૨ ॥

બીના જલસે ઉપજે સુવાસા, નાહી સરીર, પાચતંત
વાકો નહી, તાકો નામ કબીર ॥ ૧૩ ॥

કબીરકા ઘર ચોકમે, ગલકટેકી પાસ, કરેગાસો પાયગા,
બંદે તુંકીયુ ભયે ઉદાસ ॥ ૧૪ ॥

કબીરકા ઘર દુર હૈ, જેસી લંબી ખજુર, ચઢે તો ચાખે
પ્રેમરસ, ગીરે તો ચકમા ચુર ॥ ૧૫ ॥

ચાર ખંડ ચોરાસી કુવા, સોલા સો પનીહાર, [illegible]માં
બીસનુ ઘુંડત ફીરે, સંતો કરો બીચાર ॥ ૧૬ ॥

ગુરૂ ગોવીન દોનો ખડે, મૈ કીનસે લાગું [illegible]કારી

ગુરૂ દેવકી, જીને ગોવીંદ દીયો બતાઈ ॥ ૧૭ ॥
સબ્દ હમારા માનલે, બીરા હમારા લે, ચલેજાવ સત
લોકકુ, કાલકુ ધકા દે ॥ ૧૮ ॥
સચ્ચા સબ્દ કબીરકા, ગેહેરા ગડા નીસાન, હલાવે હાલે
નહી, ભાગે જગ સંસાર ॥ ૧૯ ॥
મરના તો જંગલકા ભલા, પશુ પંખેરૂ ખાઈ. કાયા
મરના બસતીકા ભલા, બાંધ બુંધ લે જાઈ ॥ ૨૦ ॥
મરૂ મરૂ સબ કોઇ કહે, મેરી મોત નઆઇ, મરન
હારો મર ગયો, અબ કોન મરન કો જાઈ ॥ ૨૧ ॥
મરેગે મર જાઇગે, જંગલ કરેંગે બાસ, માટીમે માટી
મીલ જાયગી, ઉપર ગવા ચરેગી ઘાસ ॥ ૨૨ ॥
ગીયાની મારે ગીયાનસે, ભેદી મારે તીર, સંતન મારે
સબદસે, કહે કબીર બીચાર ॥ ૨૩ ॥
ચીંતાસે ચતુરાઈ ઘટે, દુખસે ઘટે શરીર. પાપસે ઘટે
લક્ષમી, કહગએ દાસ કબીર ॥ ૨૪ ॥
ગુરૂ પુરૂ ઘર ચંદ્રમા, શેવક નૈન ચકોર, અષ્ટ પહર
રહે, ગુરૂ મુરત એક ઠોર ॥ ૨૫ ॥

કાયા બીર કબીર હૈ, સબ બીરનકો બીર, સાત દિપ
નવ ખંડમે, એકહી સત કબીર ॥ ૨૬ ॥
ગુરૂ આઇસા કીજીએ, જીવ સીકલીગર હોઇ, જન્મ
જન્મકો મોરચે, પલમે દાલે ખોઈ ॥ ૨૭ ॥
ગુરૂ લોભી સીખ લાલચી, દોનો ખેલે દાવ, દોનો બુડે
બાપડે, ચઢે પથ્થરકી નાવ ॥ ૨૮ ॥
સંત હમારે આતમા, હમ સંતનકો જીવ, રોમ રોમમે
રમ રહે, જીવ માખનમે ધીવ ॥ ૨૯ ॥
સત્ત ગુરૂકો એક દેસ હૈ, જાહાં બસે જન કોઇ,
કાગા હંસા હોત હૈ, જાત બરન કુલ ખોઈ ॥ ૩૦ ॥

પ્રથમ ભાગ
સમાપ્ત.

પુસ્તક મળવાનુ ઠેકાણુ.

મકનજી કુબેર પેન્ટરની દુકાને.

વાટસન હોટેલની સાંમેની ગલી.

કોટ—મુંબઇ.

—o—

ભાણા કેશવ,

"કબીર જ્ઞાન વૃદ્ધક મંડળીના" સેક્રેટરી.

નં૦ ૨૫, પતરાની ચાલ—બી. બી રેલવેની

પરેલ